

ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
ของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก

FACTORS AFFECTING THE VOLUNTARY OF PERSONAL TAX
INCOME PAYMENT OF TAXPAYERS IN EASTERN REGION

วริยະศิตา พิมพ์สุวรรณ

WIRIYASITA PIMSUWAN

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี

มหาวิทยาลัยศรีปทุม

ปีการศึกษา 2563

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยศรีปทุม

FACTORS AFFECTING THE VOLUNTARY OF PERSONAL TAX
INCOME PAYMENT OF TAXPAYERS IN EASTERN REGION

WIRIYASITA PIMSUWAN

INDEPENDENT STUDY SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE OF
MASTER OF ACCOUNTANCY SCHOOL OF ACCOUNTANCY
SRIPATUM UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020
COPYRIGHT OF SRIPATUM UNIVERSITY

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ

ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล
ธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก
FACTORS AFFECTING THE VOLUNTARY OF PERSONAL
TAX INCOME PAYMENT OF TAXPAYERS IN EASTERN
REGION

นักศึกษา

วิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ รหัส 63502956

หลักสูตร

บัญชีมหาบัณฑิต

คณะ

บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ

ดร.พรทิวา แสงเขียว

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าอิสระ

.....ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สมบูรณ์ สารพัด)

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

..... กรรมการ

(ดร.พรทิวา แสงเขียว)

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม อนุมัติให้นับการศึกษาค้นคว้าอิสระ ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณบดีคณะบัญชี

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

หัวข้อการค้นคว้าอิสระ	ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาของผู้เงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง
คำสำคัญ	ความสมัครใจในการเสียภาษี / ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษี ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา /
นักศึกษา	วิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ รหัส 63502956
อาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ	ดร.พรทิวา แสงเขียว
หลักสูตร	บัญชีมหาบัณฑิต
คณะ	บัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม
ปีการศึกษา	2563

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ทักษะคิดและอัตราภาษีที่ชำระ ของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง เพื่อเป็นข้อมูลที่ใช้ในการวางนโยบายแนวทาง และมาตรการที่จะกระตุ้นหรือสร้างความร่วมมือในการจัดเก็บภาษี ลดปริมาณการหลบหนีและการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ทั้งการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาและความถูกต้อง โดยปัจจัยด้านทัศนคติ ส่งผลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร กับด้านทัศนคติ ส่งผลเชิงบวกต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ด้านความถูกต้องอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์และช่วยเหลือและได้รับความกรุณาของท่านคณบดี ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์ คณบดี คณะบัญชี และ ดร.พรทิวา แสงเขียว อาจารย์ที่ปรึกษา ที่ได้ให้คำแนะนำปรับปรุงและแก้ไขในงานค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ ที่ได้สละเวลาอันมีค่าให้คำปรึกษาด้วยความเอาใจใส่อย่างดียิ่ง ผู้ศึกษาได้ตระหนักถึงความเมตตากรุณาของท่านคณะอาจารย์และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่าน ผู้เขียนตำรา วารสาร บทความ และเอกสารต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศที่ได้ศึกษาค้นคว้า และอ้างอิงเพื่อการดำเนินการศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ และแบ่งปันประสบการณ์ ช่วยกันคิดและแก้ไขปัญหาต่าง ๆ การค้นคว้าอิสระฉบับนี้จึงสำเร็จเป็นที่เรียบร้อยด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา รวมทั้งครอบครัว และเพื่อนๆ ร่วมหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิตที่คอยให้กำลังใจและคอยให้ความช่วยเหลือมาโดยตลอด ในการศึกษาในครั้งนี้

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจไม่มากนักน้อยต่อผู้ที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับ ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก หากการศึกษาค้นคว้าอิสระเล่มนี้มีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขอน้อมรับไว้เป็นแนวทางในการแก้ไขในโอกาสต่อไป

วิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ

สิงหาคม 2564

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
กิตติกรรมประกาศ.....	II
สารบัญ.....	III
สารบัญตาราง.....	V
สารบัญภาพ.....	VII

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา	5
1.3 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	6
1.4 สมมติฐานในการศึกษา.....	6
1.5 ขอบเขตการศึกษา	7
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการศึกษา	9
1.7 นิยามศัพท์	9
2 แนวคิด ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอากร.....	11
2.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักภาษาอากรที่ดี.....	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับภาษาเงินได้บุคคลธรรมดา.....	15
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ	35
2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร	36
2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ.....	39
2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสมัครใจในการเสียภาษี.....	43
2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ.....	44

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	45
3 ระเบียบวิธีศึกษา.....	63
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	63
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา.....	64
3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ.....	65
3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	66
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	67
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	70
4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	71
4.2 การวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ (Pearson's Correlation Coefficient).....	74
4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	77
4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ในการเสียภาษีเงินได้	80
4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย	82
5 สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	90
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	90
5.2 อภิปรายผลการศึกษา	95
5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา.....	96
5.4 ข้อเสนอแนะ	96
บรรณานุกรม.....	98
ภาคผนวก.....	105
ภาคผนวก ก จดหมายตรวจสอบเครื่องมือวิจัย	106
ภาคผนวก ข แบบตรวจสอบคุณภาพการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC).....	110
ภาคผนวก ค แบบสอบถาม	117
ประวัติผู้วิจัย.....	122

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 ตารางสรุปผลทบทวนวรรณกรรม.....	59
2 ตารางแสดงชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาอังกฤษ อักษรย่อ ของตัวแปรและตัวชี้วัด.....	69
3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ.....	71
4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ.....	72
5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	72
6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด.....	73
7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ.....	73
8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน.....	74
9 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด.....	74
10 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation) ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ.....	76
11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวม.....	77
12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี	77
13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร.....	78
14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ.....	79
15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านทัศนคติ.....	79
16 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของข้อมูลปัจจัยด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด แสดงค่าความถี่ ตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	80
17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ โดยภาพรวม.....	81
18 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา.....	81
19 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านความถูกต้อง.....	82
20 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา	

โดยวิธี Enter.....	83
21 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีผลต่อความสนใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง โดยวิธี Enter แสดงจำนวน.....	85
22 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา.....	88

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 รายงานสถิติการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91.....	3
2 บทลงโทษถ้าไม่ชำระภาษีในเวลาที่กำหนดหรือชำระไม่ถูกต้อง.....	5
3 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	6
4 ประเภทของเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย.....	20
5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	24
6 แบบแสดงรายการยื่นภาษี.....	31
7 สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการ.....	32
8 ช่องทางการชำระภาษี.....	33
9 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....	33
10 วิธีคำนวณภาษีวิธีที่ 1.....	34
11 วิธีคำนวณภาษีวิธีที่ 2.....	34

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนดและมีเงินได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี เงินได้ที่เกิดขึ้นในปี ใดๆ ผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคม ถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับ เงินได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมาย กำหนดให้ ผู้จ่ายเงินได้ทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่ มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย (กรมสรรพากร, 2562)

เขตพื้นที่สรรพากร หรือ สรรพากรพื้นที่ เป็นระบบการจัดแบ่งเขตพื้นที่จัดแบ่งโดยกรมสรรพากร กระทรวงการคลัง เพื่อการบริหารงานจัดเก็บภาษีอากรในประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบาย แผนงาน และเป้าหมายของกรม และสำนักงานสรรพากรภาค การกำกับดูแล โดยผู้เสียภาษีเป็นผู้ประกอบการ ตรวจสอบปฏิบัติการ และตรวจสอบภาษีอากรสำหรับผู้ที่อยู่ในความรับผิดชอบ จะดำเนินการเร่งรัดภาษีอากรค้าง ดำเนินคดีแก่ผู้เสียภาษี รวมทั้งตอบข้อหารือทางภาษีอากร ซึ่งการกำกับดูแลติดตามและควบคุมการปฏิบัติงาน ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขานั้น พิจารณาเงินภาษีอากร ปฏิบัติงานด้านกรรมวิธีภาษี ประชาสัมพันธ์และเผยแพร่ข่าวสาร ความรู้ และความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งปัจจุบันมีเขตพื้นที่สรรพากรทั่วประเทศ จำนวน 11 พื้นที่ (รวมภาคได้ 12 ภาค)

ภาค 1 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 1-9

ภาค 2 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10-21

ภาค 3 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 22-30

ภาค 4 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่อุทัยธานี ชัยนาท สิงห์บุรี ลพบุรี อ่างทอง พระนครศรีอยุธยา 1 พระนครศรีอยุธยา 2 สระบุรี นนทบุรี ปทุมธานี 1 และปทุมธานี 2

ภาค 5 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่นครนายก ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ตราด ระยอง ชลบุรี 1 ชลบุรี 2 ชลบุรี 3 สมุทรปราการ 1 สมุทรปราการ 2 และสมุทรปราการ 3

ภาค 6 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่กาญจนบุรี สุพรรณบุรี นครปฐม 1 นครปฐม 2 ราชบุรี สมุทรสาคร 1 สมุทรสาคร 2 สมุทรสงคราม เพชรบุรี และประจวบคีรีขันธ์

ภาค 7 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่ตาก สุโขทัย อุตรดิตถ์ พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร เพชรบูรณ์ และ นครสวรรค์

ภาค 8 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่แม่ฮ่องสอน เชียงราย พะเยา น่าน แพร่ ลำปาง ลำพูน เชียงใหม่ 1 และเชียงใหม่ 2

ภาค 9 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ นครราชสีมา 1 นครราชสีมา 2 บุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ อุบลราชธานี ยโสธร และอำนาจเจริญ

ภาค 10 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่หนองคาย นครพนม สกลนคร อุตรธานี เลย หนองบัวลำภู ขอนแก่น กาฬสินธุ์ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด และบึงกาฬ[1]

ภาค 11 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี 1 สุราษฎร์ธานี 2 พังงา ภูเก็ต กระบี่ และนครศรีธรรมราช

ภาค 12 ได้แก่ สรรพากรพื้นที่ตรัง พัทลุง สตูล สงขลา 1 สงขลา 2 ปัตตานี ยะลา และนราธิวาส
กรมสรรพากร จัดเก็บภาษีประเภทต่างๆ ดังนี้ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ ซึ่งภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และภาษีเงินได้นิติบุคคล เป็นภาษีทางตรงที่จัดเก็บจากรายรายได้ของแต่ละบุคคลและบริษัท ส่วน ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ และอากรแสตมป์ เป็นภาษีทางอ้อมที่เก็บจากร้านการบริโภค

ทั้งนี้ กรมสรรพากร ได้สั่งการให้เจ้าหน้าที่ประเมินทิศทางการจัดเก็บรายได้เพื่อทำแผน ซึ่งสถานการณ์ปัจจุบันไม่สามารถเก็บภาษีได้ เพราะกรมต้องใช้เครื่องมือภาษีช่วยเหลือผู้ประกอบการและประชาชนมากขึ้น จากสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ที่ส่งผลให้การจัดเก็บรายได้ในภาพรวมของกรม โดยในช่วง 7 เดือนแรกของปีงบประมาณ (ต.ค.2562-เม.ย.2563) จัดเก็บได้ต่ำกว่าเป้าที่ตั้งไว้ประมาณ 7 หมื่นล้านบาท ซึ่งการเก็บรายได้ปีนี้ก็จะใช้เป็นฐานในการตั้งเป้าจัดเก็บรายได้ปี 2564 ด้วยผลจากมาตรการลดผลกระทบโควิด กรมลดอัตราภาษีเงินได้หัก ณ ที่จ่ายที่มีอัตรา 3% เหลือ 1.5% ตั้งแต่วันที่ 1 เม.ย. - 30 ก.ย. 2563 เสียรายได้ไปแล้ว 27,000 ล้านบาท และได้เร่งคืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาไปแล้วกว่า 95 % จากผู้ขอคืนทั้งหมดประมาณ 3 ล้านคน ซึ่งคิดเป็นภาษีที่คืนประมาณ 28,000 ล้านบาท เร่งคืนภาษีเงินได้นิติบุคคลกว่า 27,185 ล้านบาท กรมพิจารณามาตรการภาษีเพื่อช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการ ในช่วงฟื้นฟูหลังโควิด ก่อนหน้านั้นมีการเลื่อนชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา นิติบุคคล

ออกไป ซึ่งรายได้ไม่ได้หายไปไหน จะกลับเข้ามาในช่วง ส.ค. ซึ่งมาตรการนี้จะเป็นการช่วยให้ประชาชนผู้ประกอบการ มีเงินเหลือในกระเป๋าช่วงวิกฤตไปก่อน

กรมสรรพากร มีการจัดเก็บรายได้ประมาณ 1.26 ล้านบาทในปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 และเพิ่มเป็นประมาณ 2.0 ล้านล้านบาทในปีงบประมาณ พ.ศ. 2562 ซึ่งภาษีที่สำคัญ ประกอบด้วย ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีเงินได้นิติบุคคล ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้ปิโตรเลียม และภาษีธุรกิจเฉพาะ คิดเป็นสัดส่วนประมาณ ร้อยละ 40 35 17 5 และ 3 ตามลำดับ ของรายได้ทั้งหมดของกรม รายละเอียดปรากฏตามภาพที่ 1 ทั้งนี้ผู้ศึกษาพิจารณาแล้ว เห็นว่า ภายใต้สภาวะแวดล้อมทางเศรษฐกิจในปัจจุบัน ที่ประเทศไทยเข้าร่วมเขตการค้าเสรีทั้งในรูปแบบทวิภาคีและพหุภาคี จะทำให้การแข่งขันดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ระหว่างประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน อาทิ มาเลเซีย และ สิงคโปร์ เป็นไปอย่างรุนแรง ซึ่งมีการใช้มาตรการปรับลดอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ ภาษีเงินได้นิติบุคคล เพื่อจูงใจให้บริษัทข้ามชาติมาทำการจัดตั้งสำนักงานภายในประเทศ ดังนั้น จึงเห็นได้ว่า การจัดเก็บรายได้จากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ ภาษีเงินได้นิติบุคคลอาจมีความสำคัญลดลงในอนาคต และภาษีมูลค่าเพิ่มจะมีความสำคัญเพิ่มมากขึ้นตามลำดับ

[formcountrep2]

รายงานสถิติการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 ประจำปีภาษี 2562

หน้า 3

ระหว่างวันที่ 1 มกราคม 2563 ถึง วันที่ 9 กันยายน 2563

วันที่พิมพ์รายงาน 10/09/2563

คำอธิบายรายการ	จำนวนแบบยื่นทั้งหมด	มีภาษีต้องชำระ		ไม่มีภาษีต้องชำระ		ยอดคืนภาษี	
		จำนวนแบบ	จำนวนเงินภาษี	จำนวนแบบ	จำนวนเงินภาษี	จำนวนแบบ	จำนวนเงินภาษี
พื้นที่ชายแดน	29,169	2,198	22,473,506.00	17,362	0.00	9,609	69,283,955.18
พื้นที่ชายฝั่ง	74,525	5,782	72,668,471.00	43,783	0.00	24,960	178,914,011.99
พื้นที่เขตอุตสาหกรรม	36,183	2,296	25,422,001.00	25,711	0.00	8,176	62,137,551.93
พื้นที่ชนบท	38,106	2,527	28,539,790.00	27,255	0.00	8,324	57,336,099.76
พื้นที่เขตอุตสาหกรรม	105,217	7,048	108,855,288.00	55,886	0.00	42,283	376,851,946.55
พื้นที่ชายแดน	27,453	2,133	25,515,576.00	17,804	0.00	7,516	46,783,733.71
ภาค 5	1,671,935	112,901	2,821,464,153.00	1,004,992	0.00	554,042	6,775,696,043.64
พื้นที่สมุทรปราการ 1	197,619	13,741	333,453,071.00	112,077	0.00	71,801	836,962,312.82
พื้นที่สมุทรปราการ 2	104,728	6,234	140,405,296.00	67,993	0.00	30,501	330,603,213.82
พื้นที่สมุทรปราการ 3	234,735	15,950	516,727,067.00	135,972	0.00	82,813	1,073,368,421.14
พื้นที่ชลบุรี 1	236,024	17,163	388,907,476.00	136,594	0.00	82,267	757,961,139.86
พื้นที่ชลบุรี 2	139,298	10,108	300,802,059.00	79,624	0.00	49,566	508,829,127.53
พื้นที่ชลบุรี 3	77,990	6,611	150,863,481.00	41,426	0.00	29,953	261,928,542.43
พื้นที่ขอนแก่น	212,669	17,193	526,767,988.00	96,242	0.00	99,234	2,141,329,514.56
พื้นที่จันทบุรี	49,750	5,144	72,573,737.00	31,492	0.00	13,114	108,907,547.27
พื้นที่ตราด	21,781	2,175	30,412,553.00	13,725	0.00	5,881	41,463,922.29
พื้นที่ฉะเชิงเทรา	189,512	8,788	221,513,803.00	134,289	0.00	46,433	384,513,344.96
พื้นที่ระยอง	129,862	4,976	85,539,454.00	99,779	0.00	25,107	216,126,391.25
พื้นที่ฉะเชิงเทรา	46,810	2,278	28,638,784.00	35,892	0.00	8,640	58,444,484.64
พื้นที่สงขลา	31,157	2,542	25,059,566.00	19,883	0.00	8,732	55,258,081.07

ภาพประกอบที่ 1 รายงานสถิติการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91

ตามกฎหมายประมวลรัษฎากร กำหนดให้บุคคลธรรมดา ที่มีเงินได้มีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้โดยได้กำหนดหน่วยภาษีเงินได้ไว้ได้แก่

1. บุคคลธรรมดา
2. ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี
3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง
4. ห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินติบุคคล
5. คณะบุคคลที่ไม่ใช่โชินติบุคคล

หลักการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แบ่งเป็น 2 หลัก ได้แก่ หลักแหล่งเงินได้ (Source Rule) และ หลักถิ่นที่อยู่ (Resident Rule)

1. หลักแหล่งเงินได้ (Source Rule) สำหรับเงินได้ที่เกิดขึ้นในประเทศไทยเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำ ในประเทศไทยหรือกิจการของนายจ้างในประเทศไทยหรือทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย
2. หลักถิ่นที่อยู่ (Resident Rule) สำหรับผู้มีถิ่นที่อยู่ในประเทศไทยรวมกันถึง 180 วัน ในปีภาษีใด และมีเงินได้จากแหล่งเงินได้ในต่างประเทศเนื่องจากหน้าที่งานหรือกิจการที่ทำ ในต่างประเทศ หรือเนื่องจากทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศ และผู้มีเงินได้นำ เงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยภายในปีภาษีเดียวกับปีที่เกิดเงินได้นั้น

เบี้ยปรับและเงินเพิ่ม ถือเป็นบทลงโทษเกี่ยวกับภาษีอากรอย่างหนึ่งและอาจมีโทษทางอาญาด้วย แล้วแต่ความผิดว่าเป็นเรื่องร้ายแรงชั้นไหน โดยหากบุคคลใดยื่นแบบฯ ภายในกำหนดแต่ชำระภาษีไม่ครบถ้วน หรือยื่นแบบฯ ล่าช้า ละเลย หรือหลีกเลี่ยงการยื่นแบบฯ จะต้องเสียเงินเพิ่มและเบี้ยปรับตามกฎหมายกำหนด และหากฝ่าฝืนไม่ยอมชำระ ก็ต้องโทษทางอาญาด้วย ซึ่งมีบทลงโทษดังนี้

1. กรณีไม่ชำระภาษีภายในกำหนดเวลา จะต้องเสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน (เศษของเดือนให้นับเป็น 1 เดือน) ของเงินภาษีที่ต้องชำระนับแต่วันพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการจนถึงวันชำระภาษี
2. กรณีเจ้าพนักงานตรวจสอบออกหมายเรียก และปรากฏว่ามีได้ยื่นแบบแสดงรายการไว้หรือยื่นแบบแสดงรายการไว้แต่ชำระภาษีขาดหรือต่ำไป นอกจากจะต้องรับผิดชำระเงินเพิ่มแล้ว ยังจะต้องรับผิดเสียเบี้ยปรับอีก 1 เท่าหรือ 2 เท่าของภาษีที่ต้องชำระแล้วแต่กรณี เงินเบี้ยปรับดังกล่าวอาจลดหรืองดได้ตามระเบียบที่อธิบดีกำหนดโดยอนุมัติรัฐมนตรี
3. กรณีไม่ยื่นแบบแสดงรายการ ภ.ง.ด.90, 91 หรือ 94 ภายในกำหนดเวลา ต้องระวางโทษปรับทางอาญาไม่เกิน 2,000 บาท
4. กรณีเจงใจ แจ้งข้อความเท็จ หรือแสดงหลักฐานเท็จหรือฉ้อโกง เพื่อหลีกเลี่ยงหรือพยายามหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร มีโทษจำคุกตั้งแต่ 3 เดือนถึง 7 ปี และปรับตั้งแต่ 2,000 บาท ถึง 200,000 บาท
5. กรณีเจตนาละเลยไม่ยื่นแบบแสดงรายการเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียภาษีอากร มีโทษปรับไม่เกิน 200,000 บาท หรือจำคุกไม่เกิน 1 ปี หรือทั้งจำทั้งปรับ

ภาพประกอบที่ 2 บทลงโทษถ้าไม่ชำระภาษีในเวลาที่กำหนดหรือชำระไม่ถูกต้อง

ดังนั้นเพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติ และสร้างความรู้สึที่ดีในการเสียภาษีในทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นสรรพากร ผู้มีหน้าที่จัดเก็บภาษี หรือสถาบันการศึกษาต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ในการบริการวิชาการแก่สังคม จึงควรมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการที่จะให้ความรู้และข้อมูลที่เพียงพอ สำหรับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ถูกต้อง ครบถ้วน และเป็นธรรม ในขณะเดียวกันประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษีทุกคนควรจะต้องเปิดใจเรียนรู้ เพื่อให้เกิดความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยมีความความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ทำให้ผู้เสียภาษีมีความสมัครใจในการเสียภาษี เพื่อส่งผลให้การจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาได้เพิ่มสูงขึ้นต่อไป โดยการศึกษาวิจัยจำกัดขอบเขตพื้นที่การศึกษาเฉพาะในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งขึ้นอยู่กับสรรพากรพื้นที่ภาค ทั้ง 7 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ปราจีนบุรี สระแก้ว ฉะเชิงเทรา จันทบุรี ตราด ระยอง

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

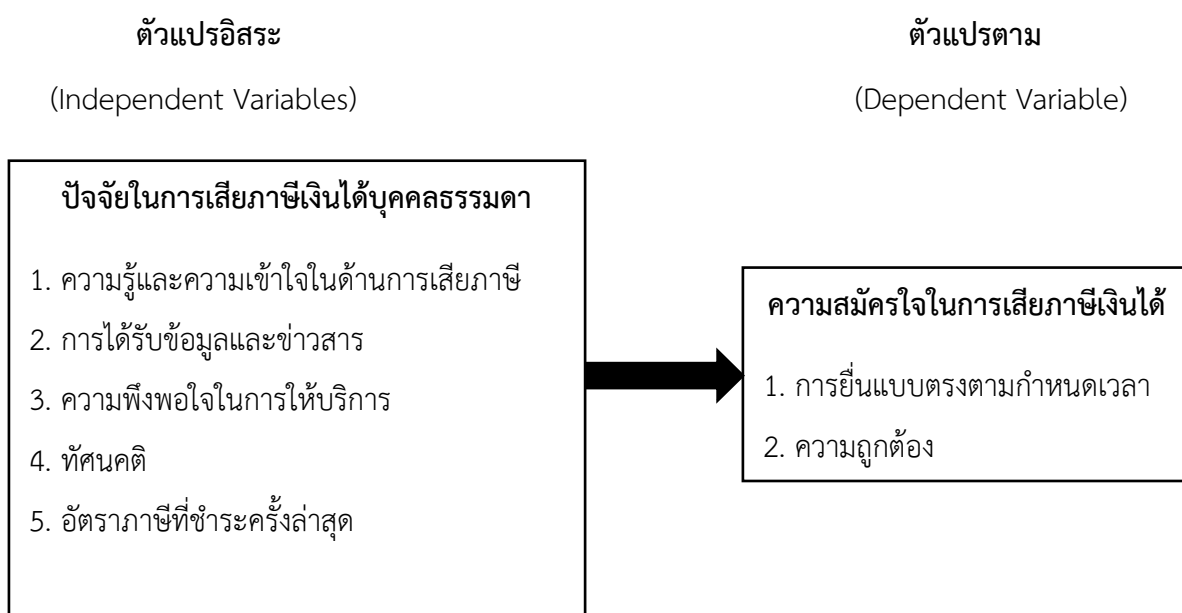
การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

1.2.1 เพื่อศึกษาปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก

1.2.2 เพื่อศึกษาปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก

1.3 กรอบแนวคิดในการศึกษา

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก มีกรอบแนวคิดในการศึกษาดังต่อไปนี้

ภาพประกอบที่ 3 กรอบแนวคิดในการศึกษา

1.4 สมมติฐานในการศึกษา

จากการทบทวน วรรณกรรม บทความ ทฤษฎีและงานวิจัยในอดีต ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก ได้นำมาซึ่งสมมติฐานในการวิจัยดังนี้

1.4.1 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทักษะคดี อัตราภาษีที่ชำระ มี

ผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก

1.4.2 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตราภาษีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก

1.5 ขอบเขตการศึกษา

ในการวิจัยครั้งนี้ ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก โดยเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก ทั้ง 7 จังหวัด ดังต่อไปนี้ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตราด จันทบุรี ปราจีนบุรี และสระแก้ว ซึ่งถือเป็นเขตสรรพากรภาค 5 ครอบคลุมผู้เสียภาษีเงินได้ ทั้งเพศชาย และ เพศหญิง ทุกสายอาชีพ ของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเท่านั้น เป็นการรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลโดยการแจกแบบสอบถาม และ รวบรวมข้อมูลทุติภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการรวบรวม ทบทวนวรรณกรรม บทความ ทฤษฎีและงานวิจัยในอดีต รวมถึงการเก็บข้อมูลจากหอสมุดต่างๆ ข้อมูลจากเว็บไซต์หน่วยงานกรมสรรพากร และข้อมูลจากเว็บไซต์อื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการศึกษาและทำการทดสอบปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก

2. ขอบเขตด้านตัวแปร

2.1 ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่

2.1.1 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วย

2.1.1.1 ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.1.1.2 การได้รับข้อมูลและข่าวสาร

2.1.1.3 ความพึงพอใจในการให้บริการ

2.1.1.4 ทัศนคติ

2.1.1.5 อัตราภาษีที่ชำระ

2.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่

2.2.1 ความสนใจในการเสียภาษีเงินได้ ประกอบด้วย

2.2.1.1 การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา

2.2.1.2 ความถูกต้อง

3. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ ประชากรในเขตภาคตะวันออก ซึ่งมีจำนวน 7 จังหวัด ดังนี้ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตราด จันทบุรี ปราจีนบุรี และสระแก้ว ซึ่งถือเป็นเขตสรรพากรภาค 5 ซึ่งมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4,841,806 คน (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง วันที่ 8 มกราคม 2563)

3.2 กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้คือ ประชากรในเขตภาคตะวันออก ซึ่งมีจำนวน 7 จังหวัด ดังนี้ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตราด จันทบุรี ปราจีนบุรี และสระแก้วตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบโควตา (Quota Sampling)

วิธีการคำนวณ ใช้ข้อมูลตาม ภาพประกอบที่ 1 รายงานสถิติการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91 โดยคำนวณสัดส่วนของจำนวนการยื่นแบบ โดยใช้จำนวนการยื่นแบบจังหวัดนั้นหารด้วย จำนวนยื่นแบบรวมของทุกจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แล้วนำสัดส่วนที่ได้ของแต่ละจังหวัดคูณด้วย 400 จะได้เป็นจำนวนตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูลในจังหวัดนั้น จากการคำนวณ ได้จำนวนแต่ละจังหวัดดังต่อไปนี้

ชลบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 167 ราย
ระยอง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 78 ราย
ฉะเชิงเทรา	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 18 ราย
ตราด	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 8 ราย
จันทบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 70 ราย
ปราจีนบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 48 ราย
สระแก้ว	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 11 ราย

จาก 7 จังหวัด รวมเป็นจำนวน 400 ตัวอย่างสำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ใช้สูตรการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Yamane (1973) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับร้อยละ 95 ดังนี้ และความคาดเคลื่อน $\pm 5\%$

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้จากการศึกษา

1.6.1 ประโยชน์ทางด้านวิชาการ

1.6.1.1 เนื่องจากภาษีอากรเป็นรายได้หลักของประเทศ ประชาชนผู้มีรายได้ต้องรู้จักวางแผนการเสียอย่างถูกต้อง รวมไปถึงกรมสรรพากรซึ่งเป็นผู้ออกกฎระเบียบ เรื่องเงินได้พึงประเมิน และการหักลดหย่อน และยังเป็นผู้ที่ประชาสัมพันธ์เผยแพร่ความรู้ให้ประชาชน ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และแนวทางเพื่อให้ประชาชนทราบถึงประโยชน์และพร้อมที่จะเสียภาษีด้วยความสมัครใจ เพื่อจะได้นำรายได้นั้นไปพัฒนาประเทศต่อไป งานวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์และสามารถนำไปใช้ในการบริการวิชาการในชุมชนต่อไป

1.6.1.2 ได้แนวทางในการบริการวิชาการด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ถูกต้องแก่ประชาชนทั่วไป

1.6.2 ประโยชน์จากการนำผลการศึกษาวิจัยไปใช้

1.6.2.1 สามารถนำข้อมูลที่ได้มาใช้เป็นแนวทางในการให้ความรู้ด้านภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ประชาชนผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง

1.6.2.2 ทำให้ทราบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงและเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจในการยื่นแบบฯ

1.6.2.3 เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายและแนวทางการบริหารการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานในการจัดเก็บภาษีของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ต่อไป

1.6.2.4 เป็นแนวทางในการปรับปรุงมาตรการทางภาษี และเป็นข้อมูลในการพิจารณาปรับปรุงการบริการให้รองรับกับปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง ของกรมสรรพากรต่อไป

1.7 นิยามศัพท์

1.7.1 ภาษีอากร หมายถึง สิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร โดยไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้าในราคาทุนโดยรัฐบาล เพื่อนำมาสนับสนุนการใช้จ่ายของรัฐบาล อันจะส่งผลกระทบต่อประโยชน์ส่วนรวมของประเทศชาติ ซึ่งไม่มีผู้ใดผู้หนึ่งได้รับผลตอบแทนจากเงินดังกล่าวโดยตรง

1.7.2 ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา หมายถึง ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษ ตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี

รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใดๆ ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคมถึงมีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบฯ เสียภาษีตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรก เพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่ต้องชำระและเงินได้บางกรณี กฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน เพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีขณะที่มีเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

1.7.3 เงินได้พึงประเมิน หมายถึง เงินได้อันเข้าลักษณะที่ต้องนำมาเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เงินได้นั้นอาจจะเป็นตัวเงิน ทรัพย์สิน หรือผลประโยชน์

1.7.4 ผู้เสียภาษี หมายถึง ผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก

1.7.5 ความสมัครใจ หมายถึง ความเต็มใจของผู้มีเงินได้สมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก

1.7.6 ความพึงพอใจในการให้บริการ หมายถึง ความรู้สึกที่ดี ที่ชอบ พอใจหรือประทับใจของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต่อการให้บริการของสำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาในเขตภาคตะวันออก

1.7.7 การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร หมายถึง การได้รับข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จากสื่อต่าง ๆ ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

1.7.8 ทศนคติ หมายถึง การแสดงออกถึงความชอบหรือไม่ชอบต่อบุคคล สถานที่ สิ่งของ หรือ เหตุการณ์สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และ ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลเอกสาร บทความ วารสาร แนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามหัวข้อต่าง ๆ ดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร
2. แนวคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี
3. แนวคิดเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
4. แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ
5. แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
6. แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ
7. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับความสมัครใจในการเสียภาษี
8. แนวคิดเกี่ยวกับทัศนคติ
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร

กลุ่มนักวิชาการภาษี (2557) ได้รวบรวมแนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร ซึ่งสามารถสรุปได้ ดังนี้

2.1.1 ความหมายของภาษีอากร ความหมายของภาษีอากรอาจแบ่งเป็น 2 แนว

แนวที่หนึ่ง อธิบายว่า ภาษีอากรคือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎร และนำไปใช้ เพื่อประโยชน์ส่วนรวม โดยมีได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษีอากร

แนวที่สอง อธิบายว่า ภาษีอากรคือเงินได้หรือทรัพยากรที่เคลื่อนย้ายจากภาคเอกชนไปสู่ภาครัฐบาล แต่ไม่รวมถึงการกู้ยืมหรือขายสินค้า หรือให้บริการในราคาทุนโดยรัฐบาล

นักเศรษฐศาสตร์ได้ให้คำนิยามของภาษีอากรไว้ว่า ภาษีอากร คือสิ่งที่รัฐบาลบังคับเก็บจากราษฎรแล้วนำมาใช้เพื่อประโยชน์ของสังคมร่วมกันโดยมิได้มีสิ่งตอบแทนโดยตรงแก่ผู้เสียภาษี โดยมีวัตถุประสงค์พื้นฐานของการจัดเก็บภาษีอากรของรัฐ คือ เป็นการหารายได้ให้รัฐบาลเพื่อนำมาใช้ในกิจกรรมต่าง ๆ ในขณะที่เดียวกันรัฐก็อาจใช้การจัดเก็บภาษีอากรด้วยเครื่องมือทางการคลังเครื่องมือหนึ่ง เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจที่รัฐได้วางไว้ ทั้งนี้เพราะการเก็บภาษีอากรทำให้มีการเคลื่อนย้ายทรัพยากรจากภาคเอกชนสู่ภาครัฐบาล จากความหมายของภาษีอากรที่กล่าวมานี้ การที่จะ

ให้การจัดเก็บภาษีอากรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด องค์ประกอบสำคัญของระบบภาษีที่ดี คือ ต้องมีการบริหารการจัดเก็บอย่างมีประสิทธิภาพในการจัดเก็บขึ้นอยู่กับการจัดเก็บภาษีอากร

2.1.2 วัตถุประสงค์ของภาษีอากร

การเก็บภาษีอากร นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ในการหารายได้เพื่อให้พอกับค่าใช้จ่ายของรัฐบาล แล้วนั้น ในปัจจุบันภาษีอากรยังเป็นเครื่องมือสำคัญของรัฐบาลในการกระจายรายได้เพื่อ ส่งเสริมความเจริญเติบโตธุรกิจการค้า การรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจ และช่วยควบคุมการบริโภคของประชาชน หรือเพื่อสนองนโยบายบางประการของรัฐบาล เช่น การสวัสดิการสังคม นโยบายประชากร การศึกษา ด้วย

2.1.3 โครงสร้างของกฎหมายภาษีอากร

กฎหมายภาษีอากรทุกฉบับนั้นจะมีหัวข้อสำคัญอันเป็นโครงสร้างของกฎหมายฉบับนั้นๆ ซึ่งอาจแบ่งได้เป็น 6 หัวข้อดังนี้ คือ

2.1.3.1 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากร หรือผู้อยู่ในข่ายเสียภาษีอากร จะเป็นใครบ้างย่อมแล้วแต่กฎหมายนั้นๆ จะกำหนด แต่โดยทั่วไปมักได้แก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งเป็นผู้มีสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

2.1.3.2 ฐานภาษีอากร ในความหมายอย่างกว้าง หมายถึงสิ่งที่เป็นมูลเหตุให้ต้องเสียภาษีอากร เช่น การมีรายได้ การมีทรัพย์สิน หรือการใช้จ่าย เป็นต้น ในความหมายอย่างแคบ หมายถึง สิ่งที่รองรับอัตราภาษีอากร (ภาษีอากรที่ต้องเสีย = ฐานภาษีอากร × อัตราภาษีอากร)

2.1.3.3 อัตราภาษีอากร แบ่งเป็น 3 แบบใหญ่ๆ คือ แบบคงที่ แบบก้าวหน้า แบบถดถอย ทั้งนี้โดยการพิจารณาว่าอัตราภาษีอากรมีการเปลี่ยนแปลงไป กล่าวคือ ถ้าจำนวนของฐานภาษีอากรเปลี่ยนแปลงไปไม่ว่าจะเพิ่มขึ้นหรือลดลง แต่อัตราภาษีอากรยังคงเท่าเดิม เรียกอัตราภาษีอากรลักษณะนี้เรียกว่าอัตราภาษีอากรแบบคงที่ เช่น อัตราภาษีเงินได้นิติบุคคลในปัจจุบันและ อัตราภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นและอัตราภาษีอากรก็เพิ่มขึ้นด้วย เรียกอัตราภาษีอากรลักษณะนี้ว่าอัตราภาษีอากรแบบก้าวหน้า เช่น อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และถ้าฐานภาษีอากรมีจำนวนเพิ่มขึ้นแต่อัตราภาษีอากรกลับลดลง เรียกอัตราภาษีอากรลักษณะนี้ว่าอัตราภาษีอากรแบบถดถอย เช่น อัตราภาษีบำรุงท้องที่

2.1.3.4 การประเมินจัดเก็บภาษีอากร ภาษีอากรส่วนใหญ่ในปัจจุบันผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรเป็นผู้ดำเนินการประเมินตนเอง โดยประเมินหรือคำนวณตามวิธีการและตามกำหนดเวลาที่กฎหมายกำหนดไว้ แล้วยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีอากรตามจำนวนที่พึงต้องชำระ ถ้าผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรไม่ดำเนินการประเมินตนเองหรือประเมินตนเองอย่างไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ก็จะมีประเมินโดยเจ้าพนักงานซึ่งในกรณีหลังนี้เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินให้ผู้เสียภาษีอากรต้องรับผิดชอบเงินเพิ่มและหรือเบี้ยปรับเพิ่มขึ้นนอกเหนือจาก ภาษีอากรที่ต้องเสียในบางกรณีแม้ไม่ถึงกำหนดเวลาชำระภาษี

อากร เจ้าพนักงานประเมินก็อาจดำเนินการประเมินล่วงหน้าให้ผู้เสียภาษีอากรต้องชำระภาษีอากรก่อนถึงกำหนดเวลาได้ นอกจากนี้ในหลายๆ กรณีกฎหมายยังกำหนดให้ผู้จ่ายเงินได้ภาษีเป็นผู้ดำเนินการหักภาษีจากจำนวนเงินที่จ่ายแล้วนำส่งต่อเจ้าพนักงานภายในกำหนดเวลา ดังที่เรียกว่าการหักภาษี ณ ที่จ่าย ภาษีที่ถูกหักไว้นี้มักถือเป็นเครดิตของผู้มีหน้าที่เสียภาษี ซึ่งสามารถนำไปหักออกจากภาษีที่ต้องเสียเมื่อถึงกำหนดเวลาหรืออาจได้รับคืนถ้าถูกหักไว้เกินจำนวนที่พึงต้องเสีย อนึ่งเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบใ้สวนประเมินภาษีอากรและป้องกันการหลีกเลี่ยงภาษีอากร กฎหมายยังกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรหรือผู้ที่กฎหมายกำหนดต้องปฏิบัติหน้าที่บางประการ เช่น การจดทะเบียน การมีและการใช้เลขประจำตัว การจัดทำบัญชีเอกสารหรือหลักฐานบางอย่าง รวมทั้งให้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจค้น ยึด หรืออายัดหลักฐานต่างๆ ในบางกรณีด้วย

2.1.3.5 การอุทธรณ์ภาษีอากร ในกรณีเกิดปัญหาข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายขัดแย้งพิพาทกันระหว่างผู้เสียภาษีอากรและผู้จัดเก็บภาษีอากร เกี่ยวกับจำนวนภาษีอากรที่ต้องเสียหรืออำนาจการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร และผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องการให้มีการพิจารณาทบทวนใหม่ กฎหมายมักกำหนดให้ผู้มีหน้าที่เสียภาษีอากรต้องปฏิบัติตามขั้นตอนและวิธีหาข้อยุติให้ครบถ้วนเสียก่อน มิฉะนั้นผู้เสียสิทธิในการนำคดีขึ้นสู่ศาลได้ ตัวอย่าง เช่น การประเมินเรียกเก็บภาษีเงินได้ภาษีมูลค่าเพิ่ม ภาษีธุรกิจเฉพาะ หรืออากรแสตมป์นั้น ถ้าผู้เสียภาษีอากรไม่เห็นด้วยกับ การประเมินเรียกเก็บ ก็จะต้องอุทธรณ์ การประเมินต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ เสียก่อนภายใน 30 วันนับตั้งแต่วันได้รับแจ้งการประเมินเรียกเก็บภาษีอากร จะนำคดีขึ้นสู่ศาลทันทีไม่ได้

2.1.3.6 เบี้ยปรับ เงินเพิ่ม และโทษ ผู้ไม่ชำระภาษีอากรจะต้องรับผิดชอบในจำนวนภาษีอากรที่ไม่ชำระพร้อมด้วยเบี้ยปรับและหรือเงินเพิ่มเป็นจำนวนเงินเพิ่มขึ้นต่างหาก ถ้าฝ่าฝืนไม่ยอมชำระ กฎหมายมักให้อำนาจเจ้าพนักงานดำเนินการยึดทรัพย์สินของผู้ค้างภาษีอากรไปขายทอดตลาดเพื่อนำเงินไปชำระภาษีอากรค้างโดยไม่ต้องฟ้องคดีศาล นอกจากนี้ยังอาจต้องรับโทษทางอาญาอีกโสดหนึ่ง เช่น เสียค่าปรับและหรือต้องระวางโทษจำคุกอีกด้วย

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี

รัฐธรรมนูญเกือบทุกฉบับล้วนมีบทบัญญัติให้ประชาชนมีหน้าที่ต้องเสียภาษีอากร ตามกฎหมายที่บัญญัติไว้ในการบัญญัติกฎหมายภาษีอากรที่ตีนั้น ซึ่งมีหลักการหลายประการที่ควรคำนึงถึง และเพื่อให้ประชาชนมีความสมัครใจในการเสียภาษีอากร และสามารถให้กฎหมายดังกล่าวใช้บังคับได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล โดยภาษีอากรที่ดีควรมีลักษณะดังต่อไปนี้

2.2.1 มีความเป็นธรรม ประชาชนทุกคนควรมีหน้าที่ไปเสียภาษีอากรให้แก่รัฐบาล โดยรัฐบาลจะต้องพิจารณาถึงความสามารถในการเสียภาษีอากรของประชาชนแต่ละคน รวมทั้งการพิจารณาถึงผลประโยชน์ที่ประชาชนแต่ละคนจะได้รับ เนื่องจากการดูแลคุ้มครองของรัฐบาล

2.2.2 มีความแน่นอนและชัดเจน ประชาชนทุกคนสามารถเข้าใจและเข้าถึงความหมายได้โดยง่าย เพื่อเป็นการป้องกัน และมีให้เจ้าพนักงานที่ใช้อำนาจหน้าที่โดยมิชอบ

2.2.3 มีความสะดวก โดยมีการกำหนดเวลาเพื่อให้ทราบเวลาในการเสียภาษีอากรควรต้องคำนึงถึง รัฐบาลความสะดวกของผู้เสียภาษีอากรด้วย

2.2.4 มีประสิทธิภาพ ควรมีมาตรการประหยัดรายจ่ายผู้จัดเก็บและผู้ที่มีหน้าที่เสียภาษีอากรซึ่งจะทำให้การจัดเก็บภาษีอากรได้มากและโดยมีค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บน้อยที่สุด

2.2.5 มีความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ พยายามหลีกเลี่ยงไม่ให้เกิดการเก็บภาษีอากรที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการทำงานของกลไกตลาด หรือหากมีความจำเป็นผลกระทบน้อยที่สุด

2.2.6 มีความยืดหยุ่น สามารถปรับปรุงเพิ่มหรือลดจำนวนภาษีอากรให้เหมาะสมกับสถานการณ์ได้อย่างสะดวกและรวดเร็ว

แนวคิดของอดัม สมิธ (Adam Smith) นักเศรษฐศาสตร์ชาวอังกฤษได้วางหลักการเกี่ยวกับภาษีอากรที่ดี มีหลักการ 5 ข้อ ดังนี้ (พินิต ธีรภาพวงศ์, 2543)

1. ความเท่าเทียมกัน (Equity) คือความเป็นธรรม (Fairness) คือ เก็บตามส่วนกับผลประโยชน์ ที่แต่ละคนได้รับภายใต้การคุ้มครองของรัฐ โดยหลักการนี้ควรจะเป็นหลักพื้นฐานในการกำหนดหลักเกณฑ์ต่าง ๆ หรือข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับภาษีเพื่อใช้บังคับแก่ทุกคนในสังคมเดียวกันโดยทั่วไป เนื่องจากทุกคนที่อยู่ในสังคมเดียวกันควรถือใช้กฎระเบียบเดียวกัน และควรได้รับสิทธิต่าง ๆ อย่างเป็นธรรม ในทุกส่วนโดยเท่าเทียมกัน เพื่อเป็นการสร้างความสมัครใจกับทุกคนในสังคมที่จะเสียภาษีอากรอย่างถูกต้อง

2. ความแน่นอน (Certainty) กล่าวคือ กำหนดได้แน่นอน ไม่ใช่ปราศจากกฎเกณฑ์หรือคิดตามอำเภอใจของเจ้าหน้าที่ ระบบภาษีที่ดีนั้นต้องอยู่ในรูปกฎหมายที่มีความชัดเจนมีความแน่นอนไม่ปล่อยอำนาจในการกำหนดหน้าที่และภาระภาษีให้อยู่ในดุลพินิจเจ้าพนักงานมากเกินไป จนเกิดสิ่งเรียกว่า “การบังคับตามใจชอบ” ของเจ้าพนักงานภาษี (Arbitrariness) ที่สำคัญความแน่นอนของกฎหมายภาษี หมายถึง ผู้เสียภาษีคนหนึ่งจะต้องได้รับความมั่นใจว่า “ผู้เสียภาษีคนอื่น” ก็ต้องเสียภาษี

ภายใต้กฎเกณฑ์แบบเดียวกับตนด้วย นอกจากนี้ความแน่นอนของกฎหมายภาษี หมายถึง การที่ผู้เสียภาษีสมควรที่จะรู้แน่นอนชัดแจ้งถึงภาระภาษีที่ตนจะต้องเสียเพื่อสามารถวางแผนธุรกิจของตนล่วงหน้าได้

3. ความสะดวกและไม่ยุ่งยากต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษี (Simplicity) คือ เก็บ ในขณะที่ผู้เสียภาษีมีความสะดวกที่สุดที่จะจ่าย ระบบภาษีอากรที่ดีจะมีความสะดวกและง่ายในการชำระภาษีของผู้เสียภาษี (Convenience of payment) ง่ายที่จะเข้าใจข้อกำหนด ดังนั้นระบบภาษีที่ดีจำเป็นต้อง ง่ายต่อการเข้าใจและต้องอำนวยความสะดวก ไม่สร้างความลำบากหรือยุ่งยากกับผู้เสียภาษี เพราะเป็นหลักที่เพิ่มความสมัครใจ หรือความเต็มใจของผู้เสียภาษีในการเสียภาษีอย่างถูกต้อง

4. ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ สิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายภาษีน้อยที่สุด รวมทั้ง ค่าจ้างเงินเดือนเจ้าหน้าที่ผู้จัดเก็บ ผู้ป้องกันและปราบปรามการหลีกเลี่ยงหรือลักลอบหนีภาษีตลอดจน พาหนะและอุปกรณ์

5. ความสอดคล้อง (Consistency) ระบบภาษีที่ดีนั้นควรต้องมีความสอดคล้องและสามารถสนับสนุนการแข่งขันเชิงเศรษฐกิจการค้าระหว่างประเทศ ภายใต้ระบบเศรษฐกิจโลกสมัยใหม่ ด้วยการเกิดและการแพร่หลายของบริษัทข้ามชาติ ที่เชื่อมโยงเรื่องราวการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศ ให้ใกล้ชิดกัน ที่เรียกว่า การเกิดนวัตกรรมใหม่ๆ ทางเทคโนโลยีธุรกรรมการเงินระหว่างประเทศเข้าด้วยกัน

ดังนั้น จากลักษณะและหลักการของภาษีที่ดีดังกล่าวระบบภาษีอากรที่ดี ควรมีหลักเกณฑ์พื้นฐานหรือมีกฎระเบียบเดียวกัน มีประสิทธิภาพและง่ายต่อการทำความเข้าใจและปฏิบัติตามข้อกำหนด มีความแน่นอนชัดเจน มีความสอดคล้องกับลักษณะและหลักการของภาษีบุคคลธรรมดา

2.3 แนวความคิดเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

2.3.1 ความหมายและประเภทของภาษีเงินได้

ประมวลรัษฎากร เป็นชื่อและเป็นส่วนหนึ่งของกฎหมายภาษีอากรฉบับหนึ่ง ซึ่งมีผลใช้บังคับใช้โดยพระราชบัญญัติให้ใช้บทบัญญัติแห่งประมวลรัษฎากร พุทธศักราช 2481 โดยกฎหมายฉบับนี้แต่เดิมเป็นที่รวมกฎหมายภาษีอากรสำคัญหลายอย่าง แต่ในปัจจุบันเป็นที่รวมของกฎหมายภาษีอากรเพียง 4 ประเภทด้วยกัน คือ

ประเภทที่หนึ่ง คือภาษีเงินได้ โดยแบ่งเป็นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ภาษีเงินได้นิติบุคคล ซึ่งภาษีนี้นั้นจัดเป็นภาษีทางตรงประเภทหนึ่ง

ประเภทที่สอง คือภาษีมูลค่าเพิ่ม

ประเภทที่สาม คือภาษีธุรกิจเฉพาะ โดยภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีธุรกิจเฉพาะนั้นเป็นระบบภาษีใหม่ที่นำมาบังคับใช้แทนภาษีการค้าตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2535 ซึ่งภาษีเหล่านี้ล้วนแต่เป็นภาษีทางอ้อม ที่เก็บจากฐานการใช้จ่ายสินค้าบริโภคอุปโภคทั่วไปทั้งสิ้น

ประเภทที่สี่ คืออากรแสตมป์ จัดเป็นภาษีทางอ้อมประเภทหนึ่ง

ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เป็นภาษีที่กรมสรรพากรจัดเก็บจากรายได้ของบุคคลธรรมดา ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปี กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง คณะบุคคลหรือห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินิติบุคคล เป็นภาษีทางตรงที่บุคคลผู้มีหน้าที่เสียภาษีไม่สามารถผลักภาระภาษีไปยังผู้อื่นได้

ฐานภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาคือเงินได้สุทธิ อัตราภาษีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นแบบอัตราก้าวหน้า ปีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือปีปฏิทินโดยถือเงินได้พึงประเมิน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และชำระภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป สำหรับภาษีครึ่งปีจะคำนวณรายได้ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี และชำระภาษีภายในวันที่ 30 กันยายน ในปีภาษีนั้นๆ โครงสร้างของภาษีอากรอย่างแรกจะกำหนดว่าผู้ที่อยู่ในข่ายต้องชำระภาษี หรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเงินได้ที่เกิดขึ้นจากแหล่งในหรือนอกประเทศที่ต้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทย

ภาษีที่จัดเก็บจากบุคคลทั่วไป หรือจากหน่วยภาษีที่มีลักษณะพิเศษตามที่กฎหมายกำหนดและมีรายได้เกิดขึ้นตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยปกติจัดเก็บเป็นรายปี รายได้ที่เกิดขึ้นในปีใด ผู้มีรายได้มีหน้าที่ต้องนำไปแสดงรายการตนเองตามแบบแสดงรายการภาษีที่กำหนดภายในเดือนมกราคม ถึง มีนาคมของปีถัดไป สำหรับผู้มีเงินได้บางกรณีกฎหมายยังกำหนดให้ยื่นแบบเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตอนครึ่งปี สำหรับรายได้ ที่เกิดขึ้นจริงในช่วงครึ่งปีแรกอีกด้วย ซึ่งเพื่อเป็นการบรรเทาภาระภาษีที่จะต้องชำระและเงินได้บางกรณี โดยกฎหมายกำหนดให้ ผู้จ่ายภาษีเงินได้ทำหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่ายจากเงินได้ที่จ่ายบางส่วน และเพื่อให้มีการทยอยชำระภาษีเงินได้ ขณะที่มิเงินได้เกิดขึ้นอีกด้วย

2.3.2 ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดานั้น เป็นผู้ที่มีเงินได้ที่เกิดขึ้นระหว่างปีที่ผ่านมาโดยมีสถานะ อย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

1. **บุคคลธรรมดา** หมายถึง บุคคลที่มีชีวิตทั่วไป มีเงินได้ถึงถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเพื่อชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
2. **ผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี** ที่มีเงินได้ถึงถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ในปีภาษีนั้นๆ โดยกฎหมายให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินมรดกของผู้ถึงแก่ความตาย เป็นบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีแทนผู้ถึงแก่ความตาย

3. กองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง ในปีภาษีถัดจากปีที่ผู้มีเงินได้ถึงแก่ความตายกองมรดกของผู้ตายนั้น ยังไม่ได้แบ่งให้กับทายาทโดยเด็ดขาด และกองมรดกนั้นมีเงินได้ถึงเกณฑ์ขั้นต่ำที่ประมวลรัษฎากรกำหนดไว้ในปีภาษีนั้นๆ โดยกฎหมายให้ผู้จัดการมรดก ทายาท หรือผู้ครอบครองทรัพย์สินของกองมรดกเป็นบุคคลที่มีหน้าที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีแทนกองมรดกดังกล่าว

4. หุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ความหมายของห้างหุ้นส่วนสามัญและคณะบุคคล หมายถึง บุคคลธรรมดาตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ตกลงร่วมทุนกันเป็นหุ้นส่วนกันไม่ว่าจะเป็นเงินแรงงาน หรือทรัพย์สิน เพื่อร่วมกันทำกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งที่ไม่ขัดต่อกฎหมายหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน และไม่ได้จดทะเบียนเป็นนิติบุคคล ที่กล่าวมาทั้งหมดคือองค์ประกอบที่เหมือนกันของห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีใช้นิติบุคคล และคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล สำหรับส่วนที่ต่างกันคือวัตถุประสงค์ ห้างหุ้นส่วนที่มีใช้นิติบุคคลมีวัตถุประสงค์ในการทำกิจการร่วมกันเพื่อแสดงหากำไร และนำผลกำไรที่ได้นั้นมาแบ่งปันระหว่างหุ้นส่วน ส่วนวัตถุประสงค์ของคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคลไม่จำเป็นต้องแบ่งปันผลกำไรกัน

5. วิสาหกิจชุมชน ตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนเฉพาะที่เป็นห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีใช้นิติบุคคล ต้องจดทะเบียนและได้รับใบสำคัญแสดงการจดทะเบียนจากกรมส่งเสริมการเกษตร ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน พ.ศ. 2548 ถ้ามีเงินได้พึงประเมินเกิน 1,200,000 บาท ในปีภาษีนั้นๆ ให้นำเงินได้ทั้งหมดมาคำนวณภาษี

2.3.3 ระยะเวลาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อัตราภาษีของภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเป็นแบบอัตราก้าวหน้า ปีภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือปีปฏิทินโดยถือเงินได้พึงประเมิน เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปี และชำระภาษีภายในวันที่ 31 มีนาคม ของปีถัดไป สำหรับภาษีครึ่งปีจะคำนวณรายได้ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง วันที่ 30 มิถุนายน ของทุกปี และชำระภาษีภายในวันที่ 30 กันยายน ในปีภาษีนั้นๆ โครงสร้างของภาษีอากรอย่างแรกจะกำหนดว่าผู้ที่อยู่อาศัยต้องชำระภาษี หรือยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และเงินได้ที่เกิดขึ้นจากแหล่งในหรือนอกประเทศที่ต้องชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศ

2.3.4 เงินได้ที่ต้องเสียภาษี

แหล่งเงินได้ที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาให้กับประเทศไทยมีที่มาทั้งในประเทศไทยและนอกประเทศ ที่จะต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยพิจารณาหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

2.3.4.1 แหล่งเงินได้ที่เกิดในประเทศไทย หมายถึง กรณีที่ผู้มีเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 มีแหล่งเงินได้เกิดในประเทศไทยในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจาก

- 1) หน้าที่งานที่ทำในประเทศไทย หรือ
- 2) กิจการที่ทำในประเทศไทย หรือ
- 3) กิจการของนายจ้างในประเทศไทย หรือ

4) ทรัพย์สินที่อยู่ในประเทศไทย

ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้มีเงินได้นั้นจะเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยหรือไม่ และไม่ว่าเงินได้พึงประเมินนั้น จะจ่ายในหรือนอกประเทศก็ตาม ผู้นั้นมีหน้าที่ต้องเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่ประมวลกฎหมาย กำหนดไว้เสมอ

2.3.4.2 แหล่งเงินได้ที่เกิดนอกประเทศไทย หมายถึง กรณีผู้มีเงินได้พึงประเมินตาม มาตรา 40 มีแหล่งเงินได้เกิดนอกประเทศไทยในปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว เนื่องจากหน้าที่งานที่ทำใน ต่างประเทศ หรือกิจการที่ทำในต่างประเทศ หรือทรัพย์สินที่อยู่ในต่างประเทศแหล่งเงินได้นอกประเทศ มี หน้าที่จะต้องเสียภาษีเงินได้ในประเทศไทยก็ต่อเมื่อครบองค์ประกอบทั้ง 3 ข้อ ต่อไปนี้

- 1) แหล่งเงินได้นอกประเทศ
- 2) ต้องเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยในปีภาษีนั้น และ
- 3) ได้นำเงินได้นั้นเข้ามาในประเทศไทยในปีภาษีที่เกิดเงินได้

คำว่า “ผู้อยู่ในประเทศไทย” หมายถึง ผู้อยู่ในประเทศไทยชั่วระยะเวลาหนึ่ง หรือหลาย ระยะเวลา รวมเวลาทั้งหมดถึง 180 วัน ในปีภาษีใด ให้ถือว่าผู้นั้นเป็นผู้อยู่ในประเทศไทยในปีภาษีนั้น

2.3.5 ลักษณะของเงินได้

เนื่องจากผู้มีเงินได้ประกอบอาชีพแตกต่างกัน มีความยากง่ายหรือต้นทุนที่แตกต่างกัน เพื่อ ความเป็นธรรม ในกฎหมายจึงได้แบ่งลักษณะเงินได้(พึงประเมิน) ออกเป็นกลุ่มๆ ตามความเหมาะสมเพื่อ กำหนด วิธีคำนวณภาษีให้เกิดความเป็นธรรมมากที่สุด ดังนี้

เงินได้ประเภทที่ 1 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน ไม่ว่าจะจะเป็น

- เงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญ
- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับจากนายจ้าง
- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ซึ่งนายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า
- เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ
- เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน เช่น มูลค่าของ

การได้รับประทานอาหาร เป็นต้น

เงินได้ประเภทที่ 2 ได้แก่ เงินได้เนื่องจากหน้าที่ หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงาน ให้ ไม่ว่าจะจะเป็น

- ค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด
- เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส
- เงินค่าเช่าบ้านที่ได้รับเนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้
- เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้าน ที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า

- เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระ
- เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใด ๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ

หรือ จากการรับทำงานให้นั้น ไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงาน หรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

เงินได้ประเภทที่ 3 ได้แก่ ค่าแห่งกุศลวิมล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปีหรือ เงินได้ที่มีลักษณะ เป็นเงินรายปีอันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

เงินได้ประเภทที่ 4 ได้แก่ ดอกเบี้ย เงินปันผล เงินส่วนแบ่งกำไร เงินลดทุน เงินเพิ่มทุน ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหุ้น ฯลฯ เป็นต้น

(ก) ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืม ดอกเบี้ยดอกเบี้ยพันธบัตร ตัวเงินไม่ว่าจะมี หลักประกันหรือไม่นั้น ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายไว้ตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว นั้น หรือส่วนต่างระหว่างราคาไถ่ถอน กับราคาจำหน่ายตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัท หรือ นิติบุคคลอื่น เป็นผู้ออกให้ และจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือค่าตอบแทนอื่น ๆ ที่ได้จากการให้กู้ยืมหรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายไทยให้จัดตั้งขึ้นโดยเฉพาะสำหรับให้กู้ยืมเงิน ฯลฯ

(ค) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้น หรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล

(ง) เงินลงทุนของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัทเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่ากำไร และจำนวนเงินที่กันไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัทซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มา หรือรับช่วงกันไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือบริษัทควบเข้ากัน หรือรับช่วงกันหรือ เลิกกัน ซึ่งจะตีราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือหุ้นกู้ พันธบัตร โอนหุ้น ตราสารแสดงสิทธิในหนี้ หรือตัวเงิน ที่ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือบริษัท หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกให้ ทั้งนี้เฉพาะซึ่งตีราคา เป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

เงินได้ประเภทที่ 4 ในหลาย ๆ กรณี กฎหมายให้สิทธิที่จะเลือกเสียภาษีโดยวิธีหักภาษี ณ ที่จ่าย แทนการนำไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นตามหลักทั่วไป ซึ่งจะทำให้ผู้มีเงินได้ที่ต้องเสียภาษีตามบัญชีอัตราภาษี ในอัตราที่สูงกว่าอัตราภาษี หัก ณ ที่จ่าย สามารถประหยัดภาษีได้

เงินได้ประเภทที่ 5 เงินได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน เงินหรือประโยชน์อย่างอื่น ที่ได้เนื่องจาก

- การให้เช่าทรัพย์สิน
- การผิดสัญญาของการเช่าซื้อทรัพย์สิน
- การผิดสัญญาการซื้อขายเงินผ่อนที่ผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายไม่ต้องคืนเงิน

หรือประโยชน์ที่ได้รับไว้

เงินได้ประเภทที่ 6 เป็นเงินได้ที่ได้รับจากวิชาชีพอิสระเช่นวิชาการประกอบโรคศิลป์ กฎหมาย วิศวกรรม ประณีตศิลปกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี หรือวิชาชีพอื่นซึ่งได้มีพระราชกฤษฎีกากำหนดประเภทไว้แล้วนั้น

เงินได้ประเภทที่ 7 เป็นเงินได้จากการรับเหมาซึ่งผู้รับเหมาจะต้องลงทุนด้วยการ จัดหา สัมภาระในส่วนของสำคัญที่นอกเหนือจากเครื่องมือ

เงินได้ประเภทที่ 8 เป็นเงินได้จากการพาณิชย์ การธุรกิจ การเกษตร ขนส่ง การขาย อสังหาริมทรัพย์ การอุตสาหกรรม การหรือการอื่นที่นอกเหนือจากที่ระบุไว้ในประเภทที่ 1 ถึงประเภทที่ 7 แล้ว

ถือว่าค่าใช้จ่ายเป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการคำนวณภาษี และถือเป็นสิทธิประโยชน์ทางภาษีอย่างหนึ่งที่กฎหมายกำหนดไว้ เพื่อสำหรับหักเป็นต้นทุนการทำงานเพื่อให้ได้เงินได้ หรือรายได้ สุทธินั้นมาคิดภาษีตามบัญชี โดยมีอัตราการหักค่าใช้จ่ายมากหรือน้อยตามแต่ละประเภทของเงินได้ สรุปได้ดังนี้

ประเภทเงินได้	หักค่าใช้จ่าย
1. เงินเดือน ค่าจ้าง โบนัส เบี้ยเลี้ยง	50% ไม่เกิน 100,000 บาท
2. เงินได้จากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ สำหรับเงินเดือน ค่าจ้างหน้า ฯลฯ	หากมีเงินได้ประเภทที่ 1 และ 2 ให้นำ เงิน ได้ ทั้ง 2 ประเภทรวมกัน แต่หักได้ไม่เกิน 100,000 บาท
3. ค่าแห่งกุศลศล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น	50% ไม่เกิน 100,000 บาท หรือตามจริง
4. ดอกเบี้ย เงินปันผล ส่วนแบ่งกำไร ฯลฯ	หักค่าใช้จ่ายไม่ได้
5. รายได้จากการให้เช่าทรัพย์สิน การผิดสัญญาเช่าซื้อ การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน	ตามจริงหรืออัตราเหมา
- บ้าน โรงเรือน สิ่งปลูกสร้าง แยก	30%
- ที่ดินที่ใช้ในการเกษตร	20%
- ที่ดินที่มีได้ใช้ในการเกษตร	15%
- ยานพาหนะ	30%
- ทรัพย์สินอื่น	10%
6. วิชาชีพอิสระ	ตามจริงหรืออัตราเหมา
- ประกอบโรคศิลปะ	60%
- กฎหมาย วิศวกรรม สถาปัตยกรรม บัญชี ประณีตศิลปกรรม	30%
7. รับเหมาก่อสร้าง	ตามจริงหรืออัตราเหมา 60%
8. รายได้อื่น นอกเหนือจาก 1-7 *	ตามจริงหรืออัตราเหมา 40% และ 60%

* ตามพระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 629) พ.ศ.2560

ภาพประกอบที่ 4 ประเภทของเงินได้และการหักค่าใช้จ่าย

การหักค่าลดหย่อนและยกเว้น ค่าลดหย่อนและยกเว้นเป็นอีกหนึ่งองค์ประกอบในการคำนวณภาษี ที่กฎหมายกำหนด ให้นำไปหักออกจากเงินได้อีกหลังจากหักค่าใช้จ่ายแล้ว โดยมีการหักลดหย่อนกรณีต่าง ๆ แตกต่างกันไป สรุปได้ดังนี้

(1) กรณีบุคคลธรรมดา หรือผู้ถึงแก่ความตายระหว่างปีภาษี

1. ผู้มีเงินได้ 60,000 บาท
2. คู่สมรส (ไม่มีเงินได้) 60,000 บาท
3. ผู้มีเงินได้หรือคู่สมรสต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ ให้หักลดหย่อนรวมกันได้ ไม่เกิน 120,000 บาท
4. บุตรชอบด้วยกฎหมายและบุตรบุญธรรม คนละ 30,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 3 คน
5. ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดาที่มีอายุ 60 ปีขึ้นไป และอยู่ในความอุปการะ เลี้ยงดูของผู้มีเงินได้ โดยบิดามารดาต้องมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี ที่ขอหักลดหย่อนไม่เกิน 30,000 บาท หักค่าลดหย่อนคนละ 30,000 บาท และสามารถหักลดหย่อนสำหรับบิดามารดาของคู่สมรสได้อีกคนละ 30,000 บาท
6. ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคนทุพพลภาพ หักค่าลดหย่อน คนละ 60,000 บาท
7. ค่าเบี้ยประกันชีวิต (กรมธรรม์อายุ 10 ปีขึ้นไป) ของผู้มีเงินได้หักค่าลดหย่อน และได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 100,000 บาท ทั้งนี้ หากคู่สมรสมีการประกันชีวิตและความเป็นสามี ภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ผู้มีเงินได้มีสิทธิหักลดหย่อน สำหรับเบี้ยประกันชีวิตของคู่สมรสที่ไม่มีเงินได้ตามจำนวนที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน 10,000 บาท

แต่หากสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้

(ก) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษีให้สามีและภริยา ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวน ที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของแต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่ายตาม มาตรา 42 ทวิ ถึง มาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

(ข) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษีและภริยาไม่ใช้สิทธิ

แยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามีตามมาตรา 57 เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ให้สามีและภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของ แต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่ง ประมวลรัษฎากรแล้ว

(ค) ถ้าความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอดปีภาษีที่ได้รับยกเว้นภาษีและภริยา ใช้สิทธิแยกยื่นรายการและเสียภาษีต่างหากจากสามี ตามมาตรา 57 เบญจ แห่งประมวลรัษฎากร ให้สามีและภริยาซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ ต่างฝ่ายต่างได้รับยกเว้นภาษีตามจำนวนที่จ่ายจริง เฉพาะส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 90,000 บาท ซึ่งไม่เกินเงินได้พึงประเมินของ แต่ละคนหลังจากหักค่าใช้จ่าย ตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่ง ประมวลรัษฎากรแล้ว

8. ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้และคู่สมรส หักค่าลดหย่อน เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท ทั้งนี้ บิดามารดาของผู้มีเงินได้และ คู่สมรสต้องไม่มีเงินได้พึงประเมินในปีภาษีที่ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้เกิน 30,000 บาท

9. เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หักค่าลดหย่อนได้ตามจำนวนที่ได้ จ่ายไปจริงในปีภาษี แต่ไม่เกิน 10,000 บาท ส่วนที่เกิน 10,000 บาท แต่ไม่เกิน 490,000 บาท ซึ่งไม่เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้างให้หักจากเงินได้

10. เงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) ได้รับยกเว้น เท่าที่จ่ายเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมาย ว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของ เงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปีภาษีนั้น และเมื่อรวม เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสม เข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ตาม กฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

11. ค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ หักค่าลดหย่อนในอัตราร้อยละ 15 ของ เงินได้ที่นำมาเสียภาษีเงินได้ในแต่ละปี แต่ไม่เกิน 200,000 บาทต่อปี ทั้งนี้ต้องเป็นค่าเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ ความคุ้มครองตั้งแต่ 10 ปี และจ่ายผลประโยชน์เงินบำนาญเมื่อผู้มีเงินได้อายุตั้งแต่ 55 ปี ขึ้นไปถึง 85 ปี หรือกว่านั้น และเมื่อรวมกับเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพเงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) เงินสะสมเข้ากองทุน สงเคราะห์ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน เงินที่ซื้อหน่วย

ลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) และเงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ ต้องไม่เกิน 500,000 บาท

12. เงินสะสมกองทุนการออมแห่งชาติ ตามจำนวนที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับเบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน และเงินที่ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวม เพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) แล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท

13. ค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับซึ่งต้องเสียภาษีเงินได้ในปี แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว ต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า 7 ปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีผู้มีเงินได้ก่อนหน้า ลงทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะทุพพลภาพหรือตาย

14. ดอกเบี้ยกู้ยืมที่จ่ายให้แก่ธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่น บริษัทประกันชีวิต หรือนายจ้าง สำหรับการกู้ยืมเงินเพื่อซื้อ เช่าซื้อ หรือสร้างอาคารอยู่อาศัย จำนองอาคารที่ซื้อหรือสร้างเป็นประกันการกู้ยืม หักค่าลดหย่อนตามจำนวนเท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท

15. เงินสมทบประกันสังคม หักค่าลดหย่อนเท่าที่จ่ายจริง

16. เงินบริจาค

- เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาและการกีฬา หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อนอื่น

- เงินบริจาค หักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน

(2) กรณีห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีโชินนิติบุคคล หรือคณะบุคคลที่ไม่มีโชินนิติบุคคล หักได้คนละ 60,000 บาท แต่รวมกันต้องไม่เกิน 120,000 บาท

1. เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาและการกีฬา หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน

2. เงินบริจาค หักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน

(3) กรณีกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง หักค่าลดหย่อนได้ 60,000 บาท

1. เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษาและการกีฬา หักได้ 2 เท่าของที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่ายและค่าลดหย่อน
2. เงินบริจาค หักได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย และค่าลดหย่อน

รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สรุปได้ดังต่อไปนี้

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
1	ผู้มีเงินได้			
	1.1 บุคคลธรรมดา	30,000 บาท	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
	1.2 กองมรดก	30,000 บาท	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
	1.3 ห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะ บุคคลที่มีโชันติบุคคล	30,000 บาท/คน (แต่ไม่เกิน 60,000 บาท)	2535 - 2559	มาตรา 47
		60,000 บาท/คน (แต่ไม่เกิน 120,000 บาท)	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
2	คู่สมรส	30,000 บาท	2535 เป็นต้นไป	มาตรา 47
		60,000 บาท	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560
3	บุตร			
	บุตร (จำนวนไม่เกิน 3 คน)			
	3.1 บุตรที่ยังไม่ได้ศึกษา	15,000 บาท/คน	2535 - 2559	มาตรา 47
	3.2 บุตรที่กำลังศึกษา	17,000 บาท/คน		
	บุตร (จำนวนไม่เกิน 3 คน)	30,000 บาท/คน	2560 เป็นต้นไป	มาตรา 47 แก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติฯ ฉบับที่ 44 พ.ศ. 2560

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
4	เบี่ยงประกันชีวิตของผู้มีเงินได้ และสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2544	มาตรา 47
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	2545 - 2550	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 240 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
5	ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมซื้อ อสังหาริมทรัพย์	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2542	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 224 (พ.ศ. 2542)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 50,000 บาท	2543 - 2544	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 226 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 150,000 บาท	2545 - 2549	มาตรา 47 กฎกระทรวง ฉบับที่ 226 (พ.ศ. 2545) และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 236 (พ.ศ. 2545)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 100,000 บาท	2550 เป็นต้นไป	มาตรา 47 กฎกระทรวง ฉบับที่ 264 (พ.ศ. 2550)
6	เงินสมทบที่ผู้ประกันตนจ่ายเข้า กองทุนประกันสังคม	ตามที่จ่ายจริง	2533 เป็นต้นไป	มาตรา 47

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
7	ค่าอุปการะเลี้ยงดูบิดามารดา รวมถึงบิดามารดากู้สมรสที่อายุ 60 ปีขึ้นไป ซึ่งมีเงินได้พึงประเมิน ไม่เกิน 30,000 บาท/ปีภาษี	30,000 บาท/คน	2548 เป็นต้นไป	มาตรา 47
8	ค่าอุปการะเลี้ยงดูคนพิการหรือคน ทุพพลภาพ	60,000 บาท/คน	2552 เป็นต้นไป	มาตรา 47
9	เงินสะสมที่จ่ายเข้ากองทุนสำรอง เลี้ยงชีพ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 10,000 บาท	2534 - 2550	มาตรา 47
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่ เกินร้อยละ 15 ของค่าจ้าง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	มาตรา 47 และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
10	เงินสะสมเข้ากองทุนบำเหน็จ บำนาญข้าราชการ (กบข.)	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2540 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 208 (พ.ศ. 2540)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
11	เงินสะสมเข้ากองทุนสงเคราะห์ ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียน เอกชน	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2543 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 227 (พ.ศ. 2544)
		ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
12	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมเพื่อ การเลี้ยงชีพ (RMF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่ เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2544 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) กฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) และ กฎกระทรวง ฉบับที่ 265 (พ.ศ. 2551)

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
12	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) (ต่อ)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2551 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)
13	เบี้ยประกันชีวิตแบบบำนาญ	ร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 200,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 แล้ว ต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2545 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 279 (พ.ศ. 2545)
14	เงินสะสมเข้ากองทุนการออมแห่งชาติ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 500,000 บาท และเมื่อรวมกับรายการที่ 9 10 11 12 13 แล้วต้องไม่เกิน 500,000 บาท	2558 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 314 (พ.ศ. 2559)
15	ค่าซื้อหน่วยในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 300,000 บาท	2547 - 2550	กฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547)
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 700,000 บาท	เฉพาะช่วง ค.ศ. - ธ.ค. 2551	กฎกระทรวง ฉบับที่ 267 (พ.ศ. 2551)
		ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2551 - 2558	กฎกระทรวง ฉบับที่ 266 (พ.ศ. 2551)

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
15	กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	ตามที่จ่ายจริง ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ แต่ไม่เกิน 500,000 บาท	2559 - 2562	กฎกระทรวง ฉบับที่ 317 (พ.ศ. 2559)
16	ค่าเบี้ยประกันสุขภาพบิดามารดาของผู้มีเงินได้ รวมทั้งบิดามารดาของสามีหรือภริยาของผู้มีเงินได้	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 15,000 บาท	2549 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 263 (พ.ศ.2549)
17	เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษา การกีฬา อื่น ๆ			
	17.1 เงินบริจาคสนับสนุนการศึกษา (ค่าใช้จ่ายสำหรับโครงการที่กระทรวงศึกษาธิการให้ความเห็นชอบ)	2 เท่าของจำนวนเงินตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน	2547 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 420) พ.ศ. 2547
	17.2 เงินบริจาคช่วยเหลือคนพิการ		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 519) พ.ศ. 2554
	17.3 เงินบริจาคให้แก่กองทุนพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 520) พ.ศ. 2554
	17.4 เงินบริจาคเพื่อจัดตั้งหรือสนับสนุนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 526) พ.ศ. 2554
	17.5 เงินบริจาคให้แก่โครงการฝึกอบรมอาชีพและการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการบำบัดแก้ไขฟื้นฟู และสงเคราะห์เด็กและเยาวชน		2555 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 541) พ.ศ. 2555

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
	17.6 เงินบริจาคให้แก่สถานศึกษา	2 เท่าของจำนวนเงินตามที่จ่ายจริงแต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน (ต่อ)	2556 - 2558	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 558) พ.ศ. 2556
			2559 - 2561	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 616) พ.ศ. 2559
	17.7 เงินบริจาคเพื่อการศึกษา		2556 - 2558	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 559) พ.ศ. 2556
			2559 - 2561	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 596) พ.ศ. 2559
18	เงินบริจาคแก่สถานพยาบาลและสถานศึกษาของทางราชการ และเงินบริจาคเป็นสาธารณประโยชน์แก่องค์กรหรือสถานสาธารณกุศล หรือแก่สถานพยาบาล และสถานศึกษาตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังประกาศ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน และเงินบริจาคตามรายการที่ 17	2509 เป็นต้นไป	มาตรา 47
18.1 เงินบริจาคให้แก่กองทุนเพื่อโครงการอาหารกลางวันในโรงเรียนประถมศึกษา	2537 เป็นต้นไป		พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 274) พ.ศ. 2537	
18.2 เงินบริจาคให้กองทุนปลูกป่าถาวรเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว	2540 - 2545		พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 317) พ.ศ. 2541	

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

ที่	รายการค่าลดหย่อน	จำนวนเงิน	ใช้บังคับ	หมายเหตุ
18	18.3 เงินบริจาคให้แก่ส่วนราชการ เพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาดภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่น ๆ	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้หลังหักค่าลดหย่อน และเงินบริจาคตามรายการที่ 17 (ต่อ)	2547	กฎกระทรวง ฉบับที่ 255 (พ.ศ. 2548)
	18.4 เงินบริจาคให้แก่บริษัทหรือ ห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่น เพื่อช่วยเหลือผู้ได้รับความเสียหายจากธรณีพิบัติภัย		2547	กฎกระทรวง ฉบับที่ 255 (พ.ศ. 2548)
	18.5 เงินบริจาคให้แก่กองทุน ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ กองทุนส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม		2553 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 498) พ.ศ. 2553
	18.6 เงินบริจาคเพื่อช่วยเหลือผู้ประสบอุทกภัย วาดภัย อัคคีภัย หรือภัยธรรมชาติอื่นที่เกิดขึ้นในประเทศไทย		2554 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 527) พ.ศ. 2554
	18.7 เงินบริจาคให้แก่กองทุน ส่งเสริมงานวัฒนธรรม		2556	กฎกระทรวง ฉบับที่ 302 (พ.ศ. 2556)
	18.8 เงินบริจาคให้แก่กรมศิลปากร		2559 เป็นต้นไป	พระราชกฤษฎีกา (ฉบับที่ 615) พ.ศ. 2559
18	18.9 เงินบริจาคกองทุนพัฒนาสื่อปลอดภัยและสร้างสรรค์ตาม กฎหมาย กองทุนส่งเสริมงาน วัฒนธรรม กองทุนส่งเสริมศิลปะ ร่วมสมัย กองทุนส่งเสริมงาน จดหมายเหตุ กองทุนโบราณคดี	ตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน ร้อยละ 10 ของเงินได้ หลังหักค่าลดหย่อน และ เงินบริจาคตามรายการที่ 17 (ต่อ)	2548 - 2555	กฎกระทรวง ฉบับที่ 248 (พ.ศ. 2547)
	18.10 เงินบริจาคเพื่อส่งเสริม การกีฬา		2556 เป็นต้นไป	กฎกระทรวง ฉบับที่ 294 (พ.ศ. 2555)

ภาพประกอบที่ 5 รายการหักลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ต่อ)

1. IIUU ก.ง.ด.90

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
สำหรับผู้มีเงินได้กรณีทั่วไป

ภ.ง.ด.90

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปี สำหรับผู้มีเงินได้ในกรณีทั่วไป ตั้งแต่เงินได้ประเภทที่ 1 – 8 ที่ได้รับในระหว่างปีภาษีที่ล่วงมาแล้ว ให้ยื่นแบบฯ ภายในเดือนมีนาคม ของปีภาษีถัดไป

2. IIUU ก.ง.ด.91

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
สำหรับผู้มีเงินได้จากจ้างแรงงาน
ตามมาตรา 40 (1) แห่งประมวลรัษฎากร ประเภทเดียว

ภ.ง.ด.91

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสิ้นปีสำหรับผู้มีเงินได้จากการจ้างแรงงานประเภทที่ 1 เพียงอย่างเดียว ให้ยื่นแบบฯ ภายในเดือนมีนาคม ของปีภาษีถัดไป

3. IIUU ก.ง.ด.93

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
สำหรับผู้ยื่นก่อนถึงกำหนดเวลายื่นแบบแสดงรายการ

ภ.ง.ด.93

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาสำหรับผู้ยื่นก่อนถึงกำหนดเวลา การยื่นแบบฯ ให้ยื่นแบบฯ ภายในเดือนมีนาคมของปีถัดจากปีที่ได้รับเงินได้พึงประเมิน

4. IIUU ก.ง.ด.94

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้
บุคคลธรรมดาครึ่งปี ปีภาษี 25...
สำหรับผู้มีเงินได้ตามมาตรา 40 (5) (6) (7) (8) แห่งประมวลรัษฎากร

ภ.ง.ด.94

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาครึ่งปี สำหรับผู้มีเงินได้ประเภทที่ 5 – 8 ที่ได้รับมาตั้งแต่เดือนมกราคม ถึง เดือนมิถุนายน และไม่ว่าจะมีเงินได้ประเภทอื่น รวมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตามให้ยื่นแบบฯภายในเดือนกรกฎาคม ถึง เดือนกันยายน ของปีภาษีนั้น

5. IIUU ก.ง.ด.95

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
สำหรับคนต่างด้าวผู้มีเงินได้จากจ้างแรงงาน
Personal Income Tax Return

ภ.ง.ด.95

แบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา สำหรับคนต่างด้าว ผู้มีเงินได้จากการจ้างแรงงานจากสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาคให้ยื่นแบบฯ ภายในเดือนมีนาคม ของปีภาษีถัดไป

ภาพประกอบที่ 6 แบบแสดงรายการยื่นภาษี

ยื่นแบบแสดงรายการได้ตามสถานที่ดังนี้

ผู้มีเงินได้ตามเกณฑ์ที่กำหนดมีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พร้อมทั้งชำระภาษี (ถ้ามี) ได้ที่...

1. สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาทุกแห่ง

2. ที่ทำการไปรษณีย์

เฉพาะที่มีตู้มีค่าเบ
ในกรุงเทพมหานครเท่านั้น โดยส่งทางไปรษณีย์
ลงทะเบียนพร้อมแบบเช็ค หรือธนาคัตตามจำนวน
เงินภาษีที่ต้องชำระทั้งจำนวน ภายในกำหนดเวลา
การยื่นแบบฯ โดยส่งไปยัง...

กองบริหารการคลังและรายได้
กรมสรรพากร เลขที่ 90 ซอยพหลโยธิน 7
ถนนพหลโยธิน แขวงสามเสนใน เขตพญาไท
กรุงเทพฯ 10400

3. Internet ทาง www.rd.go.th หรือ RD Smart Tax Application บน โทรศัพท์มือถือ

ภาพประกอบที่ 7 สถานที่ยื่นแบบแสดงรายการ

การชำระภาษี ชำระได้ตามรายละเอียดด้านล่างดังนี้

ภาพประกอบที่ 8 ช่องทางการชำระภาษี

อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

เงินได้สุทธิ (บาท)	ช่วงเงินได้สุทธิของแต่ละชั้น	อัตราภาษี
1 - 150,000	150,000	ได้รับยกเว้น
150,001 - 300,000	150,000	5 %
300,001 - 500,000	200,000	10 %
500,001 - 750,000	250,000	15 %
750,001 - 1,000,000	250,000	20 %
1,000,001 - 2,000,000	1,000,000	25 %
2,000,001 - 5,000,000	3,000,000	30 %
5,000,001 บาทขึ้นไป	-	35 %

ภาพประกอบที่ 9 อัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

วิธีการคำนวณภาษี การคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยทั่วไปหากผู้ใดมีเงินได้ถึงเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนด ต้องนำเงินได้ไปคำนวณภาษีตอนสิ้นปี เพื่อยื่นและชำระภาษี ซึ่งการคำนวณภาษีมีวิธีคำนวณ 2 วิธี คือ

วิธีที่ 1	คำนวณภาษีจากเงินได้สุทธิประกอบด้วยส่วนสำคัญ ได้แก่ เงินได้พึงประเมิน หักเงินได้ที่ได้รับยกเว้น หักค่าใช้จ่าย หักค่าลดหย่อน หักเงินบริจาค แล้วจึงนำเงินได้สุทธินั้นไปคำนวณภาษีตามบัญชีอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา		
	เงินได้พึงประเมิน		xxx
	หัก เงินได้ที่ได้รับยกเว้น	xx	
	หัก ค่าใช้จ่าย	xx	
	หัก ค่าลดหย่อน	xx	
	หัก เงินบริจาค (ถ้ามี)	xx	xxx
	เงินได้สุทธิ		xxx
	ภาษีที่ต้องชำระ (ถ้ามี) = เงินได้สุทธิ x อัตราภาษี (5% - 35%)		xx

ภาพประกอบที่ 10 วิธีการคำนวณภาษี วิธีที่ 1

วิธีที่ 2 | คำนวณจากเงินได้พึงประเมินตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป โดยไม่หักค่าใช้จ่ายหรือหักค่าลดหย่อนใด ๆ คุณด้วยอัตราภาษีย้อยละ 0.5 จะได้จำนวนภาษีที่ต้องชำระ ทั้งนี้ผู้มีเงินได้ที่มีเงินได้หลายประเภท (ไม่รวมเงินได้ประเภทที่ 1 เงินได้จากการจ้างแรงงาน)

$$\text{ภาษีที่ต้องชำระ} = \text{เงินได้พึงประเมิน (ไม่รวมเงินเดือน)} \times 0.5\%$$

เมื่อคำนวณภาษีตามวิธีที่ 1 แล้ว ต้องพิจารณาว่า จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 ด้วยหรือไม่ โดยพิจารณาจากเงินได้พึงประเมินทุกประเภทในปีภาษี แต่ไม่รวมเงินได้พึงประเมินประเภทที่ 1 (เงินเดือน) หากมีจำนวนรวมกันตั้งแต่ 120,000 บาทขึ้นไป จะต้องคำนวณภาษีตามวิธีที่ 2 อีกครั้งหนึ่ง ในอัตราร้อยละ 0.5 แล้วนำจำนวนภาษีที่คำนวณได้มาเปรียบเทียบกัน โดยให้ถือเอาจำนวนภาษีที่สูงกว่าเป็นเงินภาษีที่ต้องเสียสำหรับปีภาษีนั้น

ภาพประกอบที่ 11 วิธีการคำนวณภาษี วิธีที่ 2

2.4 แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ

2.4.1 ความหมายของความรู้ความเข้าใจ

ความรู้ความเข้าใจ คือสิ่งที่เกิดมาจากการสั่งสมจากการศึกษา การค้นคว้า หรือ ประสบการณ์ รวมถึงความสามารถเชิงปฏิบัติและทักษะความเข้าใจหรือสารสนเทศที่ได้รับมาจาก ประสบการณ์ ทั้งการได้ยิน การฟัง การคิด หรือการปฏิบัติองค์วิชาในแต่ละสาขา (ราชบัณฑิตยสถาน, 2546) และ Bloom (1980 อ้างถึงใน แสงจันทร์ โสภากาล, 2550) ได้จำแนกความหมายระหว่างความรู้ ความเข้าใจ เพื่อประโยชน์ในการสื่อความหมาย ไว้ดังนี้

ความรู้ หมายถึง พฤติกรรมและสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งเน้นการจำเป็นหลัก ทั้งการระลึกถึง สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นที่สืบเนื่องมาจากการเรียนรู้ โดยเริ่มต้นจากการรวบรวมสารต่าง ๆ จนกระทั่ง พัฒนาไปสู่ขั้นที่มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้นไป โดยความรู้อาจแยกออกจากความรู้เฉพาะสิ่ง และความรู้เรื่องสากล

ความเข้าใจ เป็นขั้นตอนสำคัญของการสื่อความหมาย โดยอาศัยความสามารถ ทางสมองและ ทักษะ อาจจะกระทำได้โดยการใช้ปากเปล่า ภาษา ข้อเขียน หรือสัญลักษณ์ต่าง ๆ การทำความเข้าใจอาจ ไม่มีผลสมบูรณ์เสมอไป

2.4.2 ระดับความรู้ความเข้าใจ

อัจฉราพร ปะที(2559) กล่าวว่า แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้เริ่มจากระดับต่ำไปสู่ระดับสูงขึ้นไป ขอบบุคคล สามารถแบ่งออกได้ 6 ระดับ ดังต่อไปนี้

1) ความรู้(Knowledge) ความสามารถในการจดจำและระลึกถึงปรากฏการณ์ เรื่องราวต่างๆ เริ่มจากสิ่งง่ายๆ ที่เป็นอิสระต่อกัน ไปจนถึงสิ่งที่มีความซับซ้อนและสัมพันธ์กัน

2) ความเข้าใจ (Comprehensive) ความสามารถในการขยายความรู้ ความจำ อย่างมีเหตุผล และความสามารถในการแปลความหมาย การสรุปความ หรือการขยายความ

3) การนำไปใช้ (Application) คือ ความสามารถในการนำความรู้ ความเข้าใจ เพื่อใช้แก้ไขปัญหาที่แปลกใหม่ หรือเหตุการณ์ที่มีความใกล้เคียงกับเรื่องนั้นๆ

4) การวิเคราะห์ (Analysis) คือ ความสามารถในการแยกแยะพิจารณาสิ่งต่างๆ แบ่งออกเป็น ส่วนย่อยโดยมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็นระบบ ซึ่งเป็นกระบวนการช่วยให้เกิดความเข้าใจอย่างแท้จริง

5) การสังเคราะห์ (Synthesis) คือ ความสามารถนำส่วนประกอบต่างๆ มาเข้ากันเพื่อให้เป็น เรื่องราวเดียวกัน เพื่อสร้างรูปแบบ หรือโครงสร้างที่ยังไม่ชัดเจน ซึ่งต้องอาศัยความคิดสร้างสรรค์

6) การประเมินผล (Evaluation) คือ ความสามารถในการตัดสินใจเกี่ยวกับเนื้อหา ความคิด โครงสร้าง และวิธีการ โดยมีการกำหนดเกณฑ์เป็นพื้นฐานในการตัดสินใจ

2.4.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความรู้ความเข้าใจ

บุคคลแต่ละคนต่างมีความรู้ ความเข้าใจ ในสิ่งต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับสภาพความพร้อมของ แต่ละสถานการณ์ และแต่ละบุคคล ปัจจัยหลักที่มีอิทธิพลต่อ ความความรู้ ความเข้าใจ ที่สำคัญซึ่ง สรรพ

วุฒิ พัฒพันธ์ (2538, อ้างถึง ศยามล สืบเนื่อง, 2557, น.23) ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ไว้ 2 ปัจจัย ที่มีลักษณะคล้ายกัน ดังต่อไปนี้

2.4.3.1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย

- 1) ระดับการศึกษา การศึกษามีอิทธิพลต่อการแสดงออก เพราะจะทำให้บุคคลมีความรู้ และมีความคิดเห็นในเรื่องต่าง ๆ อย่างมีเหตุ และมีผล
- 2) ความเชื่อ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของแต่ละบุคคลในการยอมรับ ต่อสิ่งต่าง ๆ ซึ่งอาจแตกต่างกันออกไป
- 3) สถานภาพทางสังคม หมายถึง สิทธิ และหน้าที่ที่มีต่อผู้อื่น และสังคม
- 4) ประสบการณ์ เป็นสิ่งที่ก่อให้เกิด ความรู้ ความเข้าใจ และส่งผลต่อความคิดเห็น

2.4.3.2 ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) ครอบครัว หมายถึง การสะสมความรู้โดยทางตรง หรือทางอ้อม จากระเบียบวิธีปฏิบัติกฎเกณฑ์ และค่านิยมต่าง ๆ ที่กลุ่มได้กำหนดไว้เป็นระเบียบของความประพฤติ และความสัมพันธ์ของสมาชิกในสังคมนั้น
- 2) กลุ่ม และ สังคมที่เกี่ยวข้อง มีอิทธิพลต่อบุคคลอย่างมาก เพราะเมื่อบุคคลอยู่ในกลุ่ม หรือสังคมใดต้องยอมรับ และปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ของกลุ่ม และ สังคมนั้น
- 3) สื่อมวลชน ได้แก่ หนังสือพิมพ์วิทยุ โทรทัศน์ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมาก ต่อการเรียนรู้ และการเปลี่ยนแปลงความคิดเห็นของบุคคล

2.5 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

2.5.1 ความหมายของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

นักจิตวิทยาและนักคิดที่สนใจศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการรับรู้ (Perception) ได้ให้ความหมายหลากหลายดังต่อไปนี้

Severin and Tancard Jr. (2001) อ้างถึงใน สุธาทิพย์ เขียวขจี, 2561) ได้ประมวลแนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารมีกระบวนการที่ซับซ้อนในการรับรู้และประมวลข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งทำให้เป้าประสงค์ในการส่งสารของผู้ส่งสารไม่สามารถบรรลุได้ง่ายๆ แม้ว่าสารนั้นถูกถ่ายทอด หรือส่งไปถึงผู้รับแล้วก็ตาม

นิติพล ภูตะโชติ (2556) กล่าวว่า การรับรู้เป็นกระบวนการที่บุคคลให้ความหมายกับสิ่งที่อยู่รอบตัว โดยเป็นการรวบรวมและตีความจากประสาทสัมผัสทั้งห้าที่ได้รับ เมื่อเรารับรู้อย่างไรก็มักจะเชื่อว่าสิ่งนั้นเป็นจริงตามที่เราคิดความ ดังนั้น การรับรู้ของมนุษย์จึงเป็นสิ่งสำคัญมาก เพราะการรับรู้จะกระตุ้นให้คนแสดงออกถึงความเชื่อที่ตนได้

Schiffman and Kanuk (2010) ได้ให้ความหมายของคำว่า การรับรู้ หมายถึง กระบวนการที่มนุษย์แต่ละคนเลือก จัดระเบียบ และแปลความหมายของสิ่งกระตุ้น ไปเป็นความหมายและเป็นภาพที่ติดอยู่ หากจะให้ความหมายอย่างง่าย การรับรู้คือวิธีการที่เรามองโลกรอบตัว หากผู้บริโภคแต่ละคนได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าเดียวกันในสภาพแวดล้อมเหมือนกันจะเลือก จะจัดการและตีความหมายแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับความต้องการ ค่านิยม และความคาดหวัง

Goldsten (2010) ระบุว่า การรับรู้ หมายถึง ประสบการณ์ของการรู้สึก เกิดขึ้นเมื่อกระแสไฟฟ้าที่เป็นสัญญาณ ได้ถูกแปลความหมายโดยสมอง และนำไปสู่การตีความ

อุดม ทุมโฆสิต (2544, น.18) กล่าวถึงการรับรู้เป็นสิ่งที่น่าสนใจในเรื่องพฤติกรรมของมนุษย์ในองค์การ เพราะว่าพฤติกรรมมนุษย์มีพื้นฐานมาจากการรับรู้โลกมนุษย์เป็นเรื่องการรับรู้ ซึ่งก็คือ เรื่องเกี่ยวกับพฤติกรรมเป็นสำคัญ จะเห็นได้ว่า การรับรู้เป็นการวิเคราะห์ ตีความ เพื่อทำความเข้าใจในข่าวสาร ข้อมูลที่ได้รับนั้น บุคคลจะอาศัยข้อมูลที่ได้รับปัจจุบันประกอบกับสิ่งที่เคยรับรู้จากอดีต และเก็บไว้ในความทรงจำ ตลอดจนความคาดหวังของบุคคลต่อสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตด้วย

รัจรี นพเกตุ (2548) ได้สรุปว่า การรับรู้ คือ ขบวนการประมวลและตีความข้อมูลที่มีอยู่รอบตัวเราที่ได้จากการรู้สึก

รัชดา อุดมวิฑิต (2540, น.25) ได้ให้ความหมายของการรับรู้ หมายถึง การตีความหมายต่อสิ่งเร้าต่างๆ ที่บุคคลได้ประสบ โดยผ่านประสาทสัมผัสว่าสิ่งนั้นเป็นอย่างไร

บารอนและกรีนเบิร์ก (Baron and Grensberg, 1995) อ้างถึงใน นพวรรณ กาญจนะวรรณ (2540, น.54) ได้กล่าวว่า พฤติกรรมของบุคคลที่แสดงออกมา ส่วนใหญ่เกิดขึ้นจากการตีความของบุคคล หรือเกิดจากการที่บุคคลรับรู้โลกรอบตัวของตน และตีความออกมาเป็นความคิด ความรู้สึก การตัดสินใจ และพฤติกรรมของบุคคล ดังนั้น การเข้าใจเรื่องการรับรู้ จะช่วยให้บุคคลเข้าใจกระบวนการต่างๆ ในองค์การ ทั้งทางด้านพฤติกรรมการทำงาน และการสื่อสาร รวมทั้งความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อกัน การได้ข้อมูลอย่างเที่ยงตรงมีผลต่อการทำความเข้าใจผู้อื่น ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งต่อการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ

การรับรู้สามารถสรุป ได้ว่า เป็นการตีความข้อมูลที่ได้รับจากสิ่งเร้าภายนอกผ่านระบบประสาทสัมผัสทั้งห้า ซึ่งต้องอาศัยประสบการณ์ทั้งอดีตและปัจจุบัน ของแต่ละบุคคลเป็นเครื่องมือในการแปลความหมายของการรับรู้ ทำให้การรับรู้ในเรื่องเดียวกัน อาจมีความหมายแตกต่างกันไปในแต่ละบุคคล

2.5.2 ขั้นตอนของการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

สิทธิโชค วรรณสันติกุล (2547) ได้กล่าวถึง กระบวนการของการรับรู้ ประกอบไปด้วย สิ่งสำคัญ 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การเลือก (Selection) เป็นกระบวนการเลือก เพื่อที่จะรับรู้สิ่งเร้าบางอย่าง จากบรรดาส่งเร้าทั้งหลาย

2. การจัดระบบ (Organizagion) โดยทั่วไปบุคคลจัดระบบสิ่งเร้าออกเป็น 2 วิธี ดังนี้

2.1 บุคคลเลือกที่จะรับสิ่งเร้า และแยกสิ่งเร้าที่เลือกออกมาเป็นส่วนที่สนใจ แล้วมุ่งความสนใจไปยังส่วนนั้นเป็นพิเศษ

2.2 การจัดสิ่งเร้านั้นๆ ให้อยู่ในรูปที่ง่าย ตัดสิ่งที่ละเอียดซับซ้อน หรือสับสนทิ้งไป ซึ่งมักมีแนวโน้มของคนไทยทั่วไป

3. การแปลความหมาย (Interpretation) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการรับรู้ โดยบุคคลจะอาศัยคุณสมบัติที่มีอยู่ในตัว เช่น ทักษะคิด ประสบการณ์ ความต้องการ ค่านิยม เพื่อช่วยในการพิจารณาสิ่งเร้าภายนอก ผสมผสานสิ่งเร้าเดียวกันที่เสนอต่อบุคคลต่างๆ

เซอร์เมอร์ฮอร์นและคณะ (Schermerhorn et.al 2005: 72-74) ได้กล่าวถึงการรับรู้ว่ามีลำดับขั้นตอนของกระบวนการที่จะนำไปสู่การรับรู้ มี 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นตอนการพิจารณา และคัดเลือกข้อมูล (Attention and Selection) เนื่องจากในสภาพแวดล้อมรอบตัวมีข้อมูล (Information) หรือสิ่งเร้า (Stimuli) ที่บุคคลได้รับรู้ผ่านประสาทสัมผัสมากมาย ดังนั้น บุคคลจำเป็นต้องเลือกที่จะรับรู้ (Selective Screening) โดยเลือกที่จะรับข้อมูลหรือเพิกเฉยต่อข้อมูลใดๆ เป็นผลมาจากจิตใต้สำนึกของผู้รับ

2. ขั้นตอนการจัดระบบข้อมูล (Organization) บุคคลที่จะทำการจัดระบบข้อมูลนั้นโดยมีแบบแผนการจัดระบบข้อมูล (Schemas) ซึ่งจะมีส่วนช่วยในการทำความเข้าใจและตีความต่อข้อมูลที่จะรับรู้ นั้น

3. ขั้นตอนการตีความข้อมูล (Interpretation) เป็นการให้เหตุผลต่อข้อมูลที่ผ่านการคัดเลือก และจัดระเบียบแล้ว การที่บุคคลที่เลือกรับรู้สิ่งเดียวกันมีระบบการจัดข้อมูลแบบเดียวกัน บุคคลแต่ละคนอาจจะตีความแตกต่างกันออกไป

4. ขั้นตอนการนำข้อมูลที่รับรู้มาใช้ (Retriveval) เป็นขั้นตอนที่เกิดจากการที่บุคคลเลือกนำเอาข้อมูลที่เคยรับรู้ ซึ่งอยู่ในความทรงจำ (Memory) ของบุคคลออกมาใช้หรือแสดงเป็นพฤติกรรมของบุคคลในสถานการณ์ต่าง ๆ

2.5.3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

ใจชนก ภาคอัฐ (2555, น.26-27) ได้ให้ความเห็นว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ของบุคคล ได้แก่ ประสบการณ์เดิม ความต้องการ สถานการณ์ และหน้าที่รับผิดชอบของบุคคล โดยแบ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคลเป็นปัจจัยภายใน ได้แก่ คุณสมบัติที่มีอยู่ภายในตัวของผู้รับ เช่น เพศ อายุ อาชีพ ระดับการศึกษา คุณค่า ความต้องการ ความสนใจ และประสบการณ์เดิม ส่วนปัจจัยภายนอก ได้แก่ คำสั่งสอน คำแนะนำ

กมลวัฒน์ ยะลาวรรณ (2547, น.49) ได้แบ่งปัจจัยที่ความสัมพันธ์กับการรับรู้ ดังนี้

1. ปัจจัยทางกายภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ ระบบประสาทสัมผัส เช่น หู ตา จมูก ลิ้น และ

ผิวหนัง เป็นต้น

2. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพของผู้รับรู้ ได้แก่ อารมณ์ ค่านิยม ทศนคติ ความต้องการ ความสนใจ ความพอใจ ความรู้ และประสบการณ์ เป็นต้น

3. ปัจจัยด้านสิ่งเร้าภายนอก ได้แก่ ลักษณะของสิ่งเร้า ความแตกต่างของสิ่งเร้า เช่น สิ่งเร้าที่มีความชัดเจน สิ่งเร้าที่มีความเข้มกว่า สิ่งเร้าที่มีการกระทำซ้ำบ่อยๆ เป็นต้น

ปัจจัยที่มีผลต่อการรับรู้ แบ่งเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวผู้รับรู้ แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

1.1 ด้านกายภาพ หมายถึง อวัยวะสัมผัส ถ้าอวัยวะสัมผัสสมบูรณ์ ก็จะรับรู้ได้ดี ถ้าหย่อนสมรรถภาพก็จะรับรู้ไม่ดี เช่น หูตึง ตาสั้น

1.2 ด้านสติปัญญา หมายถึง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ มีหลายประการ เช่น สติปัญญา ความจำ อารมณ์ ความพร้อม การสังเกต การพิจารณา เป็นต้น

2. ปัจจัยทางด้านจิตวิทยา แบ่งออกเป็น 2 ด้านคือ

2.1 ความรู้เดิม หมายถึง กระบวนการรับรู้เมื่อสัมผัสแล้ว ต้องแปลเป็นสัญลักษณ์ โดยอาศัยความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่เราจะรับรู้ หากไม่มีความรู้เดิมมาก่อนจะทำให้การรับรู้ผิดไปจากเดิม

2.2 ลักษณะของสิ่งเร้า หมายถึง คุณสมบัติซึ่งเป็นปัจจัยภายนอกที่คนสนใจที่จะรับรู้ หรือทำให้การรับรู้เกิดการคลาดเคลื่อนได้ เช่น ความต่อเนื่องของสิ่งเร้า ความคล้ายคลึง และสภาพพื้นฐานของการรับรู้ เป็นต้น

สามารถสรุปได้ว่า การรับรู้ถือเป็นกระบวนการแปลความหมายจากการสัมผัสการรับรู้ของแต่ละบุคคลนั้นแตกต่างกัน ต้องอาศัยปัจจัยหลายอย่าง และปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ ความสนใจต่อสิ่งเร้า ซึ่งมีผลต่อการเลือกรับรู้ นอกจากนี้แล้ว การจะรับรู้ได้ดีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับสิ่งที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของบุคคล เช่น อวัยวะรับสัมผัส และประสบการณ์

2.6 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความพึงพอใจ

2.6.1 ความหมายของความพึงพอใจ

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546ม น.793) ได้ให้ความหมายคำว่า “พึงใจ” คือ พอใจ ชอบใจ เหมาะ และให้ความหมายของคำว่า “พึงพอใจ” ว่าหมายถึง รัก ชอบใจ

Cullen (2001: 664) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกของบุคคลที่ที่เกิดขึ้นในระยะสั้นและระยะยาวที่มีต่อคุณภาพการบริการต่าง ๆ ทั้งในระดับแคบที่เกี่ยวกับลักษณะบริการ ที่มีต่อคุณภาพบริการ เช่น ความรับผิดชอบ ความน่าเชื่อถือน่าไว้วางใจของผู้ให้บริการ เป็นต้น และในระดับ

กว้างที่เป็นมุมมองของผู้บริการที่ได้จากบริการทุกประเภทที่นำไปเป็นข้อสรุปรวมความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อองค์กร

Kotler และ Armstrong (2002) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจเอาไว้ว่า ความพึงพอใจเป็นเรื่องส่วนบุคคลต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยอ้างอิงตามประสบการณ์ของบุคคล ซึ่งมีความแตกต่างและคล้ายคลึงตามแต่ละบุคคล ซึ่งความพึงพอใจหมายถึง ความพอใจ ความชอบใจ หรือความรู้สึกชอบในใจของบุคคลที่มีต่อการปฏิบัติงาน และองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจอื่น ๆ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคลไม่มีวันสิ้นสุดสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอตามกาลเวลาและสภาพแวดล้อม บุคคลจึงมีโอกาที่จะไม่พึงพอใจในสิ่งที่เคยพึงพอใจมาแล้วความพึงพอใจเป็นความรู้สึกระดับบุคคล ซึ่งเป็นผลมาจากการเปรียบเทียบระหว่างการรับรู้ผลจากการปฏิบัติงาน หรือประสิทธิภาพของสินค้าและบริการ กับความคาดหวังของลูกค้าที่มีต่อสินค้าและบริการ กล่าวคือ ถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นต่ำกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นตรงกับความคาดหวัง จะทำให้เกิดความพึงพอใจและถ้าผลที่ได้รับจากสินค้าและบริการนั้นสูงกว่าความคาดหวัง จะทำให้เกิดความประทับใจ กระบวนการของการสร้างความพึงพอใจของผู้ปฏิบัติงาน คือ ถ้าผู้ปฏิบัติงานมีแรงจูงใจมากจะมีความพยายามและถ้ามีความพยายามมากจะปฏิบัติงานได้มาก ทำให้ได้รางวัลมากขึ้น ซึ่งจะนำไปสู่ความพึงพอใจจากการปฏิบัติงานได้มากยิ่งขึ้น

Wolman (1971) (อ้างใน ศรีสกุล คุณิพงษ์, 2546, น.31) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกที่มีความสุขเมื่อคนเราได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย ความต้องการ หรือแรงจูงใจ

สุดาพร กุณฑบุตร (2550) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกของผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือบริการตามค่านิยมที่ตนมีแล้ว ก่อให้เกิดความพึงพอใจหรืออาจไม่พึงพอใจขึ้นอยู่กับสินค้าหรือบริการเหล่านั้นให้ประโยชน์สามารถตอบสนองความต้องการ ความคาดหวังก็จะทำให้อาจเกิดความพึงพอใจขึ้น นักการตลาดที่ดีคือผู้มีความสามารถสร้างความพึงพอใจให้กับผู้บริโภคโดยเหนือกว่าผู้อื่น ความพึงพอใจของผู้บริโภคจะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเหล่านั้นได้รับสินค้าหรือรับรู้ถึงบริการที่ตนได้รับดีกว่าความคาดหวัง

(Shalley, 1975) อ้างถึงใน จุมพล ด้วง, 2546, น.10-11 ได้สรุปทฤษฎีความพอใจไว้ว่า เป็นความรู้สึก 2 แบบ ของมนุษย์คือ ความรู้สึกในทางบวก และความรู้สึกในทางลบ ความรู้สึกทางบวกคือความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความสุข ความสุขนี้จะเห็นได้ว่าความรู้สึกทางบวกจะเห็นได้ว่าความสุขเป็นความรู้สึกที่สลับซับซ้อน และมีผลต่อบุคคลมากกว่าความรู้สึกทางบวกอื่นๆ ส่วนความรู้สึกทางลบคือความรู้สึกที่เกิดขึ้นแล้วจะทำให้เกิดความทุกข์และความกังวลความรู้สึกทางบวกและความรู้สึกทางลบมีความสัมพันธ์กันอย่างสลับซับซ้อน และระบบความสัมพันธ์ของความรู้สึกทั้งสองนี้ รวมเรียกว่า ระบบความพอใจ โดยความพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อมีมีความรู้สึกทางบวกมากกว่าทางลบ ความพอใจนั้น สามารถแสดงออกมาในรูปแบบของความรู้สึกทั้งทางบวกแบบต่างๆ ได้ ซึ่งความรู้สึกทางบวกนั้น ยังเป็นตัวช่วยให้

เกิดความพอใจที่สามารถเพิ่มอีกได้ ซึ่งสิ่งทำให้เกิดความคิดเห็น ความรู้สึก หรือความพอใจแก่มนุษย์ ได้แก่ สิ่งเร้า (Stimuli) หรือทรัพยากร (Resource) การวิเคราะห์ระบบความพอใจ คือ การศึกษาว่า ทรัพยากรหรือสิ่งเร้าแบบใดชนิดใดที่เป็นที่ต้องการทุกอย่างและเป็นที่ต้องการครบถ้วน เนื่องจาก ทรัพยากรในโลกนี้มีอยู่จำกัด ดังนั้นความพอใจจะเกิดขึ้นได้มากที่สุดเมื่อได้มีการจัดการทรัพยากรอย่างถูกต้องและเหมาะสม

สุพล เพชรานนท์ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นในลักษณะเชิงบวกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวัง

Vroom (1964) กล่าวว่า การพึงพอใจหมายถึงผลที่ได้จากการที่บุคคลเข้าไปมีส่วนร่วมในสิ่งนั้น ทศคดีด้านบวกจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความพึงพอใจในสิ่งนั้น และทศคดีด้านลบจะแสดงให้เห็นถึงสภาพความไม่พึงพอใจนั่นเอง

ชลธิชา รุ่งสาตรา (2546, น.31) ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติในทางที่ดีของบุคคลที่มีต่อองค์ประกอบหรือสิ่งจูงใจในด้านต่างๆ เมื่อผลที่ได้รับนั้นตรงตามความคาดหวัง

จากความหมายเกี่ยวกับความพึงพอใจข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือความคิดเห็นในเชิงบวกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เมื่อบุคคลได้รับความสำเร็จตามจุดมุ่งหมาย

2.6.2 ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ

ปัจจัยที่มีผลต่อความพึงพอใจของผู้รับบริการเป็นการแสดงออกถึงความรู้สึกในทางบวกของผู้บริการ ต่อการบริการอันเป็นผลมาจากการประเมินเปรียบเทียบสิ่งที่ผู้รับบริการได้รับการบริการ กับสิ่งที่ผู้รับบริการคาดหวังว่าจะได้รับจากการบริการในแต่ละสถานการณ์ของการบริการที่เกิดขึ้น สิ่งที่ผู้รับบริการจะแสดงออกในทางบวกหรือลบต่อสิ่งที่ได้รับจากการบริการ และการนำเสนอการบริการโดยเปรียบเทียบกับสิ่งที่ได้คาดหวังไว้ ซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงไปได้ตามปัจจัยแวดล้อมและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในระหว่างการบริการ ได้แก่

2.6.2.1 ผลิตภัณฑ์บริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการจะเกิดขึ้น เมื่อได้รับบริการที่มีลักษณะคุณภาพ และระดับการให้บริการตรงกับความต้องการ โดยผู้ให้บริการจะต้องแสดงให้เห็นถึงความเอาใจใส่ และจริงจังต่อการสร้างเสริมคุณภาพของผลิตภัณฑ์บริการที่จะส่งมอบให้แก่ผู้รับบริการ เป็นส่วนสำคัญยิ่งในการสร้างความพึงพอใจให้กับผู้รับบริการ

2.6.2.2 ราคาค่าบริการ ความพึงพอใจของผู้รับบริการซึ่งเกิดจากการประเมินคุณภาพ และรูปแบบของการให้บริการเทียบกับราคาค่าบริการที่จะต้องจ่ายออกไปนั้น โดยผู้ที่ให้บริการจะต้องกำหนดราคาค่าบริการที่เหมาะสมกับคุณภาพของการให้บริการนั้น และเป็นไปตามความเต็มใจที่จะจ่าย (Willingness to Pay) ของผู้รับบริการ ซึ่งค่าบริการจะถูกหรือแพงก็ขึ้นอยู่กับความสามารถใน

การจ่าย และเจตคติต่อราคาของกลุ่มผู้รับบริการอีกด้วย ทั้งนี้เจตคติของผู้รับบริการที่มีต่อราคาบริการกับคุณภาพของการบริการแต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันออกไปตามเหตุการณ์

2.6.2.3 สถานที่บริการ ผู้ให้บริการจะต้องมองหาสถานที่ในการให้บริการที่ผู้รับบริการสามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก มีสถานที่ที่กว้างขวางเพียงพอ และต้องคำนึงถึงการอำนวยความสะดวกแก่ผู้รับบริการในทุกด้าน เช่น การมีสถานที่จอดรถ หรือการให้บริการผ่านระบบอินเทอร์เน็ต ซึ่งทำให้ประเด็นด้านสถานที่ให้บริการลดลงไปได้ กระจายสถานที่บริการให้ทั่วถึงเพื่ออำนวยความสะดวกแก่ลูกค้า เป็นต้น

2.6.2.4 การส่งเสริมแนะนำ ผู้ให้บริการจะต้องให้ข้อมูลข่าวสารในเชิงบวกแก่ผู้รับบริการ ทั้งในด้านคุณภาพการบริการ และภาพลักษณ์ของการบริการผ่านทางสื่อต่าง ๆ เพื่อให้ผู้รับบริการได้นำข้อมูลเหล่านี้ไปช่วยประเมินเพื่อตัดสินใจใช้บริการต่อไป ความพึงพอใจจากการได้ยื่นข้อมูลข่าวสารหรือบุคคลอื่นกล่าวถึงคุณภาพการให้บริการ หากตรงกับความเชื่อที่มีอยู่จะรู้สึกดีกับการบริการ

2.6.2.5 ผู้ให้บริการ ผู้ประกอบการหรือผู้บริการจะต้องตระหนักตนเองว่ามีส่วนสำคัญในการสร้างให้เกิดความพึงพอใจในการบริการของผู้รับบริการ โดยในการกำหนดกระบวนการจัดการ การวางรูปแบบการบริการจะต้องคำนึงถึงผู้รับบริการเป็นสำคัญ ทั้งแสดงพฤติกรรมบริการ และเสนอบริการที่ลูกค้าต้องการด้วยความสนใจเอาใจใส่อย่างเต็มที่ด้วยจิตสำนึกของการบริการ โดยคำนึงถึงความสำคัญของลูกค้าเป็นหลัก

2.6.2.6 สภาพแวดล้อมของการให้บริการ บรรยากาศและสภาพแวดล้อมของผู้ให้บริการ จะต้องสร้างให้เกิดความสวยงามของอาคารสถานที่ผ่านการออกแบบและตกแต่ง การแบ่งพื้นที่อย่างเหมาะสมและลงตัว สร้างให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีขององค์กรผู้ให้บริการและสื่อภาพลักษณ์เหล่านี้ออกไปสู่ผู้รับบริการอีกด้วย

2.6.2.7 กระบวนการบริการ เป็นวิธีการนำเสนอของผู้ให้บริการซึ่งต่างมุ่งหวังให้เกิดความมีประสิทธิภาพของการจัดการและระบบการบริการเพื่อเพิ่มความคล่องตัวและเพิ่มความสามารถในการสนองต่อความต้องการของลูกค้าได้อย่างมีคุณภาพ ถูกต้อง โดยการนำบุคลากร เทคโนโลยีเข้ามาร่วมกันเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการ และหวังต่อประสิทธิผลที่จะเกิดขึ้นต่อผู้รับบริการ

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2552) ได้กล่าวไว้ว่า ความพึงพอใจของลูกค้าเป็นระดับความรู้สึกของผู้รับบริการซึ่งมี 6 หัวข้อด้วยกัน ดังนี้

1. ความพอใจของความสะดวกที่ได้รับจากการบริการ
2. ความพอใจต่อการประสานงานผู้บริการ
3. ความพอใจต่อการต้อนรับและการเอาใจใส่ของผู้ให้บริการ
4. ความพอใจกับข้อมูลข่าวสารที่ได้รับ

5. ความพอใจต่อคุณภาพบริการ
6. ความพอใจต่อการใช้บริการต่อการใช้จ่ายในการบริการ

2.7 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับความสมัครใจในการเสียภาษี

Allingham และ Sandmo (1972) ได้กล่าวถึงทฤษฎีความพึงพอใจสูงสุดของผู้เสียภาษี (Utility Maximization Model of Taxpayers) ทฤษฎีนี้มีแนวคิดพื้นฐานว่า การตรวจสอบภาษี (Tax Audit) และบทลงโทษ (Penalty) เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการเลือกแสดงรายได้ของผู้เสียภาษี โดยมีสมมติฐานหลัก 2 ประการคือ ผู้เสียภาษีตัดสินใจอย่างสมเหตุสมผลและเป็นการตัดสินใจบนความไม่แน่นอน ซึ่งหมายถึงความน่าจะเป็นในการถูกตรวจสอบภาษี ผู้เสียภาษีจะตัดสินใจเสียภาษีหรือปฏิบัติตามกฎหมายภาษีโดยมุ่งหวังความพึงพอใจสูงสุด ตามทฤษฎีดังกล่าวผู้เสียภาษีสามารถเลือกที่จะแสดงรายได้ตามจริง หรือแสดงรายได้ต่ำกว่ารายได้จริง เนื่องจากการเลือกแสดงรายได้ของผู้เสียภาษีส่งผลต่อภาระภาษีที่จะเกิดขึ้นซึ่งสะท้อนถึงความพอใจของผู้เสียภาษีที่จะได้รับ ทั้งนี้ การเลือกแสดงรายได้แบบใดขึ้นอยู่กับ การพิจารณาปัจจัยต้นทุนและผลประโยชน์ของการปฏิบัติตามกฎหมายภาษี ต้นทุนของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี กล่าวคือ ต้นทุนในการหลีกเลี่ยงภาษีหรือหนีภาษีที่เกิดจากการเลือกแสดงรายได้ต่ำกว่าความเป็นจริง ต้นทุนดังกล่าวจะแปรผันตามโอกาสที่จะโดนโทษปรับและตัวแปรสำคัญในส่วนของต้นทุน ได้แก่ อัตราเบี้ยปรับเงินเพิ่ม เป็นต้น ผลประโยชน์ของการไม่ปฏิบัติตามกฎหมายภาษี กล่าวคือ ผลประโยชน์ที่ผู้เสียภาษีจะได้รับ หากแสดงรายได้ต่ำกว่ารายได้จริง ซึ่งอยู่ในรูปของภาระภาษีที่ไม่ต้องชำระ และตัวแปรสำคัญในส่วนของผลประโยชน์ ได้แก่ อัตราภาษี เป็นต้น

เจริญ ธฤติมานนท์ (2534) ได้กล่าวถึงเรื่อง ความสมัครใจในการเสียภาษีไว้ว่า ความสมัครใจของผู้เสียภาษีขึ้นอยู่กับความเต็มใจและความสามารถของผู้เสียภาษีที่จะปฏิบัติตามกำหนดกฎเกณฑ์วิธีการแห่งประมวลรัษฎากร มีหลายองค์ประกอบที่มีส่วนเสริมสร้างให้ผู้เสียภาษีเกิดความสมัครใจ ทั้งปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับระบบภาษีอากรโดยตรง และไม่เกี่ยวข้องกัภาษีอากรเลย

เต็มใจ หมายถึง มีน้ำใจไม่บกพร่องมีใจสมัครด้วยยินดีไม่มีข้ออึดเอื้อนหรือขัดแย้ง (พจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2542)

สุรใจ ศิริพงษ์ (2525) อ่างใน วิใจ ตระกูลผล (2541) ซึ่งได้กล่าวไว้ว่า ความสมัครใจในการเสียภาษีอากรของผู้เสียภาษีจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ บางส่วนไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องภาษีอากรแต่อย่างใด แต่มีผลกระทบอย่างสำคัญต่อระดับความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ผู้เสียภาษีเงินได้ต้องมีความสำนึกในหน้าที่ และความรับผิดชอบที่จะต้องเสียภาษีที่ตนมีหน้าที่ต้องเสียให้แก่รัฐ

อย่างเต็มเม็ดเต็มหน่วยระยะเวลาที่กฎหมายกำหนด และผู้เสียภาษีต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประมวลรัษฎากรด้วย ระยะเวลา นั้น รวมทั้งการที่ผู้เสียภาษีจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายประมวลรัษฎากรด้วยความเต็มใจอีกด้วย เช่น การหักภาษี ณ ที่จ่าย การให้ความร่วมมือกับเจ้าพนักงานภาษีอากร เป็นต้น

2.8 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ

ทัศนคติเป็นศัพท์ทางวิชาการตรงกับภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมาจากภาษาละตินว่า “Aptus” แปลว่า ไน้มเอียง เหมาะสมและนำมาใช้ในความหมายของคำ Attitude ว่า ท่าทีที่แสดงออกของบุคคลซึ่งบ่งบอกถึงสภาพของจิตใจให้แก่ความรู้สึกหรืออารมณ์ที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ดังนั้น เมื่อมองย้อนกลับถึงสิ่งที่ทำให้เกิดทัศนคติ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ ได้มีผู้ศึกษาทัศนคติของงานวิจัย สรุปได้ดังนี้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2550) ได้ให้ความหมายของคำว่า ทัศนคติว่า ทัศนคติหรืออาจใช้คำว่าเจตคติ ทัศนคติเป็นนามธรรม และเป็นส่วนที่ทำให้เกิดการแสดงออกด้านปฏิบัติ แต่ทัศนคติไม่ใช่แรงจูงใจ (Motive) และแรงขับ (Drive) หากแต่เป็นสภาพแห่งความพร้อมที่จะโต้ตอบ แสดงให้ทราบถึงแนวทางการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้า

ชนาธิป อ่อนหวาน, 2553 นอกจากนี้ ทัศนคติ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดของผู้บริโภคทั้งในทางบวกและทางลบ ชอบหรือไม่ชอบ พอใจหรือไม่พอใจ ซึ่งเป็นความรู้สึกนึกคิดภายในต่อสิ่งหนึ่งซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก

Allport (1935) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทัศนคติ เป็นสภาวะความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดจากประสบการณ์ของบุคคล สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นตัวกำหนดทิศทาง หรือเป็นตัวกระตุ้นปฏิกิริยาตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

L.L. Thurstone (1956) กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์ เกี่ยวกับความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัวต่อสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูดเป็นความคิด (Opinion) การแสดงความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าจะวัดทัศนคติก็สามารถทำได้โดยการวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และทัศนคติเป็นระดับของความมาก – น้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Psychological Object) ซึ่งอาจจะเป็นอะไรก็ได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์กร ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกถึงความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

2.8.1 มูลเหตุของทัศนคติ

Charles R. Foster (1952 : 119) กล่าวว่า ทัศนคติเกิดจากมูลเหตุ 2 ประการ คือ

1. ประสบการณ์ที่บุคคลมีต่อประสบการณ์ บุคคลหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใดโดยการพบเห็นคุ้นเคย ได้ทดลอง ซึ่งเรียกว่า เป็นประสบการณ์โดยตรง และการได้ฟังได้ยินนั้นและได้เห็นรูปภาพหรือ ได้อ่านเกี่ยวกับสิ่งนั้น ๆ แต่ไม่ได้พบเห็นและไม่ได้ทดลองกับของจริงด้วยตนเอง

เรียกว่าเป็นประสบการณ์โดยอ้อม เนื่องจากทัศนคติเป็นเรื่องที่เกิดจากการเรียนรู้ และการเข้าใจ ดังนั้นบุคคลจะไม่มีทัศนคติต่อสิ่งที่เขาไม่เคยมีประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อม

2. ค่านิยมและการตัดสินใจ ค่านิยม เนื่องจากกลุ่มชนแต่ละกลุ่มมีค่านิยม และตัดสินใจค่านิยมไม่เหมือนกัน แต่ละกลุ่มอาจมีทัศนคติต่อสิ่งเดียวกันแตกต่างกันก็ได้ การที่บุคคลใดบุคคลหนึ่งจะมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งย่อมขึ้นอยู่กับวัฒนธรรม และค่านิยมหรือมาตรฐานของกลุ่มที่บุคคลนั้นดำเนินชีวิตอยู่

ทัศนคติจะปรากฏในรูปต่าง ๆ กันคือ ทัศนคติเป็นแนวโน้มที่เห็นคล้อยตามแนวโน้มที่ต่อต้านความขัดแย้งหรือแนวโน้มที่เคลื่อนไหวหนี เฉยเมยที่มีต่อบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ใด ๆ ถ้ามีความรู้สึกเห็นคล้อยตามหรือเห็นด้วยก็เป็นทัศนคติแบบยินยอมอนุโลม (Compliant) ถ้ามีความรู้สึกต่อต้านความขัดแย้งไม่เห็นด้วย เป็นทัศนคติแบบก้าวร้าวขัดแย้ง (Aggressive) ถ้ามีความรู้สึกแบบเคลื่อนไหวหนี เฉยเมยไม่ยินดียินร้าย เป็นทัศนคติแบบอุเบกขา (Detached)

2.8.2 ลักษณะสำคัญของทัศนคติ

Jim C. Nunnally, Jr. (1959 : 312) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของทัศนคติ 3 ลักษณะคือ

1. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือเกิดจากประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หากเป็นสิ่งที่ดีตัวมาแต่กำเนิดไม่
2. ทัศนคติเป็นสภาพการณ์ทางจิตที่มีอิทธิพลต่อการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก เพราะ เป็นส่วนประกอบที่กำหนดแนวทางไว้ว่าถ้าบุคคลประสบสิ่งใดแล้วบุคคลนั้น ๆ จะมีทำที่ต่อสิ่งนั้น ๆ ในลักษณะอันจำกัตมม
3. ทัศนคติเป็นสภาพการณ์ทางจิตที่มีแนวโน้มค่อนข้างถาวรพอสมควร ทั้งนี้ เนื่องจากแต่ละบุคคลต่างก็มีการสั่งสมประสบการณ์ การรับรู้และผ่านการเรียนรู้มาเป็นอันมากอย่างไรก็ตาม ทัศนคติอาจมีการเปลี่ยนแปลงอันเนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมและการเรียนรู้

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Jit Bahadur K.C. Anant Lal Karn K.C., J., & Karn, A. (2019) ได้ทำการศึกษาเรื่องการประเมินโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเนปาล ซึ่งพบว่านโยบายภาษีที่ดีควรมุ่งมั่นที่จะให้ประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้เสียภาษีหรือรัฐบาล การกำหนดอัตราภาษีและเงินที่จ่ายก็เป็นส่วนหนึ่งในการตัดสินใจในการเสียภาษี ระบบเศรษฐกิจมีผลกระทบเชิงลบอย่างมีนัยสำคัญต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจในระยะยาว การจัดเก็บภาษีมีผลต่อการเติบโตทางเศรษฐกิจเช่นกัน บทความในเรื่องนี้มีความสำคัญกับงานที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในเรื่องของอัตราภาษีและในส่วนของที่มาและความสำคัญ จึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากการศึกษาพบว่า การประเมินโครงสร้างของภาษีเงินได้ส่วนบุคคลในเนปาล ระเบียบวิธี การออกแบบ แนวทางการศึกษานี้ ใช้วิธีการวิจัยเชิงพรรณนาและเชิงปริมาณโดย

จัดหาข้อมูลและสารสนเทศจากทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ ซึ่งรวมถึงหนังสือและรายงาน (การสำรวจเศรษฐกิจรายงาน แถลงการณ์ของสำนักงานสถิติกลาง ฯลฯ) วารสาร กระดานข่าวหนังสือพิมพ์เว็บไซต์ ฯลฯ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ตามวัตถุประสงค์ เราใช้เครื่องมือทางสถิติเพื่อยืนยันคุณค่าของโครงสร้างภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ในการค้นพบและหาข้อสรุป ภาษีเงินได้ส่วนบุคคลเป็นส่วนประกอบหลักของภาษีเงินได้ซึ่งมีโครงสร้างที่ซับซ้อนและสำคัญในองค์ประกอบรายได้มีขีดจำกัด การยกเว้นฐานภาษีและอัตราภาษี การศึกษาพบว่า การเพิ่มขึ้นมีขีดจำกัด การยกเว้นขึ้นอยู่กับความเท่าเทียมกันและอัตราเงินเฟ้อ อย่างไรก็ตามวิธีการกำหนดขอบเขตการยกเว้นไม่ถูกต้องตามหลักเกณฑ์ ผลกระทบและอัตราภาษี พบว่ามี 3 ประเภท การเพิ่มขึ้น การลดลง และการก้าวหน้า ภายใต้ระบอบการปกครองทั้งสามของรัฐบาลที่ไม่สอดคล้องกับนโยบายภาษีของประเทศ รัฐบาลในยุคต่าง ๆ กำหนดภาระภาษีให้กับผู้เสียภาษีที่แตกต่างกัน และสังเกตเห็นความก้าวหน้าทางภาษีที่ลดลงในปีต่อมา ในช่วงเวลาที่ศึกษาผู้จ่ายภาษีเงินได้ส่วนบุคคลได้เสียสละเงิน 27.81% เป็นภาษีและประหยัดได้เพียง 72.19% ของรายได้สุทธิที่ต้องเสียภาษีทั้งหมด แสดงว่ามีอัตราภาษีสูง ภาระภาษีของผู้เสียภาษีเงินได้ส่วนบุคคลสูงถึง 45.49% ในปี 1989-90 และต่ำถึง 24.13% ในปี 1998-99 ช่องว่างระหว่างสูงสุดและต่ำสุดอยู่ระหว่าง 22.89% โดยมีความแตกต่างอย่างมาก ในนโยบายภาษีและภาษีเฉลี่ยภาระยังคงอยู่ที่ 32.56% ในช่วงเวลาที่ศึกษา ภาษีในอัตราที่สูงกระตุ้นให้เกิดการหลีกเลี่ยง ผู้เสียภาษีเปลี่ยนแปลงการตัดสินใจของพวกเขาเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเงินซึ่งจะลดผลประโยชน์ของทั้งหน่วยงานของรัฐและผู้เสียภาษีหรือประชาชน นโยบายภาษีที่ดีควรมุ่งมั่นที่จะให้ประโยชน์แก่ทั้งสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องความคิดริเริ่ม คุณค่า เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาเพื่อค้นหาโครงสร้างของ Piton Nepal ซึ่งได้มาและเขียนโดยผู้เขียนโดยใช้แหล่งข้อมูลหลักและแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ดังนั้นนี่คืองานเขียนต้นฉบับในบริบทของเนปาลและในวรรณคดี ภาษีเงินได้ส่วนบุคคล

Irena Szarowska (2014) ได้ทำการศึกษาเรื่องภาษีเงินได้ส่วนบุคคลในบริบทของโครงสร้างภาษี ซึ่งได้กล่าวว่า ภาษีเงินได้ส่วนบุคคลเป็นแหล่งรายได้สาธารณะที่สำคัญเนื่องจากปัจจุบันรายได้จากภาษีเงินได้ส่วนบุคคลคิดเป็นเกือบหนึ่งในสี่ของการเก็บภาษีทั้งหมดโดยเฉลี่ย บทความในเรื่องนี้มีความสำคัญกับงานที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาอยู่ในเรื่องของอัตราภาษีและในส่วนของการที่มาและความสำคัญ จึงได้ทำการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้ จากการศึกษาพบว่าบทความนี้จะตรวจสอบความสำคัญและความแตกต่างของการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในบริบทของโครงสร้างภาษี ความสนใจมุ่งเน้นไปที่การเก็บภาษีคนงานคนเดียวโดยมีค่าจ้างเฉลี่ยใน 21 ประเทศในยุโรปที่เลือก องค์การเพื่อความร่วมมือและการพัฒนาทางเศรษฐกิจ หรือ โออีซีดี (OECD=Organization for Economic Co-operation and Development) และสมาชิกสหภาพยุโรป ความสำคัญของภาษีรายได้ส่วนบุคคลไม่ได้อยู่ที่การสนับสนุนทางการเงินต่องบประมาณสาธารณะเท่านั้น (โดยเฉลี่ยแล้วภาษีรายได้ส่วนบุคคลเป็นแหล่งรายได้ภาษีที่สำคัญอันดับสองตามการจัดประเภทภาษีของ Eurostat) แต่ยังส่งผลกระทบต่อนโยบายอื่น ๆ ของรัฐบาลและ เป้าหมาย (เช่นการเติบโตทางเศรษฐกิจการกระจายความสามารถในการแข่งขันของประเทศการ

ทำงานของตลาดแรงงานหรือรัฐบาลกลางทางการคลัง) ในเวลาเดียวกัน ในที่สุดการสำรวจความสัมพันธ์ระหว่างส่วนแบ่งภาษีเงินได้ส่วนบุคคลในการเก็บภาษีทั้งหมดและอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคลเฉลี่ยสำหรับคนงานคนเดียวกับค่าจ้างเฉลี่ย ผลลัพธ์บ่งชี้ว่าการเพิ่มส่วนแบ่งภาษีเงินได้ส่วนบุคคลจากการเก็บภาษีทั้งหมด 1 เปอร์เซ็นต์จะเพิ่มอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล ขึ้น 0.57 เปอร์เซ็นต์ เป็นการยืนยันความสำคัญของอัตราภาษีเงินได้ส่วนบุคคล สำหรับรายได้ภาษีทั้งหมด โดยการใช้มาตรฐานทางเอกสาร เช่น คำอธิบายการเปรียบเทียบการวิเคราะห์การสังเคราะห์ ฐานข้อมูลค่าจ้าง OECD ฐานข้อมูล “ ภาษีในยุโรป ” และสำนักงานสถิติแห่งชาติเป็นแหล่งข้อมูลหลัก

รพร ศิริเสถียร (2557) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง ผลการศึกษา จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 ราย แบ่งเป็น เพศชายร้อยละ 44.25 และ เพศหญิงร้อยละ 55.75 ซึ่งมีอายุอยู่ในช่วง 41 – 50 ปี ในสัดส่วนที่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41 โดยส่วนมากมีการศึกษาในระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 43.25 ส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเจ้าของกิจการ คิดเป็นร้อยละ 42.25 และมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนอยู่ในช่วงมากกว่า 30,000บาท คิดเป็นร้อยละ 31 และสถานภาพสมรสส่วนใหญ่สมรส คิดเป็นร้อยละ 68.25

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นในด้านต่างๆของปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญมากที่สุดที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีค่าเฉลี่ย 4.25 มีระดับความคิดเห็นมากที่สุด ซึ่งพิจารณาเป็นด้านต่างๆ ได้ดังนี้

1. ด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุดคือ ข้อการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน มีค่าเฉลี่ย 3.97

2. ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มาก มีค่าเฉลี่ย 3.63 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษี มีค่าเฉลี่ย 3.74

3. ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ พบว่ากลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับ มากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.25 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อการให้บริการของเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ย 4.43

4. ด้านทัศนคติ พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.76 พบว่าข้อที่มีผลในระดับมากที่สุด คือ ข้อภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ มีค่าเฉลี่ย 4.07

ผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นในด้านความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง พบว่า กผลการศึกษา ระดับความคิดเห็นในด้านความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 1 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับอายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน แต่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับเพศ และ สถานภาพสมรส

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 2 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การเสียภาษีเป็นหน้าที่ของผู้มีเงินได้ทุกคน และ รายได้ทุกประเภทที่ได้รับจะต้องนำไปแสดงในแบบฯผู้มีเงินได้

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 3 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร กับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ การประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากรเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านสื่อต่างๆ การแจ้งเตือนเกี่ยวกับการยื่นแบบชำระภาษีจากเจ้าหน้าที่ และ การติดตามตรวจสอบจากเจ้าหน้าที่

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 4 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับ ความสะดวกในการรับบริการ ความรวดเร็วในการรับบริการ ความถูกต้องแม่นยำ น่าเชื่อถือ และการให้บริการของเจ้าหน้าที่

ผลการศึกษา สมมติฐานข้อที่ 5 จากการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านทัศนคติกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา พบว่า ความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.75

สุนิศา เกตุแดง (2555) ได้ทำการศึกษาแรงจูงใจในการชำระภาษีของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลคลองชะอุ่น อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัจจัยส่วนบุคคลที่มีระดับการศึกษาต่างกัน และมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระภาษีของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลคลองชะอุ่น อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากประชาชนที่มีการศึกษาต่างกัน จะมีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการชำระภาษีแตกต่างกัน และเล็งเห็นถึงความสำคัญในการชำระภาษีแตกต่างกัน ว่ามีประโยชน์อย่างไรต่อประเทศชาติ ต่อชุมชน และต่อตนเอง จึง

ทำให้มองเห็นความสำคัญของการ ชำระภาษีต่างกันออกไป กลุ่มตัวอย่างปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอาชีพต่างกัน มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการชำระภาษีของประชาชน ในเขตเทศบาลตำบลคลองชะอุ่น อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เนื่องจากแต่ละอาชีพ จะมีช่วงเวลาไปประกอบ อาชีพแตกต่างกัน ทำให้ไม่ได้รับข้อมูลที่เทศบาลประชาสัมพันธ์ ที่เกี่ยวกับภาษีและอื่นๆ จึงเป็นผลให้ การชำระภาษีแตกต่างกันออกไป ตามการประกอบอาชีพของตน ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการสร้างแรงจูงใจใน การชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาล คลองชะอุ่น อำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี ประกอบด้วย การเพิ่มช่องทางการประชาสัมพันธ์ตลอดจนการชี้แจงให้ประชาชนได้ทราบถึงความสำคัญและประโยชน์ ของเงินภาษีที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นของตน การยกย่องเชิดชูเกียรติผู้ที่มีความรับผิดชอบในการชำระ ภาษีในรูปแบบต่างๆ การปลูกจิตสำนึกในความรับผิดชอบต่อประชาชนผู้มีหน้าที่เสียภาษี การออกหน่วย เคลื่อนที่จัดเก็บรายได้ถึงที่พักและการจัดเก็บล่วงหน้า

ศุภรดา บุญอนันต์ (2556) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษี ของเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัจจัยที่ เกี่ยวข้องกับการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลช้างเผือก ข้อที่ 2 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการ จัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลช้างเผือก โดยเฉพาะภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้ายและภาษีบำรุงท้องที่ โดยจัดเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มคือ ประชาชนผู้เสียภาษีให้กับเทศบาลประกอบด้วย ประชาชนผู้เสียภาษีโรงเรือนและที่ดิน ภาษีป้าย และภาษีบำรุงท้องที่ จำนวน 364 คน และเจ้าหน้าที่ เทศบาล จำนวน 6 คน จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยด้านโครงสร้างและวิธีการปฏิบัติงานและปัจจัยด้าน บุคลากร มีความสัมพันธ์ต่อประสิทธิภาพในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลช้างเผือกซึ่งกล่าวคือ ถ้า โครงสร้างการบริหารงานของเทศบาลมีความเหมาะสม เจ้าหน้าที่ปฏิบัติงานได้เป็นอย่างดี มีกฎระเบียบ วิธีการปฏิบัติงาน กฎหมายด้านภาษี วิธีการและบทกำหนดโทษที่เหมาะสม มีจำนวนบุคลากรที่เพียงพอ มี ความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในด้านการจัดเก็บภาษีที่ดีก็จะส่งผลให้ เกิดประสิทธิภาพในการ จัดเก็บภาษีอากรเทศบาลตำบลช้างเผือกเพิ่มมากขึ้น ซึ่งปัจจัยด้านผู้เสียภาษี ได้แก่ จิตสำนึกของผู้เสียภาษี และความร่วมมือ เช่น ความรับผิดชอบต่อภาษีอย่างสม่ำเสมอ ถูกต้อง ตรงเวลา ความตระหนักถึง ภาระหน้าที่ และความเต็มใจในการเสียภาษีของผู้เสียภาษีหรือความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีที่เกี่ยวกับ มาตรการในการจัดเก็บภาษีเงินได้ไม่ว่าจะเป็นขั้นตอนในการเสียภาษีเงินได้ประเภทของภาษีที่ต้องเสีย หลักฐานที่จะต้องใช้หรือวิธีการในการเสียภาษีเงินได้ล้วนมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษี ของ เทศบาลตำบลช้างเผือกทั้งสิ้น

สุจิตรา เมืองมูล (2555) ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้ บุคคลผ่านทางอินเทอร์เน็ตในสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 9 มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาปัจจัย

ส่วนบุคคล ความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรค ที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านทางอินเทอร์เน็ตในสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 9 โดยนำผลการศึกษาไปเป็นข้อมูลในการวางแผนการบริหารการจัดเก็บภาษีอากรด้วยระบบเทคโนโลยีของกรมสรรพากรให้มีประสิทธิภาพและให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวก รวดเร็ว และประหยัดเวลามากที่สุด ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ บริษัทและห้างหุ้นส่วนจำกัด ในสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 9 กลุ่มตัวอย่างจำนวน 200 คน การรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม โดยกำหนดปัจจัยในการศึกษาไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านรูปแบบเว็บไซต์ ด้านการประชาสัมพันธ์ ด้านการบริการ และด้านค่าใช้จ่ายในการบริการ ผลการศึกษาพบว่า มีปัจจัย 3 ด้าน ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในระดับมากที่สุดซึ่งผลการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้นิติบุคคลผ่านทางอินเทอร์เน็ต คือ ด้านค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ โดยเห็นว่าไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการใช้บริการ และไม่ต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปยื่นแบบฯ ที่สรรพากรพื้นที่ ด้านรูปแบบเว็บไซต์ เห็นว่าเว็บไซต์กรมสรรพากรมีรูปแบบง่ายต่อการใช้บริการ ระบบลดขั้นตอนในการทำงานของผู้ใช้บริการประหยัดเวลาในการยื่นแบบฯ และชำระภาษี ประหยัดค่าใช้จ่ายในการยื่นแบบฯ และชำระภาษี ระบบมีการยืนยันเมื่อทำรายการเสร็จ ระบบข้อมูลมีความปลอดภัย ระบบบริการยื่นแบบฯ สามารถแสดงข้อมูลบริษัทได้อย่างถูกต้อง ส่วนด้านการบริการ เห็นว่า สามารถยื่นแบบฯ ได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่มีวันหยุด และไม่ต้องนำเอกสารหลักฐานมาส่งในขณะทำการยื่นแบบ

วิไลวรรณ กลมมา (2555) ศึกษาการรับรู้ข่าวสารของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90,91) ผ่านอินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ 62.37 และปัญหาเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90,91) ผ่านอินเทอร์เน็ตภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับของปัญหามากไปน้อย พบว่า ด้านระบบการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต ระดับปัญหามาก รองลงมา ด้านความเชื่อมั่นต่อระบบการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต ระดับปัญหาปานกลาง ด้านหลักเกณฑ์ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาระดับปัญหาปานกลาง และด้านเครื่องมือและทักษะในการใช้งานระดับปานกลาง ตามลำดับ ผลการศึกษาความสัมพันธ์ พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา และรายได้ มีผลต่อปัญหาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90,91) ผ่านอินเทอร์เน็ต

ศุขจี มุลทองย้อย(2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครปฐม มี 2 วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ต และปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตโดยเก็บ

ข้อมูลจากแบบสอบถามผู้เสียภาษีที่ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลร้อยละได้แก่ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยเดือน มีความคิดเห็นในอยู่ระดับมากเกี่ยวกับปัจจัยด้านรูปแบบเว็บไซต์มากที่สุด ส่วนปัญหาและอุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก อันดับแรกได้แก่เบอร์โทรศัพท์ติดต่อ เจ้าหน้าที่เพื่อสอบถามปัญหาในการใช้บริการยื่นแบบเพื่อเสียภาษี

ธันยรัตน์ มงคลธิตวิวัฒน์ (2556) การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษา ระดับการเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ของผู้เสียภาษีในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ และเพื่อเปรียบเทียบระดับ การเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้เสียภาษีในเขตสำนักงาน สรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ อาชีพ ประเภทของผู้เสียภาษี การเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่ ชัยภูมิโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า การเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตสูงสุด คือ ด้านระบบการให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต รองลงมาคือ ด้านกระบวนการให้บริการผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต ส่วนความคิดเห็นที่มีต่อการเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระ ภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตต่ำที่สุด คือ ด้านโปรแกรมรับชำระภาษี ส่วนผลเปรียบเทียบการเลือกใช้บริการยื่นแบบ และชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคลแตกต่างกัน คือ การเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขต สำนักงานสรรพากร พื้นที่ชัยภูมิจำแนกตาม เพศ รายได้ ประเภทของผู้เสียภาษี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผู้เสียภาษีที่มีอายุ ระดับการศึกษา และ อาชีพ ที่แตกต่างกัน มีการเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

วิจิตรา รักษาสุข (2554) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น จังหวัดชลบุรี มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้อินเทอร์เน็ต ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านครอบครัว และ ปัจจัยด้านสังคมกับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นจังหวัดชลบุรี โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากวัยรุ่นที่เป็นนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 315 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ผลการศึกษาพบว่า การใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นจังหวัดชลบุรีใช้เพื่อการศึกษาและเพื่อการสื่อสารในระดับปานกลาง และใช้เพื่อความบันเทิงอยู่ในระดับน้อย ส่วนปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับการใช้

อินเทอร์เน็ต ได้แก่ เพศ และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปัจจัยด้านครอบครัว ที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ระดับการศึกษาของพ่อแม่ รายได้ของครอบครัว ปัจจัยด้านสังคมที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ต ได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างวัยรุ่นกับครู การจัดการอินเทอร์เน็ตในสถานศึกษา และการจัดการอินเทอร์เน็ตในชุมชน

วัชรินทร์ ฮองอูน (2556) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองหนองบัวลำภู จังหวัดหนองบัวลำภู มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต ปัญหาและอุปสรรคในการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามจากผู้เสียภาษีที่สมัครยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ และแบบจำลองการถดถอยโลจิสติกด้วยเทคนิคการประมาณค่าความน่าจะเป็นสูงสุด ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีหัก ณ ที่จ่าย ทางอินเทอร์เน็ตเพิ่มขึ้นเรียงตามลำดับได้แก่ ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการยื่นแบบฯ ความสามารถยื่นแบบฯ ในช่วงเวลา 16.30-22 น. การตัดสินใจของผู้ยื่นแบบฯ เอง ความมั่นใจในความปลอดภัยของเทคโนโลยี การรับรู้ช่องทางบริการ และความเชื่อมั่นต่อประสิทธิภาพการบริการยื่นแบบฯ ทางอินเทอร์เน็ตที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัจจัยที่มีผลทำให้ความน่าจะเป็นที่จะตัดสินใจยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่มและภาษีหัก ณ ที่จ่ายทางอินเทอร์เน็ตลดลงเรียงตามลำดับ ได้แก่ ความกังวลเรื่องข้อมูลที่อาจถูกใช้ในทางอื่น และความรู้สึกเสี่ยงต่อการถูกตรวจสอบภาษีได้ง่ายที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ส่วนปัญหาและอุปสรรคของการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีทางอินเทอร์เน็ตที่สำคัญ ได้แก่ การที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมเพิ่ม กรณีมีภาษีต้องชำระ การประชาสัมพันธ์ไม่ทั่วถึง และขั้นตอนการสมัครและการทำรายการยุ่งยากตามลำดับ

สิริมา บุรณ์กุลศล, ธนาศักดิ์ ข่ายกระโทก และอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์ (2563) ศึกษาเรื่องความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี ผลการศึกษาพบว่า ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามตัวแปรส่วนบุคคล ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ ที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรศักดิ์ พุทธบูชา (2555) ศึกษาเกี่ยวกับ ความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 15 (เขตพระโขนง) ในการอธิบายผลการศึกษา โดยพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง 31-40 ปี การศึกษา

ระดับปริญญาตรี สภานภาพโสต อาชีพ พนักงานบริษัทเอกชน มีระดับรายได้ระหว่าง 10,000 – 20,000 บาท มีประสบการณ์คำนวณภาษีด้วยตนเอง โดยกลุ่มตัวอย่างมีระดับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในระดับปานกลาง ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ ประสบการณ์คำนวณภาษี ต่างกัน มีผลต่อทัศนคติในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และความรู้ความเข้าใจในกฎหมายภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ณัชชา เจริญไชย (2562) ศึกษาการรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่มี เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน ต่างกัน มีการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ไม่ต่างกัน ส่วนประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษา และอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ต่อพระราชบัญญัติภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง พ.ศ. 2562 ต่างกัน

จิราวุธ โล่ห์พานิช (2556) ศึกษาผลกระทบของการหักภาษี ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลต่อการจัดเก็บภาษีอากร กรณีของสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่(สาขา) โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของผู้ประกอบการนิติบุคคลที่มีหน้าที่หัก และนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย จำนวน 325 ราย และเจ้าหน้าที่สรรพากร จำนวน 43 ราย โดยการสุ่มตัวอย่างและใช้วิธีแบบบังเอิญ ผลการศึกษา ตัวแปรที่มีผลต่อการหักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของผู้ประกอบการนิติบุคคล พบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก คือการตระหนักถึงความสำคัญของเงินภาษีเพื่อนำไปเป็นรายได้ของรัฐบาล ความรู้ความสามารถของผู้มีหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย การตระหนักถึงหน้าที่ของผู้มีหน้าที่หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย และกฎหมายภาษีอากร ส่วนการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหน้าที่ความรับผิดชอบของผู้ประกอบการนิติบุคคล พบว่า ส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่ายอยู่ในระดับปานกลาง

วนิสรา สุวรรณมงคล (2556) ศึกษาเรื่องทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ และเพื่อระบุถึงปัญหาและอุปสรรคในการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ กลุ่มตัวอย่างของการศึกษานี้ ได้แก่ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 209 ราย และผู้เสียภาษีเงินได้นิติบุคคล จำนวน 37 ราย รวมทั้งสิ้น 246 ราย การได้มาซึ่งตัวอย่างใช้วิธี การสัมภาษณ์ผู้เสียภาษีทั้งที่เคยยื่น และไม่เคยยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตอย่างละ 123 รายเท่ากัน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม ผลการศึกษาพบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ทราบว่ามีกรยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจากการประชาสัมพันธ์ของกรมสรรพากร ผู้เสียภาษีที่เคยยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตส่วนใหญ่พอใจมากในเรื่องสามารถยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตได้ทุกประเภทภาษี สามารถยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตหลังเวลา 16.30 น. จนถึงเวลา 22.00 น.

ของทุกวันระหว่างช่วงกำหนดเวลาของการยื่นแบบตามปกติ โดยไม่เว้นวันหยุดราชการ ผู้เสียภาษีที่ไม่เคยยื่นแบบอินเทอร์เน็ตร้อยละ 17.1 ไม่ทราบร้อยละ 82.9 ทราบแต่ไม่ได้ยื่นแบบส่วนใหญ่เนื่องจากไม่แน่ใจว่าการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตจะสมบูรณ์เหมือนกับการยื่นแบบ ณ สรรพากรพื้นที่สาขา ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสรรพากรควรมีการปรับปรุงการบริการในเรื่องการเพิ่มการประชาสัมพันธ์ ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการและเงื่อนไขในการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตพบว่าผู้เสียภาษีเห็นด้วยกับปัญหาเรื่องการเข้าไปใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตซ้ำ มีความยุ่งยาก ด้านพฤติกรรมในการเลือกยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ต พบว่าผู้เสียภาษีส่วนใหญ่เห็นว่าในปัจจุบันจำเป็นที่จะต้องมีการให้บริการยื่นแบบผ่านอินเทอร์เน็ตเนื่องจากการเพิ่มทางเลือกให้ผู้เสียภาษีได้รับความสะดวกมากขึ้น ทักษะของผู้หักและนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่ายต่อข้อบังคับการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย พบว่า มีทัศนคติที่ดีต่อ หลักความสะดวก หลักการอำนวยความสะดวก หลักความสอดคล้อง หลักความแน่นอนและชัดเจน หลักความเป็นกลางทางเศรษฐกิจ หลักความมีประสิทธิภาพ หลักความเป็นธรรม ส่วนผลดีของการหักภาษี ณ ที่จ่าย พบว่า เพื่อลดแรงกดดันในการหลีกเลี่ยงการเสียภาษี เพื่อบรรเทาภาระในการเสียภาษีของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้ เพื่อให้รัฐมีรายได้เข้าคลังอย่างสม่ำเสมอและความจำเป็นในการดำเนินการเกี่ยวกับภาษีหัก ณ ที่จ่าย ของผู้ประกอบการนิติบุคคล กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก ด้านเจ้าหน้าที่สรรพากร พบว่า ตัวแปรที่มีผลกระทบต่อประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีหัก ณ ที่จ่าย ผลการศึกษาด้านจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านความรู้ความสามารถของเจ้าหน้าที่หักภาษี ณ ที่จ่าย การประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารของกรมสรรพากร การกำกับดูแลจากเจ้าหน้าที่สรรพากร ขั้นตอนและวิธีการในการนำส่งภาษีหัก ณ ที่จ่าย กฎหมายภาษีอากร กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก

ไพลิน เบ็ญอ้าย (2558) ศึกษาถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ ในการศึกษาครั้งนี้ประชากรคือผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมืองใช้วิธีการสุ่มแบบมีระบบ จำนวน 250 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) โดยเทคนิคการวิเคราะห์การประมาณภาวะความน่าจะเป็นสูงสุด (Maximum Likelihood Estimates : MLE) และเทคนิคการวิเคราะห์โดยวิธี Marginal effects ผลการศึกษาพบว่า ผู้เสียภาษีส่วนใหญ่ขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากแบบทดสอบโลจิท ผลปรากฏว่าตัวแปรด้านความพึงพอใจในความรวดเร็วของการให้บริการ ความซื่อสัตย์สุจริตในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษี ขั้นตอนยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การประชาสัมพันธ์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวนสมาชิกในครอบครัวและรายได้มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

เกียรติศักดิ์ กัลยาสิริวัฒน์ และคณะ (2555) ศึกษา ทักษะของผู้ส่งข่าวออกต่างประเทศต่อโครงการจํานำข่าวเปลือกขององค์การคลังสินค้า (อคส.) พบว่า ระดับทัศนคติต่อโครงการจํานำข่าวเปลือก

ผู้บริหารของบริษัทส่งข่าวออกต่างประเทศ ความสำเร็จ และความจำเป็นของโครงการฯ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลจากการดำเนินโครงการฯ อยู่ในระดับปานกลาง ด้านผลประโยชน์ของโครงการอยู่ในระดับปานกลาง และด้านขั้นตอนและระเบียบวิธีปฏิบัติของโครงการอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่า ระดับทัศนคติโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทัศนคติของผู้ส่งข่าวออกต่างประเทศส่วนใหญ่จะไม่เห็นด้วยกับโครงการจำหน่ายข่าวเปลือกนี้ และจากการเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับทัศนคติของผู้บริหารบริษัทฯ จำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล และข้อมูลพื้นฐานของบริษัท พบว่า ผู้บริหารที่มีและไม่มีโรงสีข้าวเป็นของตนเอง และรูปแบบการส่งข่าวออกต่างประเทศโดยผ่าน และไม่ผ่านรัฐบาลต่อรัฐบาลมีระดับทัศนคติต่อโครงการจำหน่ายข่าวเปลือกฯ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนข้อมูลส่วนบุคคลและข้อมูลพื้นฐานของบริษัทฯ ด้านอื่นไม่พบว่ามีระดับทัศนคติที่ต่างกัน

ณัฐวิทย์ เชื้อพรหม และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ต ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศ อายุ สถานะ อาชีพ และรายได้ ที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการไม่แตกต่างกัน และพบว่า ระดับการศึกษา ระดับความถี่การใช้อินเทอร์เน็ต และระดับความเข้าใจเกี่ยวกับการยื่นแบบภาษีทางอินเทอร์เน็ตที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการที่แตกต่างกัน

ชุตินา อินทรประเสริฐ (2554) ศึกษา “ แนวทางการบริหารงานให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตขององค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดสมุทรปราการ ” จากการศึกษาพบว่า ผู้บริหารมีความสนใจที่จะให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ต นอกจากนั้น ส่วนใหญ่ทุก อบต. มีความพร้อมในเรื่องฮาร์ดแวร์ แต่ในเรื่องของซอฟต์แวร์ที่ใช้อยู่ในปัจจุบันยังไม่มีการใช้มาตรฐานเดียวกัน ซึ่งจะมีผลต่อการแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างหน่วยงาน สิ่งที่ยังคงต้องเตรียมความพร้อม คือ บุคลากรที่มีความรู้ทางคอมพิวเตอร์ ซึ่งต้องมีการพัฒนา โดยจัดเข้ารับการอบรมในแต่ละระดับตามความเหมาะสม ตั้งแต่ระดับผู้บริหารจนถึงผู้ที่ดูแลระบบการให้บริการและฐานข้อมูล

เมธิยา ญาณจินดา และ พัทณี เสงี่ยมจรยา (2558) ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนที่มีอายุต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์ แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา สถานภาพ อาชีพ และรายได้ต่างกัน มีการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์ ไม่แตกต่างกัน

ปิติพงษ์ จันทรพิชญ์สุข (2559) ศึกษาเรื่อง ความต้องการข้อมูล ข่าวสาร การเปิดรับสื่อ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกัน ได้แก่ อายุ การศึกษา อาชีพและรายได้ มีผลต่อความต้องการ การเปิดรับและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยแตกต่างกัน

กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ศึกษา ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลกู่ทอง อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 72.94 รองลงมา คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.18 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 และผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนผู้มีเงินได้ในตำบลกู่ทอง อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สุบิน พุทโสม (2562) ศึกษา การศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และความพึงพอใจ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประชากรสำหรับการวิจัยครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้สุทธิต่อปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ระดับ 0.05 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกับสมมติฐานการวิจัย

เพศ มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้ศึกษาจากการศึกษาของงานวิจัยของ สุบิน พุทโสม(2562) พบว่าประชากรในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กจำแนกตามเพศที่มีเพศแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในด้านความรู้สึก ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจที่ต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 พบว่า ด้านความรู้สึกเพศหญิงจะมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาอยู่ในระดับมาก และเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ด้านพฤติกรรม เพศหญิงมีทัศนคติ

เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง ด้านความพึงพอใจ เพศหญิงจะมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้อยู่ในระดับมาก ส่วนเพศชายอยู่ในระดับปานกลาง

อายุ มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้จากการศึกษางานวิจัยของ สุบิน พุทโสม (2562) พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่มีอายุที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้รู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ที่พบว่า ประชาชน ในตำบลกู่ทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอายุแตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ในขณะที่ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการศึกษาของ เมธิยา ญาณจินดา และ พัทธนี เขยจรรยา (2558) ที่พบว่า อายุต่างกันมีการรับรู้ข่าวสาร แตกต่างกัน จากการทบทวนวรรณกรรม และผลการวิจัยในอดีตดังกล่าว ผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางศึกษาสมมติฐานที่ 1

ระดับการศึกษา มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้จากการศึกษางานวิจัยของ สุบิน พุทโสม (2562) พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้รู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ ณัฐวิทย์ เชื้อพรหม และ กิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ (2556) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่แตกต่างกันมีผลต่อความพึงพอใจในการรับบริการที่แตกต่างกัน อีกทั้งผลการศึกษาของ กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ยังพบว่า ประชาชน ในตำบลกู่ทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับการศึกษาของ สิริมา บุรณ์กุศล, ธนาศักดิ์ ช่างกระโทก และอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์ (2563) ที่พบว่า ระดับการศึกษาที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในขณะที่ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการศึกษาของ ณัชชา เจริญไชย (2562) พบว่า ประชาชนในเขต กรุงเทพมหานคร ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน มีการรับรู้ต่างกัน จากการทบทวนวรรณกรรมและผลการวิจัยในอดีตดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางศึกษาสมมติฐานที่ 2

อาชีพ มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์ระหว่างอาชีพกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้จากการศึกษางานวิจัยของ สุบิน พุทโสม (2562) พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่มีอาชีพที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้

บุคคลธรรมดาทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และผลการศึกษาของ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ยังพบว่า ประชาชน ในตำบลทุ่งทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคามผู้ตอบแบบสอบถามที่มีอาชีพแตกต่างกันมีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เช่นเดียวกับการศึกษาของ สิริมา บุรณ์กุล, ธนาศักดิ์ ช่ายกระโทก และอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์ (2563) ที่พบว่า อาชีพ ที่ต่างกันมีความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในขณะที่ปัจจัยด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสารจากการศึกษาของ ณัชชา เจริญไชย (2562) พบว่า ประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครที่มีอาชีพต่างกัน มีการรับรู้ต่างกัน จากการทบทวนวรรณกรรมและผลการวิจัยในอดีตดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางศึกษาสมมติฐานที่ 3

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ความสัมพันธ์ระหว่างรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือนกับความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ผู้วิจัยได้จากการศึกษางานวิจัยของ สุบิน พุทโสม (2562) พบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่มีรายได้สุทธิต่อปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 และผลการวิจัยของ ปิติพงษ์ จันทรพิณสุข (2559) ที่พบว่า รายได้ที่ต่างกันมีผลต่อความต้องการ การเปิดรับและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับ วัฒนธรรมไทยแตกต่างกันจากการทบทวนวรรณกรรมและผลการวิจัยในอดีตดังกล่าวผู้วิจัยจึงนำไปเป็นแนวทางศึกษาสมมติฐานที่ 4

จากการศึกษาวรรณกรรมที่ผู้อื่นได้ทำการวิจัยไว้ โดยมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับเรื่องที่จะทำการศึกษาในครั้งนี้ ตลอดจนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำมาแล้ว พบว่า มีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา การศึกษาการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกช่องทางยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยการวิจัยได้นำแนวคิดเกี่ยวกับ ทฤษฎีภาษีอากร แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติความพอใจและไม่พอใจต่อสิ่งใดหรือเรื่องใด ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของระบบการจัดเก็บภาษี เพื่อให้มีการจัดเก็บภาษีในปัจจุบันให้ถูกต้องครบถ้วน ไม่ต้องการให้มีการเลี่ยงภาษี อย่างไรก็ตามยังไม่มีผู้ใดทำการศึกษาวิจัยในเชิงลึกเกี่ยวกับตัวแปรที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้แต่อย่างใด

ในครั้งนี้ได้รวบรวมแนวคิดและทฤษฎีซึ่งประกอบด้วย แนวคิดเกี่ยวกับภาษีอากร แนวความคิดเกี่ยวกับหลักภาษีอากรที่ดี แนวคิดเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจ แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร แนวคิดเกี่ยวกับความพึงพอใจ และแนวความคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับทัศนคติ เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางใน

การศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก ดังตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทบทวนวรรณกรรม ดังนี้

ปี	เรื่องที่วิจัย	ผู้วิจัย	ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
2563	ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี	สิริมา บุรณ์กุล, ธนาศักดิ์ ข่ายกระโทก และ อัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์	ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้
2562	การศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี	สุบิน พุทโสม	ความรู้สึกรู้สึก ความคิด พฤติกรรม และความพึงพอใจ
2554	แนวทางการบริหารงานให้บริการข้อมูลข่าวสารผ่านอินเทอร์เน็ตขององค์การบริหารส่วนตำบลของจังหวัดสมุทรปราการ	ชุตินา อินทรประเสริฐ	การรับรู้ข่าวสาร ความรู้ความเข้าใจ
2558	การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร	เมธิยา ญาณจินดา และ พัทธนี เขยจรรยา	การรับรู้ข่าวสาร
2559	ความต้องการข้อมูล ข่าวสาร การเปิดรับสื่อ และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร เกี่ยวกับวัฒนธรรมไทยในกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวจีน	ปิติพงษ์ จันทร์เทีญสุข	การเปิดรับและการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร
2550	ความพึงพอใจของประชาชนต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองชลบุรี	สุพา อนันตกุล	การใช้บริการ ลักษณการทำงาน

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทบทวนวรรณกรรม

ปี	เรื่องที่วิจัย	ผู้วิจัย	ตัวแปรที่เกี่ยวข้อง
2562	ประเมินโครงสร้างภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเนปาล	Jit Bahadur K.C. Anant Lal <u>Karn</u> K.C., J., & <u>Karn</u> , A.	รายได้ และอัตราภาษี
2561	ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลทุ่งทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม	กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร	ความรู้ความเข้าใจ
2556	เรื่องทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	วนิสรา สุวรรณมงคล	วิธีการ การบริการ การยื่นแบบ ช้อบบังคับ
2552	ผลกระทบของการกระจายภาษีและผลประโยชน์ในประเทศเกาหลี	Sung, Myung Jae; Jeon, Byung <u>Mok</u> ; Jun, Byung-Hill	รายได้ และอัตราภาษี
2557	ภาษีเงินได้ส่วนบุคคลในบริบทของโครงสร้างภาษี	Irena Szarowska	รายได้ และอัตราภาษี
2551	ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน	พนิตนาถ เอ็นทรัพย์	ทัศนคติ
2555	การศึกษาแรงจูงใจในการชำระภาษีของประชาชน	สุนิศา เกตุแดง	พฤติกรรมการชำระภาษี
2556	ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษี	ศชาธรา บุญอนันต์	โครงสร้างและการปฏิบัติงานของบุคลากร
2555	ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้	สุจิตรา เมืองมูล	ความคิดเห็น ปัญหาและอุปสรรค
2555	การรับรู้ข่าวสารของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับการยื่นแบบแสดงรายการ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	วิไลวรรณ กลมมา	การยื่นแบบแสดงรายการ ความเชื่อมั่น

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทบทวนวรรณกรรม (ต่อ)

2554	ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการ และชำระ ภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ศุขจี มูลทองย้อย	การยื่นแบบแสดงรายการ การชำระภาษี
2556	ศึกษาระดับการเลือกใช้บริการยื่นแบบแสดงรายการชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ต	ธัญนันท์ มงคลธิติวัดน์	การยื่นแบบแสดงรายการ การชำระภาษี
2548	ปัญหาในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของกรมสรรพากร	ไฉยวรรณ ศิระพรหม	การหลบเลี่ยงและการหนีภาษี การรับรู้ข่าวสาร
2554	ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่นจังหวัดชลบุรี	วิจิตรา รักษาสุข	การใช้อินเทอร์เน็ต รายได้ ระดับการศึกษา
2556	ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีหัก ณ ที่จ่าย	วัชรินทร์ สองอ้วน	ความรู้ความเข้าใจในขั้นตอนการยื่นแบบ
2555	ความรู้ ความเข้าใจ ของผู้เสียภาษีอากรที่มีต่อทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 15	สรศักดิ์ พุทธบูชา	ความรู้ ความเข้าใจ
2562	การรับรู้ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อพระราชบัญญัติ ภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้าง	ณัชชา เจริญไชย	การรับรู้
2556	ผลกระทบของการหักภาษี ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลต่อการจัดเก็บภาษีอากร	จิราวุธ โสฬ์พานิช	รัฐบาล ความรู้ ความสามารถ
2551	มูลเหตุของการไม่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษาผู้เสียภาษีที่อยู่ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 10	พิจิตรา อินคาร	จิตสำนึก ทัศนคติ ความรู้ ความสามารถ
2558	ถึงตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	ไพสิน เป็งอ้าย	ความรู้ความเข้าใจ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทบทวนวรรณกรรม (ต่อ)

2551	ตัวแปรที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา กรณีศึกษาจังหวัดสงขลา	ชาคริต ดิษฐานนท์	ความรู้และความเข้าใจ การหลีกเลี่ยงภาษี
2551	การวิเคราะห์ที่ตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา : กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา	แววศรี นันทกนก	ความถูกต้องของการให้บริการ
2551	ตัวแปรและผลกระทบของมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อการบริโภคของภาคเอกชนในประเทศ ในช่วงปี พ.ศ.2550-2558	จारी ธรรมนพรัตน์	รายได้ที่แท้จริง สันติภาพสภาพคล่อง และอัตราเงินเฟ้อ
2555	ทัศนคติของผู้ส่งชาวออกต่างประเทศต่อโครงการจํานำข้าวเปลือกขององค์การคลังสินค้า (อคส.)	เกียรติศักดิ์ กัลยาสิริวัฒน์ และคณะ	ทัศนคติ ผลประโยชน์
2550	ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี	กิ่งแก้ว ถนอมถิน	ประสิทธิภาพการบริการ ความรู้ความเข้าใจ
2556	ความพึงพอใจของประชาชนต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตกรุงเทพมหานคร	ณัฐวิทย์ เชื้อพรหม และกิตติพันธ์ คงสวัสดิ์เกียรติ	ความพึงพอใจ การรับบริการ ความรู้ความเข้าใจ
2550	ทัศนคติของผู้ใช้บริการโทรศัพท์เคลื่อนที่ระบบพรีเพดที่มีต่อช่องทางการเติมเงินทางอินเทอร์เน็ต	ณัฐยา แป้นมัน	การใช้บริการ พฤติกรรม ทัศนคติ
2553	พฤติกรรมการสื่อสารทางการเมืองผ่านสื่อมวลชน สื่อบุคคล สื่ออินเทอร์เน็ต	บุญชริกา เจียงเทียร์	ความรู้ ทัศนคติ
2553	ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการด้านเงินฝากของธนาคารทหารไทย	วันวิสาข์ ทาทอง	ความพึงพอใจ

ตารางที่ 1 ตารางสรุปผลการทบทวนวรรณกรรม (ต่อ)

บทที่ 3

ระเบียบวิธีศึกษา

การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 7 จังหวัด ได้แก่ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตรัง จันทบุรี ปราจีนบุรี และสระแก้ว เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ใช้ข้อมูลปฐมภูมิ ที่ได้จากแบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 ราย ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้คือ

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้คือ ผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ทั้ง 7 จังหวัด ดังต่อไปนี้ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ตรัง จันทบุรี ปราจีนบุรี และสระแก้ว ซึ่งในปี 2563 มีจำนวนผู้ยื่นแบบ ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91 ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างวันที่ 1 มกราคม ถึง 9 กันยายน 2563 จำนวน 1,134,853 ราย ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 4,841,806 คน (ประกาศสำนักทะเบียนกลาง ณ วันที่ 8 มกราคม 2564) สำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ สูตรการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อน +/- 5 %

$$n = \frac{N}{1+N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดตัวอย่าง

N = ขนาดประชากรที่ใช้ในการศึกษา

e = ค่าระดับความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่ยอมรับได้ (กำหนด $e = 0.05$)

แทนค่า

$$n = \frac{4,841,806}{1+4,841,806(0.05)^2}$$

= 400 ตัวอย่าง

ซึ่งจากการคำนวณนำมาซึ่งขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม คือ 400 ตัวอย่าง โดยผู้วิจัยจะทำการ แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างโดยตรง จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวอย่างแบบ การสุ่มแบบโควตา (Quota Sampling) จาก 7 จังหวัด รวมเป็นจำนวน 400 ตัวอย่าง ดังนี้

ชลบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 167 ราย
ระยอง	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 78 ราย
ฉะเชิงเทรา	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 18 ราย
ตราด	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 8 ราย
จันทบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 69 ราย
ปราจีนบุรี	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 48 ราย
สระแก้ว	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ต้องเก็บข้อมูล = 11 ราย

สำหรับการกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างได้ใช้ สูตรการกำหนดขนาดตัวอย่างของ Taro Yamane (1973) โดยกำหนดความเชื่อมั่นไว้ที่ระดับร้อยละ 95 และความคาดเคลื่อน +/-5%

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือแบบสอบถาม เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แล้วนำมาปรับปรุงใช้ให้เหมาะสมกับการ ศึกษาวิจัยในครั้งนี้ แบ่งเนื้อหาของคำถามออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ ลักษณะ แบบสอบถาม เป็นแบบตัวเลือก โดยครอบคลุมข้อมูลเกี่ยวกับ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ ได้แก่การแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา จำนวน 16 ข้อ ใช้ วิธีการวัดแบบ Likert Scale 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนไว้ 5 ระดับความคิดเห็น คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีทั้งหมด 4 ตัวแปร และในข้อ 5 เป็นการวัดตัวเลขที่แท้จริงจากผู้ตอบ แบบสอบถาม ดังนี้

1. ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษี มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)
2. การได้รับข้อมูลและข่าวสาร มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)
3. ความพึงพอใจต่อการให้บริการ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)
4. ทศนคติ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)
5. อัตราภาษีที่ชำระ มีจำนวนคำถามทั้งหมด 1 ข้อ โดยการระบุอัตราภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดาเป็นเปอร์เซ็นต์ในช่องว่าง เป็นการวัดตัวเลขที่แท้จริง

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ใช้วิธีการวัดแบบ Likert scale 5 ระดับ มีเกณฑ์การให้คะแนนเหมือนกับส่วนที่ 2 มีทั้งหมด 2 ตัวแปร ดังนี้

1. การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)
2. ความถูกต้อง มีจำนวนคำถามทั้งหมด 4 ข้อ (ข้อที่ 1-4)

ในการออกแบบสอบถามเพื่อใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้ศึกษาใช้แบบสอบถามระดับความคิดเห็นแบบ Likert Scale ระดับ 1-5 โดยมีระดับดังนี้

ระดับ Likert Scale	ความคิดเห็น
5	เห็นด้วยมากที่สุด
4	เห็นด้วยมาก
3	เห็นด้วยปานกลาง
2	เห็นด้วยน้อย
1	เห็นด้วยน้อยที่สุด

วิธีการแปลผลแบบสอบถาม ผู้ศึกษาได้ใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของคะแนนเฉลี่ยของระดับความคิดเห็น โดยจัดระดับช่วงคะแนนแต่ละช่วงไม่เท่ากัน ดังนี้

$$\frac{\text{คะแนนสูงสุด}-\text{คะแนนต่ำสุดช่วงคะแนน}}{5} = \frac{5-1}{5} = 0.80$$

เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยความคิดเห็น มีการแบ่งอันตรภาคชั้น โดยใช้เกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยของ Likert (1932, p.55) มาประยุกต์ใช้ดังนี้

- ระดับค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด
- ระดับค่าเฉลี่ย 3.50-4.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก
- ระดับค่าเฉลี่ย 2.50-3.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง
- ระดับค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อย
- ระดับค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง มีความคิดเห็นอยู่ในระดับน้อยที่สุด

3.3 การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

3.3.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับร่าง

3.3.1.1 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามฉบับร่างโดย

ผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยคั้งนี้ จำนวน 3 ท่าน สำหรับเกณฑ์ในการตรวจพิจารณาข้อคำถาม มีดังนี้ (สุรพงษ์ คงสัตย์และธีรชาติ ธรรมวงศ์, 2551)

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ตรงตามวัตถุประสงค์

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามวัดได้ไม่ตรงตามวัตถุประสงค์

3.3.1.2 หลังจากนั้นนำผลคะแนนที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาคำนวณหาค่า IOC ตามสูตร

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.50-1.00 มีค่าความเที่ยงตรง ใช้ได้

ข้อคำถามที่มีค่า IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องปรับปรุง ยังใช้ไม่ได้

3.3.1.3 การตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถามฉบับร่างของการวิจัยในครั้งนี้ มีค่าความตรงเชิงเนื้อหาที่ระดับ 0.60 ถึง 1.00 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่มีค่าความเที่ยงตรงใช้ได้

3.3.2 การตรวจสอบความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามฉบับร่าง

หลังจากได้ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาของแบบสอบถามฉบับร่างแล้ว ได้ทำ pilot test แบบสอบถามจากกลุ่มผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือจำนวน 40 คน

โดยศิริชัย กาญจนวาสี (2544) ได้กล่าวว่า การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือที่มีค่ามากกว่า 0.5 ถือว่าใช้ได้ อย่างไรก็ตามได้มีการพิจารณาจากเกณฑ์การประเมินความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ดังนี้

ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา	การแปลความหมายระดับความเที่ยง
มากกว่า 0.9	ดีมาก
มากกว่า 0.8	ดี
มากกว่า 0.7	พอใช้
มากกว่า 0.6	ค่อนข้างพอใช้
มากกว่า 0.5	ต่ำ
น้อยกว่า 0.5	ไม่สามารถรับได้

3.3.3 การตรวจสอบความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายในของแบบสอบถามฉบับร่างในครั้งนี้ของผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีค่าความเที่ยงสัมประสิทธิ์แอลฟาที่ระดับ 0.84 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ระดับดี

3.3.4 เมื่อตรวจสอบคุณภาพแบบสอบถามผ่านเกณฑ์แล้ว นำแบบสอบถามฉบับร่างไปสร้างเป็นแบบสอบถามฉบับจริงเพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลต่อไป

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในลักษณะดังนี้

ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data)

เป็นข้อมูลที่ผู้ศึกษาได้ทำการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กับกลุ่มตัวอย่างที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 7 จังหวัด ซึ่งข้อมูลประกอบด้วย ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และ ความสนใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ซึ่งได้ดำเนินการดังนี้

1. แจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ทั้ง 7 จังหวัด จำนวน 400 คน โดยทำการแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง
2. ดำเนินการตรวจสอบความถูกต้องและความครบถ้วนของคำตอบ ที่ได้รับการตอบกลับ ทั้งหมด 400 ฉบับ เพราะผู้ศึกษาได้ทำการนั่งรอจนกระทั่งผู้ตอบแบบสอบถามตอบเสร็จ ทำให้ได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์ทั้งหมด 400 ฉบับ คิดเป็นจำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับทั้งสิ้นเป็นร้อยละ 100 ของแบบสอบถามที่ส่งไปทั้งหมด 400 ฉบับ ซึ่งสอดคล้องกับ Aaker , Kumay and Say (2001) ที่นำเสนอว่า การส่งแบบสอบถามต้องได้รับกลับคืนมาอย่างน้อยร้อยละ 20 จึงจะเป็นที่ยอมรับได้
3. เลือกแบบสอบถามครบถ้วน และนำแบบสอบถามทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ทางสถิติ

ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data)

การเก็บข้อมูลมาจากการศึกษาค้นคว้าทางเอกสาร บทความ และข้อมูลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยมีสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

3.5.1 สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics)

3.5.1.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ค่าร้อยละ (Percentage) (วาโร เฟ็งส์วัสดี, 2551) โดยมีสูตรดังนี้

สูตร	P	=	$\frac{f}{n} \times 100$
เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	F	แทน	ความถี่ที่ต้องการแปลงให้เป็นร้อยละ
	n	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

3.5.1.2 การวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปร ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ค่าเฉลี่ย (Mean) (วาโร เฟ็งสวัสต์ดี, 2551) โดยมีสูตรดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนคะแนน หรือข้อมูลทั้งหมด

3.5.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (วาโร เฟ็งสวัสต์ดี, 2551) โดยมีสูตรดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum (X - \bar{X})^2}{n - 1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

X แทน ข้อมูลหรือคะแนนแต่ละตัว

\bar{X} แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนข้อมูลหรือคะแนนทั้งหมด

3.5.2 สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics)

3.5.2.1 การตรวจสอบข้อตกลงเบื้องต้นเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรอิสระ ได้แก่ ค่า Tolerance และค่า VIF (Variance inflation factor) โดยค่า Tolerance (ค่าการยอมรับ) ต้องมีค่ามากกว่า 0.1 และ VIF ต้องมีค่าไม่เกิน 10 จึงจะถือว่าไม่เกิดปัญหาความสัมพันธ์

3.5.2.2 การวิเคราะห์หาค่าสหสัมพันธ์โดยใช้สถิติการวิเคราะห์สัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation Analysis) ใช้ในการอธิบายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด

3.5.2.3 การวิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ซึ่งมีตัวแปรอิสระที่มีมากกว่า 1 ตัว กับตัวแปรตามที่มีตั้งแต่ 1 ตัวแปรขึ้นไป ที่มีระดับนัยสำคัญ 0.05

เพื่อความสะดวกในการวิเคราะห์ข้อมูล จึงกำหนดอักษรย่อของตัวแปรและตัวชี้วัดดังตารางที่ 1

ชื่อภาษาไทยของตัวแปร/ ตัวชี้วัด	ชื่อภาษาอังกฤษของตัวแปร/ ตัวชี้วัด	อักษรย่อ
ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	Factor	FAC
ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี	Knowledge	KNO
การได้รับข้อมูลและข่าวสาร	Information	INF
ความพึงพอใจในการให้บริการ	Satisfaction	SAT
ทัศนคติ	Attitude	ATT
อัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด	Tax rate	TAX
ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้	Voluntary	VOL
การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา	On time	ONT
ความถูกต้อง	Correct	COR

ตารางที่ 2 ตารางแสดงชื่อภาษาไทย ชื่อภาษาอังกฤษ อักษรย่อ ของตัวแปรและตัวชี้วัด

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ระยะเวลาประมาณ 4 เดือน ตั้งแต่เดือน มกราคม - เมษายน 2564

1. ขั้นตอนการเตรียมการ : ค้นหาชื่อเรื่องหรือปัญหาที่จะทำ ศึกษาเอกสารและรายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้อง และรวบรวมข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็น
2. ขั้นตอนการเก็บข้อมูล เลือกประชากรตัวอย่าง
3. ขั้นตอนการประมวลผลข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล ลงรหัส ตรวจสอบรหัส นำข้อมูลเข้าเครื่อง และทำการบรรณาธิการด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ เขียนโปรแกรมเพื่อทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติต่างๆ ตามที่กำหนดไว้ รวมทั้งแปลผลข้อมูล
4. การเขียนรายงาน และการเผยแพร่ผลงาน เขียนรายงานการวิจัย จัดพิมพ์

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบการนำเสนอผลการวิเคราะห์ของผลการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตราภาษีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตราภาษีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้มีการกำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อของตัวแปรที่ศึกษา ดังนี้

สำหรับการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติ รวมถึงกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรและค่าสถิติ เพื่อให้การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีความเข้าใจตรงกันเกี่ยวกับสัญลักษณ์ต่างๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งสามารถแสดงได้ดังนี้

n หมายถึง จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

\bar{X} หมายถึง ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean)

S.D. หมายถึง ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

t หมายถึง ค่าสถิติทดสอบความมีนัยสำคัญค่าคงที่และสัมประสิทธิ์จากการแจกแจงแบบ

t-Distribution

F หมายถึง ค่าสถิติทดสอบตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์เชิงเส้นกับตัวแปรตามมีนัยสำคัญ

จากการแจกแจงแบบ F-Distribution

P หมายถึง ระดับนัยสำคัญทางสถิติ (Significance)

R หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหพันธ์ (Pearson Correlation)

R² หมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ

Sig หมายถึง ค่านัยสำคัญทางสถิติ (Significant)

* หมายถึง ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

FAC	หมายถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
KNO	หมายถึง ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี
INF	หมายถึง การได้รับข้อมูลและข่าวสาร
SAT	หมายถึง ความพึงพอใจในการให้บริการ
ATT	หมายถึง ทักษะคนดี
TAX	หมายถึง อัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย
VOL	หมายถึง ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้
ONT	หมายถึง การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา
COR	หมายถึง ความถูกต้อง

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 400 คน ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษาสูงสุด อาชีพ และรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน แสดงผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นจำนวน และค่าร้อยละ รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 3-9 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	160	40.00
หญิง	240	60.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 3 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 240 คน (ร้อยละ 60.00) รองลงมา เป็นเพศชาย จำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 4 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30 ปี	80	20.00
30-40 ปี	160	40.00
41-50 ปี	100	25.00
มากกว่า 50 ปีขึ้นไป	60	15.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 4 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 30-40 ปี จำนวน 160 คน (ร้อยละ 40.00) รองลงมา มีอายุ 41-50 ปี จำนวน 100 คน (ร้อยละ 25.00) มีอายุต่ำกว่า 30 ปี จำนวน 80 คน (ร้อยละ 20.00) และน้อยที่สุด มีอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 60 คน (ร้อยละ 15.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 5 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โสด	103	25.75
สมรส	171	42.75
หม้าย	39	9.75
ไม่ได้จดทะเบียนสมรส	87	21.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 5 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพสมรส จำนวน 171 คน (ร้อยละ 42.75) รองลงมา มีสถานภาพโสด จำนวน 103 คน (ร้อยละ 25.75) มีสถานภาพไม่ได้จดทะเบียนสมรส จำนวน 87 คน (ร้อยละ 21.75) และน้อยที่สุด มีสถานภาพหม้าย จำนวน 39 คน (ร้อยละ 9.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษาสูงสุด

ระดับการศึกษาสูงสุด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	197	49.25
ปริญญาตรี	187	46.75
ปริญญาโท	12	3.00
ปริญญาเอก	4	1.00
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 6 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 197 คน (ร้อยละ 49.25) รองลงมา มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 187 คน (ร้อยละ 46.75) มีระดับการศึกษาปริญญาโท จำนวน 12 คน (ร้อยละ 3.00) และน้อยที่สุดระดับปริญญาเอก จำนวน 4 คน (ร้อยละ 1.00) ตามลำดับ

ตารางที่ 7 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลูกจ้าง / พนักงานบริษัท	251	62.75
ข้าราชการ/พนักงาน รัฐวิสาหกิจ	75	18.75
เจ้าของกิจการ/งานส่วนตัว	59	14.75
อื่น ๆ	15	3.75
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 7 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอาชีพลูกจ้าง/พนักงานบริษัท จำนวน 251 คน (ร้อยละ 62.75) รองลงมา มีอาชีพข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 75 คน (ร้อยละ 18.75) มีอาชีพเจ้าของกิจการ/งานส่วนตัว จำนวน 59 คน (ร้อยละ 14.75) และน้อยที่สุด มีอาชีพอื่น ๆ จำนวน 15 คน (ร้อยละ 3.75) ตามลำดับ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน

รายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 20,000 บาท	42	10.50
20,000-30,000 บาท	195	48.75
30,001-40,000 บาท	122	30.50
มากกว่า40,000 บาท ขึ้นไป	41	10.25
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 8 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 20,000 - 30,000 บาท จำนวน 195 คน (ร้อยละ 48.75) รองลงมา มีมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 30,001 - 40,000 บาท จำนวน 122 คน (ร้อยละ 30.50) มีมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน ต่ำกว่า 20,000 จำนวน 42 คน (ร้อยละ 10.50) และน้อยที่สุดมีรายได้ส่วนบุคคลต่อเดือน 40,000 บาทขึ้นไป จำนวน 41 คน (ร้อยละ 10.25) ตามลำดับ

ตารางที่ 9 แสดงจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด

ผู้ตอบ/ไม่ตอบ แบบสอบถามปลายเปิด	จำนวน	ร้อยละ
ด้านอัตตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย		
1. ผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	400.00	100.00
2. ผู้ไม่ตอบแบบสอบถามปลายเปิด	0.00	0.00
รวม	400.00	100.00

จากตารางที่ 9 พบว่าผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ในจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 400 คน มีผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด คิดเป็นร้อยละ 100.00

4.2 การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

การวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ เป็นการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไป เป็นการพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรว่ามีมากน้อยเพียงใด ต้องพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient) เป็นค่าวัดความสัมพันธ์ ดังนั้นจึงต้องตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระเพื่อให้แน่ใจว่าตัวแปรอิสระสามารถคงอยู่ในสมการตัวแปรได้ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 การวิเคราะห์

ความสัมพันธ์จะพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่าน้อยกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวมีความสัมพันธ์กัน หากค่า Sig. (2-tailed) มีค่ามากกว่า 0.05 แสดงว่า ตัวแปรสองตัวไม่มีความสัมพันธ์กันและค่าเครื่องหมาย (+,-) หน้าตัวเลขสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ บอกทิศทางของความสัมพันธ์ ดังนี้

r เป็นเครื่องหมาย + หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางเดียวกัน

r เป็นเครื่องหมาย - หมายถึง มีความสัมพันธ์กันในทิศทางตรงกันข้าม

จากนั้นจึงจะทำการวิเคราะห์ระดับความสัมพันธ์ของตัวแปรโดยจะพิจารณาจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตามเกณฑ์ต่อไปนี้ (อโนทัย ตรีวานิช, 2552) (แสดงดังตารางที่ 10)

เมื่อ r แทนค่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์

$r < 0.20$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรน้อย

$0.21 < r \leq 0.40$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรค่อนข้างน้อย

$0.41 < r \leq 0.60$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปานกลาง

$0.61 < r \leq 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวค่อนข้างมาก

$r > 0.80$ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมาก

การนำค่าสัมประสิทธิ์มาใช้ได้อย่างเหมาะสมจะต้องเป็นข้อมูลที่มีความสัมพันธ์เชิงเส้นเท่านั้น ดังนั้นก่อนที่จะทำการวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ (Multiple Linear Regressions) จำเป็นที่จะต้องมีการตรวจสอบว่าตัวแปรต่าง ๆ เป็นไปตามเงื่อนไขของวิเคราะห์การถดถอยเชิงเส้นพหุคูณหรือไม่ และเงื่อนไขที่จะยอมรับได้ว่ามีความสำคัญมากคือ ตัวแปรอิสระทั้งหมดที่ใช้ในการศึกษาต้องเป็นอิสระต่อกันหรือไม่มีความสัมพันธ์ระหว่างกันเกิน 0.8) โดยกำหนดให้ ดังตารางที่ 10

KNO หมายถึง ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี

INF หมายถึง การได้รับข้อมูลและข่าวสาร

SAT หมายถึง ความพึงพอใจในการให้บริการ

ATT หมายถึง ทศนคติ

TAX หมายถึง อัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด

ตารางที่ 10 ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน (Pearson Correlation)

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ

Independent variable	Correlation coefficient (r)				
	KNO	INF	SAT	ATT	TAX
KNO	1				
INF	0.455**	1			
SAT	0.129**	0.271**	1		
ATT	0.083**	0.156**	0.198**	1	
TAX	0.317**	0.245**	0.519**	0.283**	1

** Significant at the 0.01 * Significant at the 0.05

จากตารางที่ 10 พบว่าตัวแปรอิสระและตัวแปรควบคุมทั้งหมดมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์กันน้อยกว่า 0.80 จึงไม่ก่อให้เกิดปัญหาภาวะร่วมเส้นตรง ในการวิเคราะห์การถดถอยพหุ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจในด้านการเสียภาษี (KNO) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการได้รับข้อมูลข่าวสาร (INF) เท่ากับ 0.455 ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) เท่ากับ 0.129 ทักษะคดี (ATT) เท่ากับ 0.083 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) เท่ากับ 0.317 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01
2. การได้รับข้อมูลข่าวสาร (INF) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทักษะคดี (ATT) เท่ากับ 0.156 ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) เท่ากับ 0.271 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) เท่ากับ 0.245 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01
3. ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับทักษะคดี (ATT) เท่ากับ 0.198 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) เท่ากับ 0.519 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05
4. ทักษะคดี (ATT) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) เท่ากับ 0.283 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระข้างต้น พบว่า ตัวแปรอิสระแต่ละตัวส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ แสดงให้เห็นว่าข้อมูลไม่มีปัญหาที่ตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์กันเอง (Multicollinearity) ที่จะส่งผลกระทบต่อผลการทดสอบสมการการถดถอยเชิงเส้นพหุคูณ

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทัศนคติ และอัตราภาษีที่ชำระ นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปของตารางแสดงเป็นค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 10 – 15 ดังนี้

ตารางที่ 11 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวม

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพรวม	\bar{x}	S.D.	ระดับข้อเท็จจริง
ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี	2.94	0.90	ปานกลาง
ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร	3.24	0.80	ปานกลาง
ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ	3.69	0.88	มาก
ด้านทัศนคติ	3.81	0.90	มาก
ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด	3.65	0.82	มาก
รวม	3.46	0.86	ปานกลาง

จากตารางที่ 11 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับ ปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.90) มีการได้รับข้อมูลและข่าวสาร เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.80) ความพึงพอใจต่อการให้บริการ เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.88) มีทัศนคติที่ดีต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.81$, S.D. = 0.90) และได้ชำระอัตราภาษีครั้งล่าสุด เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.65$, S.D. = 0.82)

ตารางที่ 12 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี	\bar{x}	S.D.	ระดับข้อเท็จจริง
1. มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน	3.41	1.02	ปานกลาง

2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทของเงินได้พึงประเมิน	2.80	0.98	ปานกลาง
3. มีความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	2.79	1.02	ปานกลาง
4. ความเข้าใจในเรื่องสิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษี	2.75	1.03	ปานกลาง
รวม	2.94	0.90	ปานกลาง

จากตารางที่ 12 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.41$, S.D. = 1.02) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทของเงินได้พึงประเมิน เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.80$, S.D. = 0.98) มีความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.79$, S.D. = 1.02) และความเข้าใจในเรื่องสิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.75$, S.D. = 1.03)

ตารางที่ 13 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร	\bar{x}	S.D.	ระดับข้อเท็จจริง
1. ท่านได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร	2.26	1.21	น้อย
2. ท่านได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษี	3.26	0.92	ปานกลาง
3. ท่านได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร	3.86	1.08	มาก
4. ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร	3.60	1.00	มาก
รวม	3.24	0.80	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร เฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ($\bar{x} = 2.26$, S.D. = 1.21) ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.26$, S.D. = 0.92) ได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.86$, S.D. = 1.08) และ ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.60$, S.D. = 1.00)

ตารางที่ 14 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านความพึงพอใจในการให้บริการ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ข้อเท็จจริง
1. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย	3.95	0.98	มาก
2. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่	3.69	0.99	มาก
3. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง	3.53	1.05	มาก
4. มีความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวกและรวดเร็ว	3.58	1.06	มาก
รวม	3.69	0.88	มาก

จากตารางที่ 14 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.95$, S.D. = 0.98) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่ เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.99) มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.53$, S.D. = 1.05) และ มีความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวกและรวดเร็ว เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.58$, S.D. = 1.06)

ตารางที่ 15 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านทัศนคติ

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านทัศนคติ	\bar{x}	S.D.	ระดับ ข้อเท็จจริง
1. ท่านมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี	3.67	1.01	มาก
2. มีความมั่นใจว่ารัฐนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศ	3.76	1.05	มาก
3. มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง	4.03	1.00	มาก
4. มีความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม	3.80	1.00	มาก
รวม	3.81	0.90	มาก

จากตารางที่ 15 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 1.01) มีความมั่นใจว่ารัฐนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.76$, S.D. = 1.05) มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.03$, S.D. = 1.00) และ มีความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.80$, S.D. = 1.00)

ตารางที่ 16 แสดงผลการวิเคราะห์ความถี่ของข้อมูลปัจจัยด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด แสดงค่าความถี่ตามอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด	จำนวน	ร้อยละ
1. อัตราภาษี 0% (ได้รับการยกเว้น)	19.00	4.75
2. อัตราภาษี 5%	168.00	42.00
3. อัตราภาษี 10%	172.00	43.00
4. อัตราภาษี 15%	30.00	7.50
5. อัตราภาษี 20%	6.00	1.50
6. อัตราภาษี 25%	2.00	0.50
7. อัตราภาษี 30%	3.00	0.75
รวม	400.00	100.00

การวิเคราะห์อัตราความถี่ของอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุดของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด จากตารางที่ 16 พบว่า ส่วนใหญ่ชำระภาษีบุคคลธรรมดาในอัตรา 10% รองลงมาคืออัตรา 5% มีเพียงส่วนน้อยที่ชำระภาษีบุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 25 ทั้งนี้มีบางส่วนที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้

การวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาและความถูกต้อง นำเสนอผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของตารางแสดงเป็นค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน รายละเอียดปรากฏตามตารางที่ 16 – 18 ดังนี้

ตารางที่ 17 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ โดยภาพรวม

ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ โดยภาพรวม	\bar{x}	S.D.	ระดับ ข้อเท็จจริง
1. การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา	3.88	0.80	มาก
2. ความถูกต้อง	3.99	0.86	มาก
รวม	3.77	0.81	มาก

จากตารางที่ 17 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่ ($\bar{x} = 3.88$, S.D. = 0.80) และ ความถูกต้อง เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ที่ ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.86)

ตารางที่ 18 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา

ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา	\bar{x}	S.D.	ระดับ ข้อเท็จจริง
1. ท่านตระหนักถึงความสำคัญของการยื่นแบบตามกำหนดวันและเวลาที่สรรพากรประกาศ	3.66	0.96	มาก
2. ท่านให้ความสำคัญกับการยื่นแบบยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ	3.77	0.92	มาก
3. ท่านให้ความสำคัญกับการขยายระยะเวลาในการยื่นแบบฯ เสียภาษี	3.67	0.94	มาก
4. ท่านให้ความสำคัญกับโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลการยื่นภาษีเบื้องต้น	3.99	0.92	มาก
รวม	3.77	0.81	มาก

จากตารางที่ 18 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถาม ตระหนักถึงความสำคัญของการยื่นแบบตามกำหนดวันและเวลาที่สรรพากรประกาศ เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.66$, S.D. = 0.96) ให้ความสำคัญกับการยื่นแบบยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.77$, S.D. = 0.92) ให้ความสำคัญกับการขยายระยะเวลาในการยื่นแบบฯ เสียภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.67$, S.D. = 0.94) และให้ความสำคัญกับโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลการยื่นภาษีเบื้องต้น เฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.99$, S.D. = 0.92)

ตารางที่ 19 แสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านความถูกต้อง

ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง	\bar{x}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานจากเจ้าหน้าที่	3.42	0.74	ปานกลาง
2. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลเข้าระบบอย่างถูกต้อง	2.94	0.90	ปานกลาง
3. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันข้อมูลในการยื่นแบบภาษี	3.24	0.80	ปานกลาง
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันการรับชำระภาษีด้วยใบเสร็จรับเงิน	3.69	0.88	มาก
รวม	3.81	0.90	มาก

จากตารางที่ 19 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานจากเจ้าหน้าที่ เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.42$, S.D. = 0.74) ให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลเข้าระบบอย่างถูกต้อง เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 2.94$, S.D. = 0.90) ให้ความสำคัญกับการยืนยันข้อมูลในการยื่นแบบภาษี เฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.80) อยู่ในระดับปานกลาง มีการยืนยันตอบข้อมูลทันทีเมื่อทำรายการ ยื่นแบบภาษีสำเร็จ ($\bar{x} = 3.24$, S.D. = 0.80) ให้ความสำคัญกับการยืนยันการรับชำระภาษีด้วยใบเสร็จรับเงิน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.69$, S.D. = 0.88)

4.5 ผลการทดสอบสมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรารภาษีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียง

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา โดยวิธี Enter

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.845	0.083		7.809	0.000		
ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี	0.061	0.029	0.064	2.144	0.033	0.626	1.597
ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร	-0.080	0.042	-0.073	-1.876	0.061	0.360	2.775
ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ	0.024	0.055	0.024	0.429	0.668	0.173	5.786
ด้านทัศนคติ	0.843	0.047	0.882	17.974	0.000***	0.230	4.352
ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด	0.517	0.021	0.054	4.672	0.027	0.591	2.437

R = 0.912, R² = 0.832, Adjusted. R² = 0.815, SE_{est} = 0.482, F = 297.42, Sig. = 0.000***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 20 พบว่า ความรู้ความเข้าใจด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ และทัศนคติ ของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 (Sig.=0.000) เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ทัศนคติ (B = 0.843) ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (B=0.517) ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร (B=-0.80) ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี (B=0.061) และด้านความพึงพอใจในการให้บริการ (B= 0.024) และ ทั้งนี้ด้านความรู้และความเข้าใจด้านการเสียภาษี ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทัศนคติ และด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีความสัมพันธ์กับความสมัครใจในทิศทางเดียวกัน ส่วนด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความสมัครใจในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรอิสระได้แก่ ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทัศนคติ และด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 81.50 (Adjusted. R² = 0.815) ที่เหลืออีกร้อยละ 18.50 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.482 (SE_{est} = 0.482) มีค่า Tolerance ต่ำสุดอยู่ที่ 0.173 และ VIF สูงสุดอยู่ที่ 5.786 ซึ่งไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดจึงถือว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) (กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา, 2558, น.352-353) โดยปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลามากที่สุด คือปัจจัยด้านด้านทัศนคติ (B = 0.882)

ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.061 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.064 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.144 โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติ Sig เท่ากับ 0.033 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.033 < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.064 หมายความว่า ด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการยื่นแบบตรงเวลาเพิ่มขึ้น 0.064

ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ -0.080 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ -0.073 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ -1.876 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.061 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.061 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร ไม่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา

ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.024 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.024 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 0.429 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.668 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.668 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ไม่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา

ด้านทัศนคติ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.843 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.882 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 17.974 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.000* < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านทัศนคติ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.882 หมายความว่า ด้านทัศนคติ ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านทัศนคติ มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านการยื่นแบบตรงเวลาเพิ่มขึ้น 0.882

ด้านอัตรากาซีที่ชำระครั้งล่าสุด ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.517 ค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.054 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.672 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.027 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.027 < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านอัตรากาซีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.054 หมายความว่า ด้านอัตรากาซีที่ชำระครั้งล่าสุด ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านอัตรากาซีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพิ่มขึ้น 0.054

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรากาซีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบสมมติฐานปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง โดยวิธี Enter

ตัวแปร	B	Std. Error	β	t	Sig.	Tolerance	VIF
ค่าคงที่	0.792	0.098		7.015	0.000		
ด้านความรู้และความเข้าใจในด้าน การเสียภาษี	0.043	0.034	0.047	1.271	0.204	0.626	1.597
ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร	0.240	0.050	0.235	4.792	0.000	0.360	2.775
ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ	0.066	0.065	0.072	1.009	0.314	0.173	5.786
ด้านทัศนคติ	0.491	0.055	0.545	8.849	0.000***	0.230	4.352
ด้านอัตรากาซีที่ชำระครั้งล่าสุด	0.247	0.041	0.052	2.478	0.029	0.591	2.437

$R = 0.875$, $R^2 = 0.766$, Adjusted. $R^2 = 0.759$, $SE_{est} = 0.538$, $F = 125.71$, Sig. = 0.000***

*** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 21 พบว่า ความรู้ความเข้าใจด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ และทัศนคติ และอัตรากาซีที่ชำระของผู้มีหน้าที่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดามีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 (Sig.=0.000)

เรียงลำดับอิทธิพลของตัวแปรอิสระ ดังนี้ ทศนคติ ($B = 0.491$) ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด ($B=0.247$) ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร ($B=0.240$) ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ($B= 0.066$) และด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี ($B=0.043$) ทั้งนี้ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทศนคติ และด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีความสัมพันธ์กับความสมัครใจในทิศทางเดียวกัน ส่วนด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสารมีความสัมพันธ์กับความสมัครใจในทิศทางตรงกันข้าม

ผลการวิเคราะห์ พบว่า ตัวแปรอิสระได้แก่ ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทศนคติ และด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีอำนาจในการพยากรณ์ร้อยละ 75.90 (Adjusted. $R^2 = 0.759$) ที่เหลืออีกร้อยละ 24.10 เป็นอิทธิพลจากตัวแปรอื่นที่ไม่ได้ทำการศึกษาในครั้งนี้ และมีความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์เท่ากับ 0.538 ($SE_{est} = 0.538$) มีค่า Tolerance ต่ำสุดอยู่ที่ 0.173 และ VIF สูงสุดอยู่ที่ 5.786 ซึ่งไม่เกินเกณฑ์ที่กำหนดจึงถือว่าไม่มีปัญหาความสัมพันธ์ร่วมเส้นตรงพหุ (Multicollinearity) (กัลยา วานิชย์บัญชา และฐิตา วานิชย์บัญชา, 2558, น.352-353) โดยปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลามากที่สุด คือปัจจัยด้านด้านทศนคติ ($B = 0.545$)

ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.043 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.047 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.271 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.204 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.204 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี ไม่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง

ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.240 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.235 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 4.792 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.000 < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.235 หมายความว่า ด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือด้านความถูกต้องเพิ่มขึ้น 0.235

ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ พบว่าค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.066 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.072 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 1.009 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.314 ซึ่งมากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.314 > 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ไม่มีผลความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง

ด้านทัศนคติ ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.491 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.545 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 8.849 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.000* ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.000* < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านทัศนคติ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้อง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.545 หมายความว่า ด้านทัศนคติ ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านทัศนคติ มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านความถูกต้องเพิ่มขึ้น 0.545

ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนปกติ (B ของ unstandardized coefficients) เท่ากับ 0.247 ค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta ของ standardized coefficients) เท่ากับ 0.052 และค่าสถิติทดสอบ t เท่ากับ 2.478 โดยมีระดับนัยสำคัญของสถิติทดสอบ Sig เท่ากับ 0.029 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (Sig. = 0.027 < 0.05) แสดงให้เห็นว่าตัวแปรด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์ถดถอยคะแนนมาตรฐาน (Beta) พบว่า มีค่าเท่ากับ 0.052 หมายความว่า ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย ส่งผลเชิงบวก ถ้าด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย มีผลมากขึ้น 1 หน่วย จะมีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้ด้านความถูกต้องเพิ่มขึ้น 0.052

ตารางที่ 22 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานการศึกษา

สมมติฐาน	ผลการทดสอบ สมมติฐาน
<p>ที่ 1 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทักษะคดี อัตราภาษีที่ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก แยกตามปัจจัยได้ดังนี้</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%</p>
<p>ปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 90%</p>
<p>ความพึงพอใจในการให้บริการ</p>	<p>ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม</p>
<p>ทักษะคดี</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99%</p>
<p>อัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%</p>

<p>ที่ 2 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและ ข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทักษะคดี อัตราภาษีที่ ชำระ มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความ ถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก แยก ตามปัจจัยได้ดังนี้</p>	
<p>ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี</p>	<p>ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม</p>
<p>ปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99% ไม่มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม</p>
<p>ความพึงพอใจในการให้บริการ</p>	
<p>ทักษะคดี</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 99%</p>
<p>อัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด</p>	<p>มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น 95%</p>

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก” นั้น ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา (ภ.ง.ด.90 และ ภ.ง.ด.91) โดยกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา คือ ผู้มีเงินได้ที่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และต้องยื่นแบบแสดงรายการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแล้วอย่างน้อย 1 ครั้ง จำนวน 400 คน ด้วยวิธีทางสถิติ ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร (Pearson Chi-square) โดยทำการวิเคราะห์ผลแบ่งเป็น 3 ส่วน ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการศึกษา

5.1.1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เพศหญิง จำนวน 240 คน คิดเป็นร้อยละ 60 มีอายุ 30 – 40 ปี จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 40 มีสถานภาพสมรส จำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.75 มีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน 197 คน คิดเป็นร้อยละ 49.25 มีอาชีพ ลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน จำนวน 251 คน คิดเป็นร้อยละ 62.75 มีรายได้ 20,000-30,000 บาท จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 48.75

5.1.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา โดยภาพ

การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ด้านความพึงพอใจในการให้บริการ ด้านทัศนคติ และอัตราภาษีที่ชำระ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.46 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านความรู้และความเข้าใจในการเสียภาษี โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.94 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับปานกลาง ทุกข้อ ประกอบด้วย มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.41 มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทของเงินได้พึงประเมินมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.80 มีความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.79 และมีความเข้าใจเรื่องสิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษีมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75

ด้านการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.24 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า มีตั้งแต่ระดับความคิดเห็นน้อย ปานกลาง และมาก ประกอบด้วย ได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.26 ได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษีอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.26 ได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 และ ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.69 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประกอบด้วย มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.53 และมีความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวกและรวดเร็ว มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58

ด้านทัศนคติ โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากทุกข้อ ประกอบด้วย มีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 มีความมั่นใจว่ารัฐนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.03 และ มีความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80

ด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด จากการวิเคราะห์อัตราความถี่ของอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุดของผู้ตอบแบบสอบถามปลายเปิด ส่วนใหญ่ชำระภาษีบุคคลธรรมดาในอัตรา 10% รองลงมาคืออัตรา 5% มีเพียงส่วนน้อยที่ชำระภาษีบุคคลธรรมดาในอัตราร้อยละ 25 ทั้งนี้มีบางส่วนที่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

อัตราภาษี 0 % (ได้รับการยกเว้น) (ความถี่ = 19) อัตราภาษีที่ชำระ 0 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน อยู่ในช่วงอายุต่ำกว่า 30 ปี

อัตราภาษี 5 % (ความถี่ = 168) อัตราภาษีที่ชำระ 5 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 30-40 ปี การศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีมากที่สุด รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน อยู่ในช่วงอายุ 30 – 40 ปี

อัตราภาษี 10 % (ความถี่ = 172) อัตราภาษีที่ชำระ 10 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุ 41-50 ปี มากที่สุด การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รายได้ส่วนใหญ่อยู่ในช่วง 20,000 – 30,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นลูกจ้าง / พนักงานบริษัทเอกชน อยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี

อัตราภาษี 15 % (ความถี่ = 30) อัตราภาษีที่ชำระ 5 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 40 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีมากที่สุด รายได้ส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ / งานส่วนตัว อยู่ในช่วงอายุ 41 – 50 ปี

อัตราภาษี 20 % (ความถี่ = 6) อัตราภาษีที่ชำระ 5 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทมากที่สุด รายได้ส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ / งานส่วนตัว อยู่ในช่วงอายุ 30 – 40 ปี

อัตราภาษี 25 % (ความถี่ = 2) อัตราภาษีที่ชำระ 5 % จะอยู่ในกลุ่มช่วงอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก รายได้ส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ / งานส่วนตัว อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 40 ปี ขึ้นไป

อัตราภาษี 30 % (ความถี่ = 3) อัตราภาษีที่ชำระ 5 % จะอยู่ในกลุ่มใน กลุ่มช่วงอายุมากกว่า 50 ปี ขึ้นไป การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท ปริญญาเอก รายได้ส่วนใหญ่มากกว่า 40,000 บาท อาชีพโดยส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการ / งานส่วนตัว อยู่ในช่วงอายุมากกว่า 30 ปี ขึ้นไป

5.1.3 สรุปผลของการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient Analysis) ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย ความรู้ความเข้าใจในการเสียภาษี การรับรู้ข้อมูลข่าวสาร ความพึงพอใจต่อการให้บริการ ทัศนคติ และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด โดยได้วิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ดังนี้

5.1.3.1 ความรู้ความเข้าใจในด้านการเสียภาษี (KNO) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการได้รับข้อมูลข่าวสาร (INF) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.455 ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.129 ทัศนคติ (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.083 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.317 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงให้เห็นว่ามีค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5.1.3.2 การได้รับข้อมูลข่าวสาร (INF) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับทัศนคติ (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.156 ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.271 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.245 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 แสดงให้เห็นว่ามีค่าความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5.1.3.3 ความพึงพอใจในการให้บริการ (SAT) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกับทัศนคติ (ATT) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.198 และอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.519 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

5.1.3.4 ทัศนคติ (ATT) มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด (TAX) มีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ 0.283 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

กล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ในระดับต่ำซึ่งน้อยกว่า 0.80 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01 จึงไม่เกิดปัญหา Multicollinearity ดังนั้นจึงสามารถนำตัวแปรทั้งหมดเข้าสมการถดถอยได้

5.1.4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ในการเสียภาษีเงินได้

การวิเคราะห์ข้อมูลความสัมพันธ์ในการเสียภาษีเงินได้ แบ่งเป็น 2 ด้าน ได้แก่ การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาและความถูกต้อง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.77 และเมื่อแยกพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า

ด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมาก พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลการยื่นภาษีเบื้องต้น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ให้ความสำคัญกับการยื่นแบบโดยยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ให้ความสำคัญกับการขยายระยะเวลาในการยื่นแบบฯ เสียภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และตระหนักถึงความสำคัญของการยื่นแบบตามกำหนดวันและเวลาที่สรรพากรประกาศ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.66 ตามลำดับ

ด้านความถูกต้อง โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.81 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าอยู่ในระดับมากและปานกลาง พบว่าผู้ตอบแบบสอบถาม ให้ความสำคัญกับการยื่นยันการรับชำระภาษีด้วยใบเสร็จรับเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.69 ให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานจากเจ้าหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ให้ความสำคัญกับการยื่นยันข้อมูลในการยื่นแบบภาษี มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.24 และให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลชำระแบบอย่างถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.94 ตามลำดับ

5.1.5 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรารภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรารภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรต้นทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ ร้อยละ 81.50 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 18.50 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ซึ่งตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว สามารถนำมาใช้ในการกำหนดความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาได้ ได้แก่ด้านทัศนคติ

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ที่ประกอบไปด้วย ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรารภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากผลการวิเคราะห์สามารถสรุปผลได้ ดังนี้

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม พบว่า ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ อัตรารภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ในด้านความถูกต้องของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และพบว่าตัวแปรต้นทั้ง 5 ตัวสามารถอธิบายความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ ร้อยละ 75.90 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 24.10 เกิดจากอิทธิพลของตัวแปรอื่น ซึ่งตัวแปรอิสระอย่างน้อย 1 ตัว สามารถนำมาใช้ในการกำหนดความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านการถูกต้องได้ ได้แก่ การได้รับข้อมูลและข่าวสาร และทัศนคติ

5.2 อภิปรายผลการศึกษา

ผลการศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก” มีประเด็นที่สามารถนำมาอภิปรายผลการศึกษิตตามสมมติฐาน ผู้ศึกษาใช้การวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) มาเป็นสถิติในการทดสอบ เพื่อใช้ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยต่างๆ กับความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออก โดยกำหนดระดับนัยสำคัญไว้ที่ 0.05 ได้ดังต่อไปนี้

1. ตัวแปรที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านการยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลาของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก ได้แก่ ตัวแปรด้านทัศนคติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ตัวแปรด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี และตัวแปรด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุบิน พุทโสม (2562) ศึกษา การศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี วัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้ คือ 1) เพื่อศึกษาระดับทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และความพึงพอใจ และ 2) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ประชากรสำหรับการศึกษาครั้งนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี มีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งสิ้น 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติ t-test และ One way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างพบว่าประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็กที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้สุทธิต่อปีที่แตกต่างกันมีทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาทั้ง 5 ด้าน (ด้านความรู้ความเข้าใจ ด้านความรู้สึก ด้านความคิด ด้านพฤติกรรม และด้านความพึงพอใจ) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ณ ระดับ 0.05 สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะจากงานวิจัยนี้เป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในอนาคต และสอดคล้องกับทฤษฎีของ L.L Thurstone (1956) กล่าวว่าทัศนคติเป็นผลรวมทั้งหมดของมนุษย์ เกี่ยวกับความรู้สึกอคติ ความคิด ความกลัวต่อสิ่งบางอย่าง การแสดงออกทางด้านการพูดเป็นความคิด (Opinion) การแสดงความคิดเห็นนี้เป็นสัญลักษณ์ของทัศนคติ ดังนั้น ถ้าจะวัดทัศนคติก็สามารถทำได้โดยการวัดความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ และทัศนคติเป็นระดับของความมาก – น้อยของความรู้สึกในด้านบวกและลบที่มีต่อสิ่งหนึ่ง (Psychological Object) ซึ่งอาจจะเป็นอะไรได้หลายอย่าง เป็นต้นว่า สิ่งของ บุคคล บทความ องค์กร ความคิด ฯลฯ ความรู้สึกเหล่านี้ ผู้รู้สึกสามารถบอกถึงความแตกต่างว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

2. ตัวแปรที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้านความถูกต้อง ของผู้มีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออกเฉียงใต้แก่ ตัวแปรด้านทัศนคติและตัวแปรด้านการได้รับข้อมูล และข่าวสาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และตัวแปรด้านอัตราภาษีที่ชำระครั้งล่าสุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับกุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ศึกษา ความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลกู่ทอง อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา อยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 72.94 รองลงมา คือมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 21.18 และมีความรู้ความเข้าใจอยู่ในระดับมาก จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 5.88 และผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนผู้มีเงินได้ ในตำบลกู่ทอง อำเภอเขียงยืน จังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามที่อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีระดับความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และสอดคล้องกับทฤษฎีของ Severin and Tancard Jr. (2001) อ้างถึงใน สุธาทิพย์ เขียวขจี, 2561) ว่า แนวคิดทฤษฎีทางจิตวิทยาต่างๆ ที่แสดงให้เห็นว่า ผู้รับสารมีกระบวนการที่ซับซ้อนในการรับรู้และประมวลข่าวสารที่ได้รับ ซึ่งทำให้เป้าประสงค์ในการส่งสารของผู้ส่งสารไม่สามารถบรรลุได้ง่ายๆ แม้ว่าสารนั้นถูกถ่ายทอด หรือส่งไปถึงผู้รับแล้วก็ตาม

5.3 ข้อจำกัดของการศึกษา

ในการศึกษาในครั้งนี้มีข้อจำกัดที่สำคัญ คือ เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มประชากรในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งผู้วิจัยไม่สามารถทำการศึกษาได้ครบทุกภาคเพราะระยะเวลาและระยะทางและยากในการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงได้ศึกษาเฉพาะในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพราะผู้ศึกษาอาศัยอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5.4 ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะ ดังนี้

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคล

ธรรมดาแก่ประชาชนที่ยังมีความรู้ความเข้าใจน้อย โดยการเผยแพร่ความรู้ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น อินเทอร์เน็ต สื่อสิ่งพิมพ์ สื่อวิทยุโทรทัศน์ การจัดอบรม สัมมนา การจัดนิทรรศการ เป็นต้น

2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรร่วมมือกันประชาสัมพันธ์เชิงรุกและจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อเพิ่มความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ประชาชน

3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรลงพื้นที่ในการแนะนำการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ประชาชนผู้มีเงินได้ ร่วมกับสถาบันการศึกษาที่ควรลงพื้นที่ให้บริการวิชาการในการแนะนำการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาแก่ประชาชนผู้มีเงินได้ ในช่วงการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เดือน มกราคม ถึง มีนาคมของทุกปี

4. ผลการศึกษาวิจัยสนับสนุนให้ภาครัฐ นำผลการวิจัยมาปรับใช้ในหน่วยงานได้ เพื่อนำผลจากการศึกษาที่ได้ไปเป็นแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่อไป

5.3.2 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งนี้ศึกษาเฉพาะผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในเขตภาคตะวันออก ดังนั้นในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับกลุ่มตัวอย่างผู้เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในพื้นที่อื่น เพื่อให้ได้ข้อมูลที่หลากหลาย และนำมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้เห็นมุมมองที่ชัดเจนและเกิดประโยชน์มากยิ่งขึ้น

2. ควรใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์ร่วมด้วย เพื่อให้ได้ข้อมูลความคิดเห็นที่ถูกต้อง และมีลักษณะเชิงลึกมากยิ่งขึ้น รวมทั้งมีความครอบคลุมถึงประเด็นปัญหา อุปสรรคในการเรียนรู้ และทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

3. ควรศึกษาตัวแปรต้นอื่นที่อาจส่งผลต่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา เช่น ประสบการณ์ในการเสียภาษี ปัจจัยส่วนบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเสียภาษี อาทิ จำนวนบุตร การมีประกันชีวิต เป็นต้น

บรรณานุกรม

กรมสรรพากร กระทรวงการคลัง **ประมวลรัษฎากร** สืบค้นคืนเมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2563, จาก <http://www.rd.go.th>.

กรมสรรพากร, 2561. **Digital/RD**. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2563. จาก http://download.rd.go.th/fileadmin/download/annual_report/annual_report61.pdf

กรมสรรพากร, 2562. **รายงานสถิติการยื่นแบบ ภ.ง.ด.90/91 ประจำปีภาษี 2562**. สืบค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2563. จาก <http://rdserver.rd.go.th/RDINET2RDWEB/html/FormCountRep.html>

กรมสรรพากร. (2563). **จำนวนประชากร ประจำปี 2562**. ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2563, จาก <https://www.rd.go.th/publish/27860.0.html>

กรมสรรพากร (2563). **แผนปฏิบัติการราชการกรมสรรพากร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2559-2563**. ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2563, จาก <http://download.rd.go.th/fileadmin/download/plan/RD2020.pdf>

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร .(2554). “**ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร2554**”
กรุงเทพฯ: เรือนแก้วการพิมพ์ .

กลุ่มนักวิชาการภาษีอากร. **ภาษีอากรตามประมวลรัษฎากร 2557**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์เรือนแก้วการพิมพ์, 2557.

กิ่งแก้ว ถนอมถิ่น (2550) ศึกษา “**ความรู้และทัศนคติต่อการชำระภาษีของผู้เสียภาษีในเขตเทศบาลตำบลบ้านบึง จังหวัดชลบุรี**”

กุสุมา ดำรงชัย และ กุหลาบ ปุริสาร (2561) ศึกษา “**ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในตำบลทุ่งทอง อำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม**”

คชาธาร บุญอนันต์. (2556). **ปัจจัยที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ในการจัดเก็บภาษีของเทศบาลตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่**. งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์บัณฑิต, สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพาร์อิสเทอร์น.

- จारी ธรรมนพรัตน์ .(2551). **ตัวแปรและผลกระทบของมาตรการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่มีผลต่อการบริโภค ของภาคเอกชนในประเทศไทย ในช่วง พ.ศ.2550 – 2558.** (การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จิราวุธ โล่ห์พานิช .(2556). **ผลกระทบของการหักภาษี ณ ที่จ่ายของนิติบุคคลต่อการจัดเก็บภาษีอากรกรณี ของสำนักงานสรรพากรจังหวัดเชียงใหม่(สาขา).** (การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตร์ มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, นนทบุรี.
- จิรพร ศิริเสถียร.(2557). **ปัจจัยที่มีผลต่อความเต็มใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในจังหวัดอ่างทอง.** เศรษฐศาสตร์บัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- เจริญ ธฤติमानนท์. (2544). **ความสนใจในการเสียภาษี.** กรุงเทพฯ: สรรพากรสาส์น.
- ชัยรัตน์ เอี่ยมกุลวัฒน์, 2558 . **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับภาษีอากร .** ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2563. จาก <http://pioneer.netserv.chula.ac.th/~achairat/PE09%202017%20Tax%20in%20General.pdf>
- ชาคริต ดิษฐานนท์ .(2551). **การศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อการหลีกเลี่ยงภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.** (การค้นคว้า อิสระ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ชัยสิทธิ์ บุญเนตร และ คณะ (2560) **การศึกษาแนวทางการจำกัดการให้สิทธิหักค่าลดหย่อนในภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.** สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง
- ชนาธิป อ่อนหวาน (2553) **ความรู้ความเข้าใจและทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการซื้อขายสินค้าที่มีฉลากคาร์บอนของผู้บริโภค ในเขตกรุงเทพมหานคร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.**
- ฉันทนันท์ มงคลธิติวัฒน์. (2556). **การเลือกใช้บริการยื่นแบบและชำระภาษีผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตของผู้เสียภาษีในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่ชัยภูมิ.** งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป,บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีปทุม
- ธงชัย สันติวงษ์ .(2550). **“พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด”** (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทย วัฒนาพานิช.
- นิติพล ภูตะโชติ. (2556). **พฤติกรรมองค์กร.** กรุงเทพฯ: วี.พรีนท์ (1991)
- ประชาชาติธุรกิจ (2563). **“อุตสาหกรรมภาษีรักรายได้ 2.87 ล้านล้านบาท.** ค้นเมื่อ 27 มิถุนายน 2563. จาก <https://www.prachachat.net/finance/news-365770>

- ประภาเพ็ญ สุวรรณ . (2542). **ทัศนคติ : การวัดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอนามัย**. กรุงเทพฯ
- พิจิตรา อินคาคร (2551). **มูลเหตุของการไม่เสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดากรณีศึกษาผู้เสียภาษี ที่อยู่ในเขตท้องที่ความรับผิดชอบ ของสำนักงานสรรพากรพื้นที่ กรุงเทพมหานคร 10. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยรามคำแหง**
- พิพัฒน์ ชันทองและสาธิต รังคสิริ.(2536, มีนาคม) **การภาษีอากร, สรรพากรสาส์น 40(3),95-100.**
บทความ **ความหมายของภาษีอากร** ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 29 กันยายน 2563, จาก <https://www.myaccount-cloud.com/Article/Detail/91503>
- ไพลิน เป็งอ้าย .(2558). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของผู้เสียภาษีในการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคล ธรรมดาในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. (การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตร์- มหาบัณฑิตไม่ได้ตีพิมพ์) มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.**
- พนิตนารถ เย็นทรัพย์.(2551). **ความรู้และทัศนคติเกี่ยวกับภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ประเภทเงินเดือน. วารสารประชาคมวิจัยปีที่ 14 (ฉบับที่ 79)**
- มณีขวัญ จันทรร และคณะ.**การศึกษาแนวทางเพื่อนส่งเสริมผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบภาษีเงินได้และภาษีมูลค่าเพิ่มเพื่อส่งเสริมขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการไทย. สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง**
- เมธิยา ญาณจินดา และ พัทธนี เขยจรรยา (2558) **ศึกษาเรื่อง การรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผ่านสื่อสังคมออนไลน์กับทัศนคติ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร**
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2546) **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542.**
- วิกิพีเดีย สารานุกรมเสรี (2563) **เขตจังหวัดของประเทศไทย.** ออนไลน์ สืบค้นเมื่อวันที่ 28 กันยายน 2563, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%88%E0%B8%B1%E0%B8%87%E0%B8%AB%E0%B8%A7%E0%B8%B1%E0%B8%94%E0%B8%82%E0%B8%AD%E0%B8%87E0%B8%9B%E0%B8%A3%E0%B8%B0%E0%B9%80%E0%B8%97%E0%B8%A8%E0%B9%84%E0%B8%97%E0%B8%A2>

- วันวิสาข์ ทาทอง .(2553). **ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการด้านเงินฝากของธนาคารทหารไทย จำกัด (มหาชน) สาขาเซ็นทรัลพลาซา เชียงใหม่ แอร์พอร์ต.** (การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- วิจิตรา รักษาสุข. (2554). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการใช้อินเทอร์เน็ตของวัยรุ่น จังหวัดชลบุรี** (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช)
- วิใจ ตระกูลมัยผล . (2541). **การศึกษาความรู้และเจตคติของผู้เสียภาษีที่มีต่อการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.**
- วิไลวรรณ กลมมา. (2555). **การศึกษาปัญหาในการยื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตกรณีศึกษาผู้เสียภาษีในเขตจังหวัดพะเยา.** งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาบริหารธุรกิจ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- วนิสรา สุวรรณมงคล .(2556). **ทัศนคติของผู้เสียภาษีต่อการเลือกยื่นแบบและชำระภาษีผ่านอินเทอร์เน็ตใน เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่.** (การค้นคว้าอิสระ บัณฑิตวิทยาลัยไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, เชียงใหม่.
- แววศรี นันทกนก .(2551). **การวิเคราะห์ตัวแปรที่มีผลต่อการเลือกช่องทางการยื่นแบบแสดงรายการภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา:กรณีศึกษาจังหวัดพะเยา.** (การค้นคว้าอิสระ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ศุขจี มูลทองย้อย. (2554). **การศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านอินเทอร์เน็ตในเขตสำนักงานสรรพากรพื้นที่นครปฐม 2.** มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ศยามล สืบเนื่อง (2557) **ได้สรุปปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นซึ่งมีความสัมพันธ์กับความรู้ไว้ 2 ปัจจัย ที่มีลักษณะคล้ายกัน**
- ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข และคณะ. (2561) **ความรู้ ความเข้าใจ ในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.** คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ .(2551). **“พฤติกรรมองค์กร”** กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์และคณะ. (2552). **การบริหารการตลาดยุคใหม่.** กรุงเทพฯ : ธรรมสาร.
- สมคิด บางโม. **ภาษีอากรธุรกิจ.** กรุงเทพฯ : วิทย์พัฒน์, 2557.

- สมรักษ์ มุกดา. (2553). การเพิ่มประสิทธิภาพการจัดเก็บภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา : กรณีศึกษา จังหวัดภูเก็ต. บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการตลาด มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต
- สมศรี ชันทอง.(2550) ความพึงพอใจของผู้เสียภาษีต่อการยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มทางอินเทอร์เน็ตในจังหวัดนนทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาพัฒนาสังคม, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สิริมา บุรณกุล, ธนาศักดิ์ ช่างกระโทก และอัจฉรา ชินนิยมพาณิชย์. (2563). ความรู้ความเข้าใจในการวางแผนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชน ในเขตเทศบาลนครอุบลราชธานี. การประชุมวิชาการและนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ราชธานีวิชาการ ครั้งที่ 5, 252-262.
- สุจิตรา เมืองมูล.(2555). ปัจจัยที่มีผลต่อการยื่นแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านระบบอินเทอร์เน็ต กรณีศึกษา สำนักงานสรรพากรพื้นที่สาขาเชิงคำ จังหวัดพะเยา. งานนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- สุธาทิพย์ เขียวขจี. (2560). การเปิดรับข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และการเตรียมความพร้อมด้านภาษาและวัฒนธรรมสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ของเยาวชนไทยในเขตกรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สุนิศา เกตุแดง. (2555). แรงจูงใจในการชำระภาษีของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลคลองชะอุ่นอำเภอพนม จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์การบริหารจัดการ, สาขาวิชาการจัดการ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์.
- สุดาพร กุณขบุตร (2550) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจว่า เป็นความรู้สึกของผู้บริโภคที่ซื้อสินค้าหรือบริการตามค่านิยมที่ตนมีแล้ว
- สุบิน พุทโสม (2562) ศึกษา การศึกษาความแตกต่างระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลและทัศนคติเกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลมวกเหล็ก อำเภอมวกเหล็ก จังหวัดสระบุรี
- สุพล เพชรานนท์ (2540) กล่าวว่า ความพึงพอใจหมายถึง ความรู้สึก ความคิดเห็นในลักษณะเชิงบวกของบุคคลเมื่อได้รับการตอบสนองความต้องการหรือได้รับสิ่งตอบแทนที่คาดหวัง
- สุพา อนันตกุล (2550) ศึกษา ความพึงพอใจของประชาชนต่อการยื่นชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาผ่านทางอินเทอร์เน็ตในเขตอำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี
- สุเทพ พงษ์พิทักษ์ .(ม.ป.ป.). การบริหารจัดการเก็บภาษีอากรโดยหลักการบริหารความเสี่ยง ค้นคืนเมื่อวันที่ 24 ธันวาคม 2557, จาก <http://www.rukaccounting.com/news/325733/>
- เสรี วงษ์มณฑา .(2552). “การวิเคราะห์พฤติกรรมผู้บริโภค” กรุงเทพมหานคร: ธีระฟิล์มและไซเท็กซ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- แสงจันทร์ โสภากาล. (2550) **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การบริหารส่วนตำบล.** เลย: คณะสังคมศาสตร์เพื่อการพัฒนา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- แสงจันทร์ โสภากาล. (2550). **ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความรู้ความเข้าใจของบุคลากรเกี่ยวกับองค์การ. บริหารส่วนตำบล. คณะศิลปศาสตร์. มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย**
- สถิต ทิวพุดชา. (2556). **ความพึงพอใจในคุณภาพการบริการของศูนย์สุขภาพชุมชน** กรณีศึกษา : ศูนย์สุขภาพชุมชนในอำเภอขามทะเลสอ จังหวัดนครราชสีมา (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ) ขอนแก่น:มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สรศักดิ์ พุทธบูชา. (2557). **ความรู้ความเข้าใจของผู้เสียภาษีอากรที่มีผลทัศนคติการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของสำนักงานสรรพากรพื้นที่กรุงเทพมหานคร 15. วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.**
- อัจฉราพร ปะที.(2559). **ความรู้ ความเข้าใจ และความคิดเห็นของประชาชนในชุมชนต่อการคุ้มครองคนไร้ที่พึ่ง: กรณีศึกษาประชาชนในตำบลผาสิงห์ อำเภอเมือง จังหวัดน่าน. สาขาการบริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- อเนก สุวรรณบัณฑิต และภาสกร อดุลพัฒนกิจ. (2548). **จิตวิทยาการบริการ (Service Psychology Comprehension Strategies and Trend).** กรุงเทพฯ: เพรส แอนด์ ดีไซน์.

BIBLIOGRAPHY

- Bloom, B.S. (1980). *Taxonomy of education*. New York: David McKay
- Cullen, Rowena. (2001). **Perspectives on user satisfaction surveys**. *Library Trends*. 49(Spring).
- Goldstein, D.M (2010). **Security and the culture expert: dilemmas of an engage anthropology**. *Poligtical and Legal Anthropology Review*, 33(S1), 126-142.
- Irena Szarowska (2014), **Personal income taxation in a context of a tax structure**. Silesian University in Opava, Univerzitni nam. 1934, 73340 Karvina, Czech Republic
- Jit Bahadur K.C. Anant Lal Karn K.C., J., & Karn, A. (2019). **Personal Income Tax Structure in Nepal: An evaluation**. *NCC Journal*, 4(1), 69-84.
<https://doi.org/10.3126/nccj.v4i1.24739>
- Mowen, John C. & Michael Minor. (1998). **Consumer Behavior**. 5 th ed. Upper Saddle. River, New Jersey: Prentice – Hall.
- Schermerhorn, J. R., Hunt, J. G., & Osborn, R. N. (2003). **Organizational Behavior(9th ed.)**. New York: John Wiley & Sons, Inc.
- Schiffman, L.,& Kanuk, LL.(2010). *Consumer Behavior, Global Tenth Edition*. United State of America: Pearson Education.
- Schiffman, Leon G.; & Kanuk, Leslie Lazar. (2007) **Consumer Behavior. 9th ed**. Englewood. Cliffs, New Jersey: Prentice – Hall.
- Sung, Myung Jae; Jeon, Byung Mok; Jun, Byung-Hill (2009) **Korean Journal of Policy Studies**, Vol.24 No.1, pp. 59-80 Graduate School of Public Administration, Seoul National University <http://hdl.handle.net/10371/69834>

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

จดหมายตรวจสอบเครื่องมือวิจัย

BANGKOK
 241/072
 PHRACHOLYOOTHIN RD.,
 JATUJAK, BANGKOK
 10900
 TEL. 0 2579 1111
 FAX. 0 2561 1721
 www.spu.ac.th

CHONBURI CAMPUS
 79 BANGMA-TRAD RD.,
 KHONGTAMRU, MUANG,
 CHONBURI 26000
 TEL. 0 3874 3690-9
 FAX. 0 3874 3700
 www.eest.spu.ac.th
KHON KAEN
 182/12 MOO 4,
 SRICHAN RD.,
 NAIMUANG DISTRICT,
 AMPHUR MUANG,
 KHONKAEN 40000
 TEL. 0 4322 4111
 FAX. 0 4322 4119
 www.khonkaenspu.ac.th

18 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม

ด้วยนักศึกษา นางสาววิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ รหัสนักศึกษา 63502956 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้เขตภาคตะวันออก” โดยมี ดร.พรทิวา แสงเขียว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จิรพงษ์ จันทร์งาม รองคณบดีคณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาเขตชลบุรี เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ สิ้นจรรย์ศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกษะเวส (อาจารย์ประจำหลักสูตร)

นางสาววันทนา โขษกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

18 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน ดร.ชลิต ผลอินทร์หอม

ด้วยนักศึกษา นางสาววิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ รหัสนักศึกษา 63502956 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้เขตภาคตะวันออก” โดยมี ดร.พรทิวา แสงเขียว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในการนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอความอนุเคราะห์จาก ดร.ชลิต ผลอินทร์หอม กรรมการผู้จัดการ บริษัท เดอะไดนามิค โค้ชซิ่ง จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญญากรณ์ สินจรรย์ศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกษะเวส (อาจารย์ประจำหลักสูตร)

นางสาววันทนา โขชกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

18 กุมภาพันธ์ 2564

เรื่อง ขออนุญาตระงับการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย

เรียน คุณรัชณี บินยาเซ็น

ด้วยนักศึกษา นางสาววิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ รหัสนักศึกษา 63502956 หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม กำลังจัดทำค้นคว้าอิสระเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้เขตภาคตะวันออก” โดยมี ดร.พรทิวา แสงเขียว เป็นอาจารย์ที่ปรึกษา ในกรณีนี้หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต ขอขออนุญาตระงับจาก คุณรัชณี บินยาเซ็น กรรมการบริหารฝ่ายบัญชีและการเงิน บริษัท เดอะไดนามิค โค้ชซิ่ง จำกัด เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบและพิจารณาความถูกต้องของคุณภาพความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือวิจัย ทั้งนี้เพื่อเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ทางหลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่าน จึงเรียนขอขอบพระคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฐิตาภรณ์ สินจรูญศักดิ์)

คณบดีคณะบัญชี

ผู้ประสานงาน : ดร.เบญจพร โมกษะเวส (อาจารย์ประจำหลักสูตร)

นางสาววันทนา โฆษกิจจาวุฒิ (เจ้าหน้าที่ประจำหลักสูตร)

โทรศัพท์ 0-2579-1111 ต่อ 2374

ภาคผนวก ข

แบบตรวจสอบคุณภาพ การหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

แบบประเมินดัชนีความสอดคล้องของเครื่องมือวิจัย (IOC)

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้

ในเขตภาคตะวันออกเฉียง

คำชี้แจง

ขอให้ผู้ทรงคุณวุฒิได้กรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านต่อแบบสอบถาม เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้มีเงินได้ในเขตภาคตะวันออกเฉียง และให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ในการนำไปพิจารณาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

โดยแบบสอบถามนี้แบ่งออกเป็น 4 ส่วน ประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 : ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน จำนวนทั้งสิ้น 6 ข้อ

ส่วนที่ 2 : แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประกอบด้วยปัจจัยคุณลักษณะของนักบัญชีที่พึงประสงค์ 5 ด้าน ได้แก่ ความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี การได้รับข้อมูลและข่าวสาร ความพึงพอใจในการให้บริการ ทัศนคติ และอัตราภาษีที่ชำระครั้งสุดท้าย จำนวนทั้งสิ้น 17 ข้อ

ส่วนที่ 3 : แบบสอบถามเกี่ยวกับความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้ 2 ด้าน ได้แก่ การยื่นแบบตรงกำหนดเวลาและความถูกต้อง จำนวนทั้งสิ้น 8 ข้อ

ส่วนที่ 4 : ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ เป็นคำถามปลายเปิด

นางวิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ

นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรบัญชีมหาบัณฑิต

คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม

โทร. 089-9477579

ลงชื่อ.....ผู้ทรงคุณวุฒิ

(.....)

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็น			
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ขอเสนอแนะ
ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี				
1. มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน				
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทของเงินได้พึงประเมิน				
3. มีความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา				
4. ความเข้าใจในเรื่องสิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษี				
ปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร				
1. ท่านได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร				
2. ท่านได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยืนยันแบบชำระภาษี				
3. . ท่านได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร				

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็น			
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
4. ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร				
ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ				
1. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย				
2. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่				
3. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง				
4. มีความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวกและรวดเร็ว				
ปัจจัยด้านทัศนคติ				
1. ท่านมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี				
2. มีความมั่นใจว่ารัฐนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศ				
3. มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง				

ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา	ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็น			
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
4. มีความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม				
ปัจจัยด้านอัตราภาษีที่ชำระ ครั้งล่าสุด	ระดับอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....%			

ส่วนที่ 3 ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้	ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็น			
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา				
1 ท่านตระหนักถึงความสำคัญของการยื่นแบบตามกำหนดวันและเวลาที่สรรพากรประกาศ				
2 ท่านให้ความสำคัญกับการยื่นแบบยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ				
3 ท่านให้ความสำคัญกับการยื่นแบบยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ				
4 ท่านให้ความสำคัญกับโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลการยื่นภาษีเบื้องต้น				

ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้	ผู้ทรงคุณวุฒิให้ความคิดเห็น			
	สอดคล้อง (+1)	ไม่แน่ใจ (0)	ไม่สอดคล้อง (-1)	ข้อเสนอแนะ
ความถูกต้อง				
1. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานจากเจ้าหน้าที่				
2. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลเข้าระบบอย่างถูกต้อง				
3. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันข้อมูลในการยื่นแบบภาษี				
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันการรับชำระภาษีด้วยใบเสร็จรับเงิน				

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค

แบบสอบถาม

ส่วนที่ 2 : ปัจจัยในการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับข้อเท็จจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านความรู้และความเข้าใจในด้านการเสียภาษี					
1. มีความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับเงินได้พึงประเมิน					
2. มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการหักค่าใช้จ่ายในแต่ละประเภทของเงินได้พึงประเมิน					
3. มีความเข้าใจวิธีการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา					
4. มีความเข้าใจเรื่องสิทธิในการหักค่าลดหย่อนภาษี					
ปัจจัยด้านการได้รับข้อมูลและข่าวสาร					
1. ท่านได้รับการประชาสัมพันธ์จากหน่วยงานสรรพากร					
2. ท่านได้รับการแจ้งเตือนทางจดหมายเพื่อยื่นแบบชำระภาษี					
3. ท่านได้รับการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากกรมสรรพากร					
4. ได้รับคำแนะนำและวิธีการกรอกแบบภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจากเจ้าหน้าที่กรมสรรพากร					
ปัจจัยด้านความพึงพอใจต่อการให้บริการ					
1. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับช่องทางการให้บริการรับชำระภาษีที่หลากหลาย					
2. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความเต็มใจ และเอาใจใส่					
3. มีความพึงพอใจเกี่ยวกับเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำตอบข้อซักถามได้อย่างชัดเจน ถูกต้อง					
4. มีความพึงพอใจด้านขั้นตอนการให้บริการแต่ละขั้นตอนมีความสะดวกและรวดเร็ว					

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับข้อเท็จจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ปัจจัยด้านทัศนคติ					
1. ท่านมีทัศนคติว่าการเสียภาษีเป็นหน้าที่ของพลเมืองที่ดี					
2. มีความมั่นใจว่ารัฐนำภาษีเงินได้ที่จัดเก็บไปใช้ในการพัฒนาประเทศ					
3. มีความภาคภูมิใจในการเสียภาษีที่ถูกต้อง					
4. มีความเสมอภาคในการจัดเก็บภาษีอย่างเท่าเทียม					
ปัจจัยด้านอัตราภาษีที่ชำระ ครึ่งล่าสุด	ระบุอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา.....%				

ส่วนที่ 3 ความสมัครใจในการเสียภาษีเงินได้

กรุณาทำเครื่องหมาย / ในช่องที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของท่านมากที่สุด

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับข้อเท็จจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
การยื่นแบบตรงตามกำหนดเวลา					
1. ท่านตระหนักถึงความสำคัญของการยื่นแบบตามกำหนดวันและเวลาที่สรรพากรประกาศ					
2. ท่านให้ความสำคัญกับการยื่นแบบยื่นแบบเสียภาษีทางออนไลน์และยื่นกระดาษ					
3. ท่านให้ความสำคัญกับการขยายระยะเวลาในการยื่นแบบฯ เสียภาษี					
4. ท่านให้ความสำคัญกับโปรแกรมช่วยตรวจสอบข้อมูลการยื่นภาษีเบื้องต้น					
ความถูกต้อง					

ท่านมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินในด้านต่อไปนี้ อยู่ในระดับใด	ระดับข้อเท็จจริง				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ท่านให้ความสำคัญกับการตรวจสอบเอกสารและหลักฐานจากเจ้าหน้าที่					
2. ท่านให้ความสำคัญเกี่ยวกับการบันทึกข้อมูลเข้าระบบอย่างถูกต้อง					
3. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันข้อมูลในการยื่นแบบภาษี					
4. ท่านให้ความสำคัญกับการยืนยันการรับชำระภาษีด้วยใบเสร็จรับเงิน					

ส่วนที่ 4 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ

.....

.....

.....

.....

ขอกราบขอบพระคุณทุกท่านที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล	นางสาววิริยะศิตา พิมพ์สุวรรณ
วัน เดือน ปีเกิด	7 มกราคม 2519
วุฒิการศึกษา	พ.ศ. 2558 บัญชีบัณฑิต สถาบันรัชต์ภาคย์ พ.ศ. 2543 ศิลปศาสตรบัณฑิต สถาบันราชภัฏสุรินทร์
ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน	ผู้จัดการฝ่ายบัญชีและการเงิน บริษัท ดีทีเอส แดร์คเซลไมเออร์ ออโตโมทีฟ ซีเอสเอ็มส์ (ประเทศไทย) จำกัด
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	88/21 หมู่ 4 หมู่บ้านวินเพลส ต.บ่อวิน อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20230